

L'AULA DE TEATRE DE LA UNIVERSITAT DE VIC (ATUV). UNA APROXIMACIÓ A LA SEVA TRAJECTÒRIA

Treball de recerca de doctorat de Dolors Rusiñol Cirera
Tutoritzat pel Dr. Antoni Tort Bardolet

Programa de Doctorat Educació Inclusiva i atenció socieducativa al llarg del cicle vital
Universitat de Vic, Facultat d'Educació. Novembre 2011

*“El Teatre, aquest art la llei primera del
qual -i potser l’única- és divertir instruint”*

Pierre - Augustin C. de Beaumarchais, Prefaci a *“Les noces de Fígaro”*

ÍNDEX

INTRODUCCIÓ	9
PRIMERA PART: MARC HISTÒRIC I CONCEPTUAL	
1. TEATRE I EDUCACIÓ. EL TEATRE COM A INSTRUMENT PEDAGÒGIC	15
1.1. Apunts sobre l'origen, l'evolució i moments històrics del teatre i la seva funció educativa	15
1.2. Evolució del teatre en l'educació	19
2. TEATRE UNIVERSITARI	23
2.1. El teatre universitari espanyol	23
2.1.1. El teatre a la Universitat des de l'Edat Mitjana	23
2.1.2. La Barraca: una experiència teatral renovadora	25
2.1.3. Els TEUs: el teatre universitari durant el règim franquista	28
2.1.3.1. La 1a etapa del TEUs	29
2.1.3.2. L'època d'or dels TEUs (1956-1967)	30
2.1.3.3. La decadència i la transició cap al Teatre Independent	31
2.1.4. Els nous formats de teatre universitari	32
2.1.5. El teatre universitari a Catalunya	33
2.1.6. Les aules de teatre modernes a les Universitats catalanes	35
2.1.7. Encaix de les propostes culturals i teatrals en la Universitat d'avui	36
SEGONA PART: L'AULA DE TEATRE DE LA UVIC	
3. ELS INICIS I EL SEU FUNCIONAMENT	43
3.1. Introducció	43
3.2. D'on neix i com neix	43
3.3. Qui forma part de l'aula	46
3.4. Quins objectius es proposa	46
3.5. Com s'organitza	47
3.6. Com es relaciona	48
3.7. Les col·laboracions tècniques i artístiques de l'ATUV	51
3.8. Col·laboracions institucionals	53

3.9. Anàlisi de la producció realitzada	54
3.10. La direcció de les obres.....	57
3.11. Activitats complementàries de l'ATUV	58
4. MEMÒRIA D'ACTIVITATS DE L'ATUV PER CURSOS	61
4.1. Curs 1993-1994.....	61
4.2. Curs 1994-1995	63
4.3. Curs 1995-1996.....	65
4.4. Curs 1996-1997.....	68
4.5. Curs 1997-1998.....	70
4.6. Curs 1998-1999.....	72
4.7. Curs 1999-2000.....	74
4.8. Curs 2000-2001.....	76
4.9. Curs 2001-2002.....	78
4.10. Curs 2002-2003.....	80
4.11. Curs 2003-2004.....	82
4.12. Curs 2004-2005.....	84
4.13. Curs 2005-2006.....	86
4.14. Curs 2006-2007.....	88
4.15. Curs 2007-2008.....	91
4.16. Curs 2008-2009.....	93
4.17. Curs 2009-2010.....	95
4.18. Curs 2010-2011.....	97
5. L'ALUMNAT I LES SEVES VALORACIONS	99
5.1. Anàlisi de l'alumnat participant.....	99
5.1.1. Nombre d'alumnes inscrits i distribució per sexe.....	99
5.1.2. Nombre d'alumnes que han format part del l'ATUV.....	101
5.1.3. Estudis de procedència.....	101
5.1.4. Centres de procedència.....	102
5.2. Les valoracions de l'alumnat de l'ATUV.....	104
5.2.1. El qüestionari.....	104
5.2.2. Validació cognitiva del qüestionari.....	104
5.2.3. Planificació dels continguts i estructura del qüestionari.....	106
5.2.4. La utilització de Facebook.....	109
5.2.5. Els resultats	110
5.2.6.1. Objectius fundacionals de l'ATUV.....	110

5.2.6.2. Continguts i habilitats que es treballen a l'ATUV.....	115
5.2.6.3. Actituds i valors que s'han volgut potenciar dins del grup.....	119
5.2.6.4. Formació, relacions socials i creixement personal.....	121
5.2.6.5. Dades personals.....	124
5.2.6.6. Pregunta oberta.....	126
6. CONCLUSIONS	129
7. BIBLIOGRAFIA	131

INTRODUCCIÓ

El document que teniu a les mans explora i descriu alguns dels aspectes més rellevants del que ha estat la trajectòria de l'Aula de Teatre de la UVic (ATUV) al llarg dels anys. Consta de dues parts diferenciades. En la primera, presento de forma breu alguns dels elements bàsics de caràcter històric que configuren la relació del teatre amb l'educació, fent una especial referència al teatre universitari. La segona part del treball es desdobra, a la vegada, en dues perspectives. En una, dono compte de l'evolució realitzada per l'Aula de Teatre de la Universitat de Vic, des del punt de vista de la seva organització, característiques, funcionament i produccions. La segona perspectiva aporta la visió del conjunt de persones (estudiants i exestudiants) que varen passar per l'ATUV i que fan, a partir d'un qüestionari tramès prèviament, una valoració del que ha estat l'ATUV per a ells i elles.

La decisió d'afrontar la descripció de l'Aula de Teatre de la Universitat de Vic com a treball de recerca per a l'obtenció del Diploma d'Estudis Avançats (DEA), va ser una opció que em vaig plantejar pel fet de donar visibilitat acadèmica, en forma d'investigació emmarcada en un programa de doctorat, a una entitat universitària petita, si voleu, però significativa, que ben aviat, l'any que ve, celebrarà el seu vintè aniversari i que compta, doncs, amb un recorregut gens menyspreable al si de la Universitat de Vic, al costat de les aules de teatre d'altres universitats. En el seu desè aniversari ja se'n va elaborar una breu publicació, i ara, volem augmentar el coneixement respecte de l'ATUV, amb aquest treball.

L'opció de fer-ne un treball de recerca també es fonamentà en la raó de "proximitat", pel fet d'haver-hi estat vinculada com a responsable al llarg de tots aquests anys. Aquest fet, que podia aparentment suposar una comoditat a l'hora d'avançar en la recerca, ha estat també una dificultat, precisament per la manca de distància entre la "investigadora" i l'objecte d'estudi.

És per això, que aquest treball s'ha dut a terme des d'una gran contenció i amb una voluntat descriptiva, evitant en tot moment, unes valoracions que pertocarà fer a les persones que puguin fer una anàlisi respecte del que ha estat, fins ara, la trajectòria de l'ATUV, sense estar-hi directament implicades.

Tanmateix, i tal i com ja es comentarà en l'apartat corresponent, sí que he cregut convenient aproximar-me a la percepció que les persones que han passat per l'ATUV tenen d'aquesta experiència de teatre universitari. És una manera d'incorporar, doncs, una altra veu, o conjunt de veus que permetin

un inici de valoració, parcial i molt marcada subjectivament, de la trajectòria de l'ATUV.

No voldria acabar aquesta introducció sense fer arribar el meu agraïment a tots els membres de l'ATUV, que han respost desinteressadament i ràpida a la meva crida, contestant el qüestionari per a aquest treball; a totes les persones i institucions que m'han facilitat informacions per a la seva elaboració; i a totes les persones, amigues i col·legues que m'han ajudat a portar a terme la present recerca. A tots ells i a totes elles, moltes gràcies.

PRIMERA PART:

MARC HISTÒRIC I CONCEPTUAL

“El teatre és manifestació ritual que plasma els valors i els ideals d’una comunitat, la necessitat de l’ésser humà de contemplar-se i de reflectir-se, i també, el seu anhel de metamorfosi, d’encarnar d’altres papers diferents del propi, el teatre és veure i és actuar. És una dimensió humana que proporciona una eina exploratòria sobre la nostra naturalesa”

Isabel Tejerina

1. TEATRE I EDUCACIÓ

EL TEATRE COM A INSTRUMENT PEDAGÒGIC

1.1. Apunts sobre l'origen, l'evolució i moments històrics del Teatre i la seva funció educativa

El teatre ja neix amb una funció pedagògica i social. En les seves formes més ancestrals i antigues, la representació teatral ha estat una forma generalitzada en totes les civilitzacions per tal d'explicar i explicar-se la pròpia existència. Situats en el nostre entorn més proper, i tal i com molt bé exposa Sánchez Gala (2007), la influència del teatre en la història de la societat occidental ha estat transcendental per a la creació d'una manera d'entendre l'univers i la consolidació d'aquestes creences mitjançant l'educació.

No hauria d'estranyar aquest fet si entenem que la vida en societat és, en ella mateixa, un joc dramàtic entre el jo i la seva màscara, entre allò que es representa i allò que hom és; entre l'escenari i el que hi ha a darrera (el *backstage* o la tramoia). Erwin Goffman (1981), en el seu conegut estudi, *La presentació de la persona en la vida quotidiana*, va fer servir la metàfora teatral per a explicar com ens (re)presentem davant els altres.

El teatre, doncs, ens ofereix pistes per a interpretar-nos com a humans. Els grans personatges de la literatura de tots els temps, escriu Torrents (2004, p. 10):

“Ens fascinen perquè ens parlen del nostre present. Perquè ens interpreten. Senten els nequits, les esperances, les pors que sentim de nosaltres mateixos. Ens fascinen perquè arriben als fons del just i l'injust, del ver i del fals, de l'horror i del sublim, als límits de la recerca humana, allà on cadascú es debat amb el desig i la joia, l'amor i l'odi. Perquè expressen el que tots sols no sabríem expressar sobre el nostre destí personal, polític, social”.

Fent un breu recorregut històric pel teatre occidental, trobem, efectivament, les seves primeres manifestacions en les cerimònies rituals¹ i propiciatòries que es produïren durant la prehistòria.

¹ **Ritu:** Activitat col·lectiva de caràcter religiós (espiritual) generada per la necessitat de protecció, l'ansietat i la por. Està caracteritzada perquè busca la veritat, i estableix una comunicació no fingida, vivenciada, entre el xaman (creatiu) i els creients. Sánchez Gala, M.D. (2007, p. 164).

En la seva tesi doctoral, Cantos (1998, p. 97) porta a terme una anàlisi dels orígens del drama en què ens descriu com tenien lloc cerimònies pre-teatrals d'índole ritual i propiciatòria, en els santuaris paleolítics, des dels inicis de la humanitat.

“Entre l’oficiant d’aquestes cerimònies i el poble s’establia una reprocitat d’intercanvi de símbols i creences religioses basades en la personificació de les forces de la naturalesa, que van cristal·litzar en la creació mental col·lectiva que és el mite², en el que es recullen les interpretacions dels misteris de l’univers que constitueixen el patrimoni cultural de la comunitat. En el transcurs d’aquestes cerimònies culmina el procés d’ensenyança-aprenentatge actiu i viscut que ha anat realitzant la humanitat”.

Altres autors, com Isabel Tejerina (1994, p. 3) també assenyalen el ritu primitiu com l’inici del teatre:

“Y aunque indudablemente existen marcadas diferencias entre el rito, que es comunicación no fingida, y el teatro, fundado no en la realidad sino en la figuración de dicha realidad, o de sus formas rituales, cabe afirmar que las primitivas ceremonias sagradas son incipientes manifestaciones preteatrales”.

A l'Egipte de l'Edat Antiga trobem també representacions en què es revivia el drama de l'existència humana, on oficients i poble expressen dramàticament la ideologia que viu la societat perseguint, per tant, un clar afany didàctic: mitjançant la participació directa del poble en aquestes cerimònies de caràcter sagrat, apren de forma oral i viscuda els orígens i la transformació de l'univers i, en conseqüència, de la seva pròpia societat.

A l'Atenes Clàssica la representació del drama es configura sobretot com una forma d'ensenyament religiós que s'imparteix al ciutadà. El públic atenenc, mitjançant la mimesi,³ participa activament d'aquestes ensenyances identificant-se plenament amb els paradigmes proposats.

Els coneixements així adquirits proporcionen un alleujament. Un dels més aguts observadors

2 **Mite:** Activitat col·lectiva de caràcter didàctic-religiós a fi de reafirmar les creences que aporten benestar i que contribueixen a la consolidació del patrimoni cultural. El mite és el desig humà de controlar les forces de la naturalesa per que li siguin favorables. Dramatització de processos naturals. Sánchez Gala, M.D. (2007, p. 164).

3 **Mimesi:** Activitat col·lectiva de caràcter didàctic-comercial adreçada a perpetuar les creences del patrimoni cultural consolidat. Els oficients (actors, professors...) participen de manera activa i els celebrants (espectadors, deixebles...) de manera passiva, com a receptors de la informació.

d'aquesta litúrgia, Aristòtil, ens parla de la catarsi,⁴ purga o alleujament emocional que causa la tragèdia:

“La catarsi és un dels objectius i una de les conseqüències de la tragèdia, la qual, movent a la compassió i al temor, obra en l'espectador la purificació pròpia dels estats emotius”.

Aristòtil, (Poètica. 1449b/1450a)

A Roma, en canvi, la funció del teatre en el seu conjunt no tenia tantes connotacions educatives i, excepte en episodis aïllats, va guanyar terreny l'objectiu de la diversió.⁵

També en el procés d'evolució del teatre medieval, amb el drama litúrgic, i d'aquest als jocs i miracles, s'ha vist una intenció didàctica per part de l'església: la de mostrar als fidels poc instruïts els misteris essencials de la fe cristiana:

“Tras siglos de olvido, la recuperación del teatro en el Occidente medieval tuvo principal apoyo en el clero. La introducción de la representación dramática supuso la forma más interesante y seguramente la más sorprendente con la que la iglesia medieval agrandó y embelleció su liturgia. Con la evolución del drama litúrgico, muchas historias bíblicas temáticamente relacionadas se representaban como un ciclo; por ejemplo desde la creación hasta la crucifixión. Estas obras se denominan de diversos modos, obras de Pasión, milagros, de santos, loas”.

Lopez, A. J. (2008, p. 1)

A l'Edat Moderna la temàtica profana substitueix progressivament la religiosa, allò humà per allò diví. Al segle XVII el Teatre Renaixentista dóna pas al magnífic i contradictori Teatre Barroc amb autors tan importants com Shakespeare, Lope de Vega o Calderón de la Barca. En aquest teatre es destaca el poder de l'ésser humà més que no pas la transcendència de la seva filosofia. És en aquest període que l'espectacle teatral apareix com a bé de consum, amb molta més freqüència de representacions i amb la creació de locals de gran capacitat amb zones que

4 **Catarsi:** El psicoanàlisi la interpreta com el plaer obtingut de les emocions pròpies davant l'espectacle de les emocions de l'altre, i el plaer de tornar a sentir una part del propi jo reprimat, que pren una forma tranquil·litzadora del jo de l'altre. Pavis Patrice (1996, p. 65).

5 **Otium o diversió:** Activitat col·lectiva de caràcter festiu i comercial dirigida a proporcionar diversió. L'espectador va a veure aquests espectacles amb la intenció de divertir-se i alliberar-se de l'estrès de la vida quotidiana. Rebutja tot intent d'adoctrinament o ensenyança de valors espirituals en els que ja no creu. Sánchez Gala, M.D. (2007, p.165).

delimiten les diferents classes socials. Així, el teatre de mica en mica va reduint la seva funció de mimesi per augmentar la de diversió.

Al segle XIX neix el teatre modern amb el realisme de Txèkhov, que desemboca en el naturalisme iniciat per Zola. Es tracta, en essència, de buscar la realitat, el sentit veritable de les coses, transcendir la seva aparença i descobrir a l'espectador el que s'amaga darrera la façana de la classe burgesa.

Al segle XX podem veure com es sobreposen les tres tendències teatrals bàsiques que hem trobat al llarg de la història: mimesi, diversió i ritual.

- a)** La funció de diversió es manifesta en el Vodevil i l'Alta Comèdia o teatre humorístic.
- b)** La funció de mimesi es manifesta en diverses propostes per analitzar la realitat, que tenen el denominador comú de ser processos que busquen fórmules apropiades per expressar l'inconformisme del proletariat envers el sistema capitalista i la situació social després de la primera i la segona guerra mundial.

En aquest apartat hi hauria les obres del realisme-naturalisme amb autors com O'Neil, Tennessee Williams o Arthur Miller, i corrents com l'expressionisme, el Teatre Polític de B. Brecht i el teatre de l'Absurd de Ionesco i Beckett.

- c)** La funció ritual del teatre és recuperada per Artaud, poeta, dramaturg i actor francès, les teories i treballs del qual van influir en el desenvolupament del teatre experimental.

Així doncs, veiem que totes les formes teatrals conegudes tenen un fort valor pedagògic, ja que el teatre ha tingut sempre una funció social educativa, tal i com s'ha manifestat en el procés evolutiu de la nostra cultura occidental. Com escriu Tort (2011, p. 97):

"(...) el teatre forma part de la tradició pedagògica al llarg dels segles, com a una modalitat de coneixement i comprensió del món, inherent a l'existència humana. El trobem en places, castellets i teatrins però també en les formes incipients d'escolaritat. Més cap al nostre temps, és un lloc comú esmentar l'ús del teatre per part dels centres escolars dels jesuïtes i tenim notícies ben interessants d'experiències teatrals de l'Escola Nova europea, o de les representacions teatrals que, als anys vint, Pere Barnils duia a a terme a l'escola municipal de sords-muts de Vil·la Joana a Vallvidrera, o de les representacions a l'Escola del Mar de Pere Vergés, uns anys més tard".

I en el treball específic en el camp de l'educació formal, trobarem que aquestes funcions són també aplicables com a recurs didàctic en el procés educatiu segons la necessitat del moment. Així, les tècniques de mimesi són més pròpies per ésser aplicades a la metodologia de l'aprenentatge passiu, per transmetre coneixements i valors del patrimoni cultural; les tècniques de caràcter ritual i mític són més aplicables a la metodologia d'aprenentatge actiu per a la formació integral, i les tècniques de teatre de diversió, encara que no tinguin una funcionalitat pròpiament didàctica, també són útils en el procés educatiu com a elements de distensió i de cohesió del grup.

En síntesi, com explica Tort (2011, pp. 98-99), avui el teatre ofereix moltes possibilitats per a l'acció educativa des d'una triple perspectiva:

“D’una banda, el teatre des de la perspectiva de l’espectador/ra. Ens hauríem de preguntar quin és el procés mitjançant el qual, una persona jove es converteix en espectadora i no deixa de ser-ho mai més (tot i tenint en compte que hi ha períodes cicles vitals i professionals, alts i baixos de tot tipus). El segon gran àmbit és la pràctica teatral. L’experiència de viure el conjunt de tècniques i processos que porten a l’acció teatral. Una experimentació d’una gran força pedagògica. El tercer gran àmbit té a veure amb el coneixement del teatre en tant que “institució”, la seva història vinculada a la història dels països i les cultures; els seus espais, escenaris i edificis, els seus vincles amb les altres arts...”

1.2. Evolució del teatre en l'educació

Així doncs, la història del teatre en l'educació s'inicia al segle XX i està estretament relacionada amb l'avenç de les idees progressistes, tant socials com pedagògiques. I, en conseqüència, canvia l'educació i canvia el teatre. En molts països d'Europa, en els darrers cent anys, es produeix una transformació fonamental en el treball de l'actor: ja no s'espera d'ell que sigui únicament un intèrpret, sinó que aporti la seva creació personal, i per això la seva formació i preparació canvia radicalment. Amb Stanislavski⁶, tota una sèrie de tècniques fonamentades en la psicologia, el control de les emocions, el desenvolupament sensorial, la capacitat d'improvisació, l'escolta activa..., permetran una nova forma d'interpretar, i posteriorment s'aniran desenvolupant i adap-

6 **Stanislavski, Konstantin (1863–1938)**, actor, director escènic i pedagog teatral, crea el mètode interpretatiu Stanislavski, que pretenia elevar el nivell superficial i vulgar del teatre rus millorant la interpretació, fent més assajos de les obres i menys estrenes a l'any. Publica diversos llibres sobre pedagogia teatral i el treball de l'actor, com el conegut llibre *La construcció del personatge* (2002) que és un assaig fonamental que encara avui s'utilitza en la formació de l'actor, i també publica els no menys importants: *El treball de l'actor sobre sí mateix en el procés de l'encarnació* (2009), *El treball de l'actor sobre sí mateix en el procés creador de la vivència* (2003), i *La preparació de l'actor* (2003), entre d'altres.

tant, i s'integraran com a tècniques dramàtiques en l'ensenyament. També Motos (1996, p. 78) relaciona aquests nous corrents amb els canvis que es produiran en l'aplicació del teatre en el terreny educatiu.

“Por otra parte el descubrimiento del inconsciente y su importancia en el desarrollo del individuo y en el trabajo del actor modifican radicalmente el teatro y su pedagogía(...) Estas ideas influyeron de forma decisiva en quienes utilizaban el teatro en la formación de la infancia y la juventud”.

Simultàniament i de la mateixa manera, les idees sobre educació experimenten una evolució significativa: apareixen i es desenvolupen els mètodes actius en l'ensenyament, que consideren el teatre o més exactament el *joc dramàtic* com un element molt important de la formació i com a una posada en pràctica de l'aprenentatge a través de l'experiència.

L'any 1946, un grup de directors de prestigi (Jean Louis Barrault, André Blin, Marie Helène Dasté, André Cloué, Claude Martin i Jean Vilar) funden el grup *L'educació per el joc dramàtic* per a difondre la virtualitat educativa d'aquesta tècnica pedagògica derivada de l'art teatral.

A Anglaterra, entre els anys 1950 i 1960, el moviment del teatre a l'educació que guanya importància està associat amb el concepte d'aprenentatge centrat en l'alumne. Els pioners foren Peter Slade, (1978) defensor de la lliure expressió en el drama infantil (*Child Drama* (1954)) i Brian Way (*Development through Drama* (1967)), que treballa a partir d'una narrativa per estimular la imaginació infantil, fins a arribar a Dorothy Heathcote, una de les figures més reconegudes avui a Anglaterra, qui a partir dels anys 70 reivindica i desenvolupa la necessitat d'estructurar tota l'activitat dramàtica a l'escola.

Mentrestant, el nostre país romaníà tancat a aquests corrents renovadors: el teatre per als infants i la joventut estava en mans de la “Sección Femenina” i el “Frente de Juventudes”, organitzacions polítiques encarregades de la transmissió de la ideologia franquista. I, exceptuant també determinades escoles (sobre tot d'ordres religioses: jesuïtes, salesians, escolapis, maristes...) que des de molt antic utilitzaren el teatre com a instrument formatiu i de difusió apostòlica entre els nens i els joves, a l'escola pública no hi havia cap presència del teatre en les directrius programàtiques del MEC.

Però a la dècada dels 60 comença a produir-se un canvi d'orientació. A Catalunya naixia el Teatre Independent, moviment que pretenia donar una resposta ètica i artística a una situació teatral lamentable. També és a Catalunya on apareixen les primeres traduccions i publicacions

de teòrics de l'expressió dramàtica, amb Carme Aymerich (1967) i (1970),⁷ pionera que jugarà un paper molt important en la difusió de les noves idees sobre l'educació i l'expressió.

A través de L'Escola Municipal d'Expressió, Aymerich introdueix Gisèle Barret,⁸ i així arrenca una de les majors influències en els camps de l'expressió i del teatre a l'educació al nostre país.

Responent a la demanda dels mestres, durant els següents anys augmenta l'oferta de cursos, i el 1974 es crea l'Escola Municipal d'Expressió i Psicomotricitat de Barcelona", un centre clau per al coneixement i la difusió de les idees europees sobre Expressió.

Aquest primer període, que va de la segona meitat dels anys 60 fins a l'inici dels 80, va constituir la fase dels pioners, centrada en la pràctica basada en la formació empírica. En el decurs de la dècada dels 80 s'inicia una segona fase, caracteritzada principalment per la sistematització. D'aquesta època són les publicacions d'autors tan fonamentals com Eines (1980), Mantovani (1980), Cervera (1981), Motos i Tejedo (1987).

A l'inici dels 70 una altra dona apareix amb força: Lola Poveda (1975), que l'any 1973 publica la primera tesi doctoral sobre el tema de l'Expressió Dinàmica en el context d'una programació educativa.

A partir d'aquí comencen en algunes Escoles de Magisteri les primeres iniciatives d'ofertes d'assignatures relacionades amb el teatre i la dramatització.

La introducció de la dramatització i el teatre en l'educació al nostre país és, com hem anat veient, conseqüència d'una demanda social. En forma de punts resumits prendrem l'anàlisi de Tejedo (1997) dels factors que determinen aquesta demanda col·lectiva, i que serien els següents:

- L'acció dels diversos Moviments de Renovació Pedagògica .
- L'aparició de les primeres publicacions sobre l'expressió en general i la dramàtica en particular. Cal destacar els diàlegs sobre el tema en revistes com "Cuadernos de Pedagogía", en la que trobem diversos articles i fins i tot monogràfics durant la dècada dels 70.
- Les jornades, simposis, seminaris, setmanes o congressos, tant d'àmbit nacional com in-

7 Tant amb els seus llibres *L'expressió mitjà de desenvolupament* (1966) *Expressió i art a l'escola* (1970) com per mitjà de l'ensenyament de les tècniques d'expressió a mestres i ensenyants, a través de l'Escola d'Expressió i Psicomotricitat de Barcelona creada l'any 1969.

8 Professora de la Universitat de Montreal al Canadà i especialista en pedagogia de l'expressió dramàtica.

ternacional, en què es va proposar la reflexió sobre l'educació i el teatre.

- La producció de més i millor literatura sobre teatre infantil.
- L'acostament del teatre a les escoles.
- El coneixement i l'obertura cap a experiències semblants en altres països.
- La feina de tots els mestres entusiasmats per la pràctica educativa de la Dramatització.

2. TEATRE UNIVERSITARI

2.1. El teatre universitari espanyol

2.1.1. El teatre a la Universitat des de l'Edat Mitjana

El teatre ha estat vinculat a la Universitat des dels seus orígens. Quan la Universitat encara rebia el nom d'Estudi General, el teatre ja s'utilitzava dins el Trivium⁹ per a l'ensenyament de la retòrica i era una activitat absolutament dirigida i reglamentada des de les altes jerarquies.

Les primeres referències històriques que trobem del Teatre Universitari a Espanya es registren cap a l'Edat Mitjana, i tot i que trobem poca documentació d'aquesta etapa, hem pogut consultar el llibre de Justo García Soriano editat l'any 1945 amb el títol: *El teatro universitario y humanístico en España: estudios sobre el origen de nuestro arte dramático; con documentos, textos inéditos y un catálogo de antiguas comedias escolares*, que ens ha apropat als inicis de l'activitat dramàtica a l'antiga Universitat espanyola.

Segons Justo García Soriano (1945), les representacions teatrals durant les festes i solemnitats acadèmiques a l'Edat Mitjana eren una constant. Es produïen en forma de recitals, declamacions, diversions i exercicis literaris, que exercien les funcions d'entreteniment, de formació moral i religiosa, i com a instrument per a l'aprenentatge actiu i eficaç de Gramàtica i de Retòrica, que aleshores eren fonamentals per al creixement i el triomf social.

El mateix García Soriano (1945, p. 9) ens mostra en el seu estudi un fragment dels estatuts de la Universitat de Salamanca de l'any 1538, on apareix la següent referència:

“La Pascua de Navidad, Carnestolendas, Pascua de Resurrección i Pentecostés de cada año, saldrán estudiantes de cada uno de los tales colegios a orar y hacer declamaciones públicamente. Item de cada colegio, cada año se representará una comedia de Plauto o Terencio, o tragicomedia, la primera desde las octavas de Corpus Cristi y las otras en los domingos siguientes; y al regente que mejor hiciere y representare las dichas comedias o tragedias, se le dan seis ducados del arca del estudio; y sean jueces para dar este premio el rector y Maestre escuela”.

⁹ A les escoles monàstiques i epíscols de l'edat mitjana s'estudiaven les set arts liberals que s'ensenyaven en l'antiguitat i que comprenien dos grups d'estudis: el *trivium* i el *quadrivium*. Dins el *trivium* hi havia la Gramàtica, la Retòrica i la Dialèctica i en el *quadrivium* s'ensenyava Aritmètica, Geometria, Astronomia, i Música.

És difícil de comptar quantes eren les representacions marcades al llarg de l'any que ens diu aquest text, però és evident que hi havia una activitat teatral molt important, ja que trobem quatre diades religioses per a fer declamacions en públic individualment i per part de representants de tots els col·legis. Això sol ja representa moltes actuacions, i després hi hauríem de sumar les comèdies clàssiques que ens diu que es feien cada diumenge a partir de les octaves de Corpus; estaríem parlant de què pràcticament cada setmana hi havia representacions o declamacions públiques i, per tant, d'una activitat teatral d'un volum extraordinari, sobretot si ho comparem amb l'actualitat, tenint en compte que en la majoria d'universitats es fan com a màxim d'una a cinc representacions per curs. En el text també queda reflectit que s'establia una mena de concurs entre els estudiants i els col·legis, i també que no hi havia gaire llibertat a l'hora d'escollir les obres a representar, cosa que fa molt palès que el teatre de la Universitat renaixentista tenia unes directrius molt marcades, on els autors representats eren els clàssics grecs i llatins, així com l'anomenat Teatre humanístic del Renaixement.

És de la mateixa Universitat de Salamanca, a finals del segle XV, d'on sorgirà una generació d'autors dramàtics amb noms tan importants com Juan de Encina, que encetaran nous corrents en l'escriptura dramàtica. Ens explica Paulo Gaiger en la seva tesi doctoral que:

“Entre els estudiants d'aquella època s'escriviren traduccions i versions dels textos clàssics i populars, fent del teatre universitari un mitjà des d'on es podia crear i expressar-se. A les classes de retòrica sovint s'estudiaven i representaven textos teatrals com a exercicis i avaluació”.

Gaiger (2008, p. 51)

Veiem, doncs, que en aquesta època predominava el paper didàctic del teatre. Estudiants del Segle d'Or Espanyol havien d'aprovar determinades assignatures de llengües clàssiques representant alguna tragèdia o comèdia grecolatina.

Les representacions eren avaluades pels mestres, els regents i el rector, que a vegades comentava textualment les seves impressions. Es donava molta importància als elements escènics com l'atrezzo, vestuari, decorats, elocució, fet que generava uns costos econòmics alts, factor que segurament va ser el que va propiciar que aquestes experiències teatrals entressin finalment en decadència en la majoria d'universitats.

També cal destacar la importància històrica que va tenir el teatre en els centres educatius dirigits pels Jesuïtes. Quan al segle XVIII les representacions teatrals van anar disminuint a les al-

tres universitats, la companyia de Jesús va mantenir la pràctica teatral als seus centres, marcant així un altre tret distintiu que li va donar personalitat pròpia. El refinament que desplegaven en les seves posades en escena els reportava molt d'èxit i els va donar molt de prestigi. El mateix Gaiger Gaiger (2008, p. 52) ens explica que:

“El ahínco de la Compañía de Jesús, partía de la consciencia de que el arte, especialmente el drama, consistía en una didáctica instigadora y seductora. Además era un poderoso aliciente para llevar alumnos a sus colegios y hacer simpática y bien vista la Compañía”.

En el decurs dels segles, des de l'Edat Mitjana, passant pel Renaixement amb el teatre humanístic i fins al segle XX, el teatre fet a la Universitat no va patir grans transformacions. En algunes universitats es va mantenir la tradició teatral i en d'altres va deixar d'existir, però no hi ha una veritable renovació en els plantejaments fins que als anys 30 del segle XX sorgeix La Barraca.

2.1.2. La Barraca: una experiència teatral renovadora

L'any 1932, amb el naixement de la II República, Federico García Lorca i Eduardo Ugarte, davant del conservadorisme imperant a l'escena universitària i comercial, plantegen un canvi radical en la manera de pensar i practicar el teatre a la universitat, i funden **La Barraca**, grup de teatre universitari que serà responsable d'un concepte nou de companyia universitària amb molta varietat de muntatges i gires.

La renovació de García Lorca amb La Barraca tenia uns objectius culturals, democratitzadors i populars. Es va fonamentar en la revalorització dels clàssics espanyols, poc representats en el teatre comercial de l'època, i se'ls va donar un nou tractament, fent uns muntatges que estèticament eren molt atractius i buscant una interpretació més natural i propera a l'espectador, per tal d'acomplir amb l'objectiu d'abastar la cultura i el coneixement al poble més humil.

La Barraca va prendre el compromís de portar les seves obres fora de la Universitat i arribar als pobles i capitals de la geografia espanyola que estaven més aïllats culturalment, és a dir, es tracta d'un teatre amb una clara intencionalitat d'incidència social i amb una exigència estètica, artística i literària dirigida a aconseguir muntatges de qualitat que atreguin el públic, que els permeti, com deia Federico:

“Motivar en las personas pobres, la posibilidad de sentirse a si mismas, de cambiar su condición humana”.

G. Lorca a Calzada pàg. 63

En el llibre que Lorenzo Sáenz de la Calzada escriu com a memòria de “La Barraca” ens explica com s’organitzava el grup:

“(…) se rige por un comité directivo presidido por el presidente de la Unión Federal de Estudiantes Hispanos y está integrada por 4 estudiantes de Filosofía y letras, que colaboran con la dirección literaria , 4 estudiantes de arquitectura, que se encargan de la parte estética, montaje del tablado, decorados, etc. La dirección literaria está a cargo de Federico García Lorca y de Eduardo Ugarte.

(…)Colaboran también en la realización plástica los pintores Benjamín Palencia, Ponce de León, Ontañón y Ramón Gaya.

(…)La compañía está formada por estudiantes seleccionados después de las pruebas a que la dirección artística cree conveniente someterles”.

Calzada (1976, cap. 2)

Com es pot observar en l’escrit, el grup estava molt ben estructurat sobre dos puntals, el literari i l’estètic, que sustentaven l’estructura creativa. Afortunadament a més, aquesta experiència va comptar amb el recolzament de totes les estructures del seu entorn, des de la del “Ministerio de Instrucción Pública” del govern de la II República, amb Fernando de los Ríos¹⁰ com a Ministre, passant per les institucions universitàries, els cercles intel·lectuals del país i, com diu el mateix Sáenz, fins a “la complicitat del mosso de magatzem de la facultat”. Aquest gran suport va marcar la trajectòria del grup i el va convertir en el grup de referència del teatre universitari, van recórrer tota la geografia i van triomfar en el seu propòsit amb el reconeixement general a la seva obra. Podríem dir que La Barraca va ser el motor que va provocar la forta evolució del teatre universitari que hi ha haver durant la II República. La visita a Catalunya del Teatro Universitario La Barraca, va generar molta expectativa en els cercles intel·lectuals catalans a causa del prestigi assolit per Federico García Lorca com a poeta i com a dramaturg arran de l’estrena de *Yerma*, *Bodas de sangre* i *Doña Rosita o el lenguaje de las flores*, obres totes elles de gran èxit.

A Catalunya, al 1935 apareix el *Teatre Universitari Català* (TUC) fruit de la fusió del *Teatre Uni-*

¹⁰ Per fer-nos càrrec de l’abast del suport que va rebre explica Jacinto Higuera a la seva pàgina web en un article titulat: *Recuerdo del Teatro Universitario La Barraca: “Fernando Ríos, por aquel entonces ministro de Instrucción Pública, que había patrocinado con el máximo de interés la idea de Federico, llegó a modificar en varias ocasiones el itinerario de sus campañas políticas para coincidir con alguna actuación de La Barraca”* <http://www.higueraarte.com/jh-barraca.htm>

versitari i del *Teatre d'Estudiants*, que juntament amb d'altres iniciatives ja existents com ara l'Associació d'Estudiants d'Arquitectura o la Residència Internacional de senyoretetes estudiants, pren força i completa el mapa d'activitats teatrals més rellevants portades a terme per grups d'estudiants.

Hi ha un gran dinamisme universitari, imbuït de la consciència d'estar treballant en pro de la cultura, fent una revalorització dels clàssics des de l'òptica culturalista i també representant obres de les noves tendències del teatre europeu que no s'han estrenat en el teatre comercial del nostre país, treballant activament, en definitiva, per a la constitució d'un teatre digne de la Universitat i de constituir-se en una institució universitària de prestigi (Foguet, 2000).

En aquesta època hi ha un gran interès i esforç per aconseguir la complicitat i la participació de la intel·lectualitat catalana, que es concreta amb la col·laboració de personatges tan prestigiosos com ara Carles Riba, així com en una destacable voluntat d'internacionalització i d'equiparació a les agrupacions que feien teatre a les universitats europees.

Per al professor Gallén, els primers muntatges que es coneixen de la nova Universitat Autònoma¹¹ catalana en el període republicà, tenia un caràcter més elitista que el diferenciava del de "La Barraca". Aquest, tot i causar un gran impacte en certs àmbits intel·lectuals de Catalunya, i constituir un referent en aspectes com ara la tria del repertori clàssic, tenia uns objectius culturals reformistes, democratitzadors i populars que distaven molt del "caràcter elitista i dels objectius culturals d'abast més universal" que va tenir el teatre a la Universitat Catalana. (Gallén, 1994)

També cal destacar el grup de "El Buho", de València, una experiència teatral que es va iniciar a la dècada dels trenta a partir d'un moviment estudiantil de vocació aconfessional o laica, democràtica, i de reforma acadèmica i universitària, que va trobar la possibilitat de dur a la pràctica la reforma que postulava, durant els anys de la II República. "El Buho" va sorgir inspirat en "La Barraca" i amb la voluntat d'aproximar la cultura i el poble a través d'un teatre de qualitat i amb uns plantejaments estètics moderns i funcionals.

L'assassinat de Federico García Lorca en els primers temps del cop d'estat franquista, va accelerar la desaparició de "La Barraca". Dissortadament, la guerra civil espanyola va estroncar aquesta i totes les interessants experiències teatrals republicanes.

¹¹ "La Universitat de Barcelona, accedí en el marc del sistema polític republicà, al decret de la seva autonomia global (1 de juny de 1933) i a l'establiment dels seus estatuts com a Universitat Autònoma (13 de desembre de 1933)" Op cit.

2.1.3. Els TEUs: El teatre Universitari durant el règim franquista

A partir de l'any 1939, amb la victòria franquista, la Universitat de Barcelona, com la resta d'universitats de l'Estat Espanyol passa a ser ocupada, una ocupació política que suposava una ruptura radical amb la tradició cultural republicana i la destrucció de les iniciatives teatrals, com La Barraca a Madrid o El Búho a Valencia. Els anys quaranta són dominats pel teatre nacional-catòlic, amb un repertori polític que havia de respondre als interessos del règim i a la prohibició expressa d'utilitzar la llengua catalana com a llengua de cultura. Com ens diu Aznar (1994), es vivia en un període fosc, on el teatre universitari torna a renéixer, però, com en moltes altres disciplines artístiques, se'n van adulterar els objectius, ara sota la repressió de la dictadura.

Com assenyala César Oliva (1999, p. 16):

“Después de la guerra civil, las aulas permanecieron tan mudas artísticamente como el resto del país. Hubo de transcurrir una década casi para que empezaran a emerger determinadas inquietudes teatrales de la mano de ciertos autores llamados realistas, que buscaron en la Universidad un lugar no convencional para hacer sus propuestas”.

Als anys 40, a la post-guerra, es van crear els TEU (Teatro Español Universitario) que eren una secció del SEU (Sindicato Español Universitario) el sindicat estudiantil, únic i obligatori, de caràcter falangista i feixista. Els TEU van absorbir les reeixides experiències del teatre universitari republicà, com “La Barraca” o “El Buho” de la Universitat de Valencia, que havien aconseguit molt de prestigi i acceptació per part de joves i intel·lectuals i, amb la intenció d'utilitzar-lo com a eina de propaganda del règim, van impulsar el teatre universitari de manera oficial a tot l'estat espanyol. Però com que el seu desenvolupament va ser molt dilatat en el temps, podem parlar de diferents períodes amb característiques diferenciades segons les universitats. En qualsevol cas, cal reconèixer que va ser una època molt prolífica i que, en molts casos, el teatre universitari va exercir un important paper cultural durant aquesta fosca etapa de la nostra història, amb moltes i variades produccions que aniran canviant al llarg del període.

Els estudis de Foguet (2000) i Gallén (1994) ens plantegen dues etapes diferenciades dels TEUs; la primera, que abastaria des de principis dels quaranta fins a la meitat dels cinquanta, quan es funden i s'organitzen els TEUs, i la segona, que representaria la seva època daurada i que arriba fins a finals dels anys seixanta, moment en què comença la seva decadència, que portarà progressivament la transformació del teatre universitari cap al teatre independent.

2.1.3.1. La 1a Etapa del TEUs

Com ja hem dit doncs, els TEUs sorgeixen a principis dels anys 40 a pràcticament tot l'estat espanyol amb una estructura i un funcionament molt reglamentat. Per entendre una mica aquesta organització, prendrem l'explicació que en fa Ricard Salvat (1994, p.41) on diu que hi havia:

“una estructura un xic militaritzada o, com a mínim , molt jerarquitzada. Hi havia un TEU de Districte que representava tota la Universitat, però això no impedia que cada facultat en pogués tenir un de propi. També crec que n’hi havia un de Regional, o Provincial”.

I ens explica César Oliva en la seva obra citada, que

“es va començar per donar caràcter competitiu a les mostres que sortien de cada districte, cosa que va estimular la producció escènica, i encara que fos només per muntar l’obra que havia de concursar es va anar creant un cert esperit de grup, que el SEU volia aprofitar per vehicular les inquietuds estudiantils i neutralitzar qualsevol possibilitat crítica que el teatre pogués adoptar, quelcom que, passats els anys, no hauria qui ho aturés”.

El repertori del teatre de l'època del TEU consistia, fonamentalment, en obres de to nacional-catòlic i teatre clàssic espanyol del Segle d'Or; sembla que els universitaris enyoren la presència d'aquests textos als escenaris comercials, o bé que estan representats amb poca qualitat.

Però també hi ha alguns directors del moment, com Alfonso Sastre, Alfonso Paso o José María Quinto, que van aprofitar el marc del teatre universitari per estrenar les obres minoritàries que no tenien cabuda en el teatre comercial als paranims de les Facultats madrilenyes, i lentament anaren sorgint veus inconformistes que reclamaven per a la Universitat uns plantejaments més oberts. Gonzalo Pérez de Olaguer (1999, p. 56) ens destaca una declaració de José Antonio de la Loma, director del TEU de Barcelona (1947-1949):

“Los planteamientos del TEU deben ir más allá, abarcar campos tan interesantes como la protección a los noveles, y presentación de obras de vanguardia, único medio de combatir la decadencia teatral”.

Veiem doncs, que es van obrint horitzons envers una voluntat com a mínim de fer un teatre de qualitat intel·lectual, voluntat que anirà conduint al TU cap a un període molt més ric.

3.1.3.2. L'època d'or dels TEUs (1956-1967)

Efectivament, a partir d'una etapa gris del TEU barceloní, als anys 50, amb la reorganització del teatre universitari, es dona pas a una època d'esplendor amb directors com Antoni Chic i Josep M. Loperena, i a la creació de l'ATE, Agrupació de Teatre Experimental, formada per universitaris. És en aquesta època que el reconegut director i assagista teatral Ricard Salvat arriba a la Universitat, concretament a l'any 1952. En un seu article sobre la relació que va mantenir al llarg de quaranta anys amb el teatre universitari, en dona una visió molt des de dins, en primera persona, amb un to una mica desencisat. Compara la tasca del teatre universitari amb el mite de Sísif, carregant la pedra i pujant la muntanya per tornar a començar tot seguit. A la seva arribada a la Universitat, no va connectar amb l'estructura molt jerarquitzada dels TEUs dels quals també el distanciaven aspectes tan fonamentals com la llengua i la ideologia política. D'aquí la creació de l'ATE, assajant i actuant fora de la universitat malgrat estar totalment integrat per universitaris. Salvat ens diu:

“Sempre he pensat que si haguéssim pogut treballar a la Universitat, no hauríem fet un pas tan ràpid cap el món del teatre comercial o de cambra”.

i ens parla de la paradoxa que suposa el fet que el TEU estigués realitzat per professionals de cert prestigi i en canvi els universitaris haguessin de fer teatre fora de la Universitat (Salvat, 1994). En qualsevol cas, les coses comencen a canviar.

Juan Antonio Hormigón (1974, pp 102-103) fa una explicació d'aquest canvi que es va produir:

“El tiempo de silencio ha concluído dejando paso a la evidencia. Los problemas universitarios salen a la calle. En este momento, los grupos mejores de la Universidad, apartados sistemáticamente de cualquier preocupación o cualquier trabajo sindical, se incorporan por diversos conductos a las actividades del SEU. Deciden utilizar la estructura existente para sensibilizar al universitario en sus problemas circundantes con la mayor amplitud posible. Este cúmulo de circunstancias, unido a una mayor disponibilidad económica, va a traer como resultado un veloz progreso de la actividad teatral. Entre 1958 y 1964 el Teatro Universitario Español produce y renueva más que en todos los años anteriores”.

Durant aquesta època es tendeix a una professionalització del Teatre Universitari i la crítica especialitzada del moment demana resultats concrets en detriment dels processos d'investigació

que alguns directors reclamaven.¹² Com molt bé explica César Oliva, els TEUs van ser un veritable “camp de pràctiques” escèniques:

“A nadie se le escapa que buena parte de los profesionales que llegaron a la escena a lo largo de los cincuenta, y durante buena parte de los sesenta, procedían de la Universidad y de los grupos teatrales que nacían de dicha institución. El retrato robot de un actor o actriz español de entonces e incluso de un director, es el de un joven que había iniciado sus estudios en cualquier carrera, preferiblemente de Letras, que sentía una atracción especial por la escena (...) que se metía de lleno en los montajes que se organizaban, hasta que se producía la llamada de un director(...) lo cual le abría las puertas de la profesión”.

Oliva (2000, p.60)

El fet de “professionalitzar” els TEUs, si bé va donar com a fruit moltes produccions de qualitat que van ser reconegudes per la crítica especialitzada, i que viatjaven a festivals universitaris europeus aconseguint grans èxits, també va comportar problemes com ara dificultats econòmiques causades pels baixos pressupostos amb què comptaven, i la poca explotació que es donava als muntatges, dels quals se’n feien molt poques representacions. Aquests fets van anar erosionant progressivament l’interès de molts d’aquells “professionals”, els quals acabarien passant definitivament a desenvolupar la seva tasca en l’àmbit professional i, en molts casos, al Teatre Independent.

2.1.3.3. La decadència i la transició cap al Teatre Independent

Finalment, es produirà la crisi definitiva del TEU, la seva decadència, que donarà pas al teatre que fan els universitaris fora de la universitat i que s’acabarà transformant en teatre experimental i en grups o propostes de teatre independent. Entre altres factors, per la creixent oposició al règim franquista que hi havia a la Universitat que conduirà el SEU a la crisi, i a la consegüent desarticulació dels TEUs.

A partir de la meitat dels anys cinquanta entrem en el què s’ha anomenat l’edat d’or del Teatre

¹² Cantieri Mora en el núm 8 de Primer Acto senyalava que “El teatro universitario debe ensayar formas nuevas, estudiar las infinitas posibilidades que caben en el arte teatral, esas posibilidades que las compañías comerciales nunca ensayarán, por arriesgadas, puesto que en semejante terreno es necesario equivocarse infinidad de veces para conseguir (...) algún que otro verdadero acierto”.

Universitari que, com diu Pérez-Rasilla (1999),¹³ és *“consecuencia de una evolución o hasta de una revolución determinadas por dos planos: el plano estético i el plano ético”*.

L'any 1964 té lloc el VII Certamen Nacional de TEU, que serà l'últim que organitzarà el SEU, en el qual es fa palesa una decadència dels grups del moment, tant en les obres programades, políticament neutres i estèticament convencionals, com en la qualitat dels muntatges.

A partir de la desaparició del SEU, el teatre universitari desapareix també pràcticament a tot el país, exceptuant alguns casos aïllats com Múrcia, Salamanca i Granada, on es va mantenir una certa activitat escènica gràcies a què la seva estructura no depenia totalment del sindicat. Els TEUs es van anar transformant en Grups de Teatre Independent, desvinculats de la Universitat, amb plantejaments estètics molt diversos i exercint una funció de conscienciació política, i constituïren una pràctica escènica alternativa enfront del sistema teatral vigent.

En aquest punt bé podem destacar la vitalitat del teatre universitari valencià de la post-guerra, que podem focalitzar en la figura de Sanchís Sinisterra i la seva tasca al capdavant del TEU de la Facultat de Filosofia i Lletres, fins a la formació del Grupo de Estudios Dramáticos.

2.1.4. Els nous formats de teatre universitari

Hauran de passar uns quants anys fins que a la Universitat hi torni a haver activitat teatral.

Una vegada instaurada la democràcia i amb la creació de noves universitats entre els anys vuitanta i noranta, comencen a sorgir nous grups de teatre que tindran un tipus d'activitat i d'objectius molt diferents als dels anys de la dictadura.

Aquestes agrupacions teatrals adopten, en moltes Universitats, la denominació d'Aules de Teatre, i són enteses com un espai de formació i d'experimentació on es produeixen espectacles d'un format més modest que els anteriors TEUs. La majoria d'aquestes aules o grups depenen del Vicerectorat d'Extensió Acadèmica o d'una Facultat, amb normalment un professor que dirigeix el projecte, integrat fonamentalment per estudiants universitaris.

César Oliva ens parla d'aquestes noves aules de teatre que van anar apareixent, i de la filosofia

¹³ Article d'Eduardo Pérez Rasilla *“La situación del teatro universitario en España desde 1939 a 1967”* dins Aproximación al Teatro Español Universitario, Op. Cit. p. 39.

que les imbueix:

“Aparecía un profundo respeto a la condición estudiantil, lo cual insistía en un espacio muy particular que cada vez iría pareciéndose menos al de los grupos independientes o compañías semi-profesionales al uso. Las Aulas fomentaban el amateurismo por norma, en el plano organizativo, y la búsqueda de nuevas estéticas, en el formal. Volvía a sentirse un cambio de funciones que insistía en la condición docente universitaria” .

Oliva (1999, p. 29)

Com hem dit, en la majoria d'Universitats actualment és la pròpia institució, a través de Vice-rectorats, qui patrocina i es responsabilitza de les activitats teatrals que s'hi duen a terme; en algunes universitats espanyoles, fins i tot es realitza una labor de recerca, docència i practica escènica.

En algunes de les trobades de responsables del teatre universitari¹⁴ que hi ha hagut en els últims temps, s'ha reivindicat l'establiment d'estudis teòrics teatrals, potser en forma d'Instituts o bé la creació de Càtedres de teatre a la Universitat, però fins ara sembla que no s'han trobat fórmules per a la integració del teatre en els plans d'estudi. Per tant, essent una activitat extra-acadèmica o de formació complementària, no té un pes gaire important dintre la institució, i moltes vegades depèn, en gran mesura, dels esforços individuals dels professors o responsables dels grups.

I en aquest punt es troba encara el present del teatre universitari, que en general exerceix una funció d'oci i també de dinamització cultural de la Universitat, buscant un espai de reconeixement en el seu sí, treballant per la formació humanística dels estudiants i buscant el contacte enriquidor amb els grups de les altres universitats a través de mostres de Teatre, trobades de directors, jornades de formació i publicacions especialitzades.

2.1.5. El teatre Universitari a Catalunya

La història del teatre universitari a Catalunya ha transcorregut en paral·lel amb la història d'Espanya, passant per les mateixes fases però amb l'empremta original de les persones que han estat al capdavant de cadascun dels projectes i muntatges que n'han traçat la trajectòria, i també pel fet

¹⁴ Reunió de Alcalà de Henares al 1994 citada per Manuel Aznar Soler(1994, p.40) i la Reunió el mateix any 1994 a la Universitat de Girona citada per Ricard Salvat.

diferencial que implica el pes de la cultura catalana.

La total dependència que la Universitat Catalana ha tingut respecte de la Universitat Espanyola en el decurs de la història comporta que no es pugui parlar d'un model singular de teatre universitari català. Si n'haguéssim de buscar alguns trets conceptualment diferencials, els trobaríem només en aquells moments en què la Universitat catalana ha tingut autonomia, com ara durant la II República, tal i com ja hem citat. Aquests trets, que són recollits per Foguet (2000) i Gallén (1994) en els respectius estudis sobre el Teatre Universitari a Catalunya durant la II República, es concretarien en la utilització de la llengua catalana com a vehicle difusor de la cultura, la programació d'obres de les noves tendències del teatre europeu, i la revalorització dels clàssics des d'una òptica culturalista i elitista, que s'allunya del caràcter popular que pren en aquells moments el teatre espanyol a partir de l'experiència de La Barraca, el qual empra els clàssics espanyols per aproximar la cultura al poble. Com expliquen els dos autors, tot i l'admiració que l'obra de García Lorca desperta en l'àmbit de la cultura catalana, el TUC (Teatre Universitari Català) té una clara voluntat d'internacionalització i de constituir-se en una institució de prestigi a semblança de les institucions europees.

També explica Foguet (2000, p. 850) que aquests objectius no van poder ésser assolits per una manca de rigor en les posades en escena, amb actors que no se sabien el seu paper i tenien dificultats en la interpretació. En l'article fa una ressenya de la crítica del moment que parla de la lamentable actuació dels estudiants *“la interpretación denotava falta de ensayos y flaqueaba por la pálida y vacilante dicción del verso”*. De totes maneres, s'ha de tenir en compte que hi va haver molt poc temps per desenvolupar aquests ambiciosos projectes, ja que, com ens recorda Manuel Aznar, l'esclat de la guerra civil va estroncar i dissoldre totes les iniciatives teatrals.

“La ocupació franquista de la Universitat de Barcelona va implicar la depuració de la majoria de professorat lleial a la legalitat democràtica de la II República”.

Aznar (1994, p. 19)

De la etapa del TEU a la Universitat de Barcelona cal destacar la figura de dos dels directors amb una trajectòria de muntatges d'una qualitat remarcable, tant en la selecció de les obres com en el resultat dels muntatges, segurament i com ja hem esmentat, gràcies a la incorporació de professionals de les arts escèniques en les seves produccions, tant pel que fa a la pròpia direcció com a la interpretació. Ens referim a Antoni Chic, director del TEU entre 1953 i 1958, i a Josep M. Loperena, de 1958 a 1961.

També cal remarcar la figura, ja citada, de Ricard Salvat el qual, durant l'etapa del franquisme, porta

a terme una tasca al marge del TEU, amb la creació de l'ATE (Agrupació de Teatre Experimental), formada exclusivament per universitaris. El mateix Salvat ens explica que:

“En trobar-nos a la primeria de 1952, tot un grup d'estudiants vàrem comprovar desseguida que, en general, tots volíem fer teatre en català. Això ens va fer comprendre que no hi havia diàleg amb la gent del SEU i crearem l'ATE(...) El grup el componíem Joan Albert, Maria Dolors Alterachs, Maria dels Àngels Burzon, Helena Estellés, Montserrat Forcadell, Feliu Formosa, Maria Assumpció Forns, Salvador Giner, Antoni Jutglar, Joaquim Marco, Marcel Plans, Miquel Porter, Pere Ramírez, Josep Reniu, Narcís Ribas, Ramon Ripoll, Jordi Rigual, Joaquim Vilar i Ricard Salvat”.

Treballaven autors tan emblemàtics i controvertits en el seu moment com ara Brecht, Cocteau o Hugues, però l'agrupació va haver de treballar fora de la Universitat, cosa que constituïa la paradoxa que el mateix Salvat assenyala:

“Aleshores es produïa una situació estranya. El TEU del districte era dirigit, pel que fa a la posada en escena, per directors d'ofici ja molt reconeguts i per actors de cert prestigi, és a dir, professionals, i nosaltres, fora dels límits universitaris, essent estudiants, férem el nostre treball”.

Salvat (1994, p. 42)

Aquest treball fora de la Universitat va facilitar la transició cap al Teatre de Cambra i posteriorment cap al Teatre Independent, que serà el format que oferirà una sortida a les inquietuds polítiques i socials dels estudiants i els intel·lectuals del final de la dictadura.

2.1.6. Les aules de teatre modernes a les Universitats catalanes

Així veiem com, amb la decadència dels TEUs als anys 60 i els nous corrents renovadors que donen pas al Teatre Independent, el teatre desapareix totalment de la Universitat de Barcelona fins el curs 1980-81, en què es crea l'Institut d'Experimentació Teatral (IET) dirigit per Ricard Salvat. Tres anys després, el 1984, sorgeix l'ATUV de Teatre de la UAB. A partir dels anys noranta, amb la creació i consolidació del nou mapa Universitari de Catalunya, en la majoria d'universitats catalanes van establint-se les actuals Aules de Teatre. La Universitat de Lleida va publicar l'any 1977 *“Teatre Universitari a Catalunya”*, i és en aquesta publicació on podem veure'n la cronologia:

- 1981 Universitat de Barcelona, Grup AIET
- 1984 Universitat Autònoma de Barcelona, Aula de Teatre de la UAB
- 1991 Universitat Pompeu Fabra, Aula de Teatre de la UPF
- 1992 Universitat Politècnica de Catalunya, Grup Teatre Enginyers
- 1994 Universitat de Lleida, Espai de Teatre de la UdL
- 1994 Universitat de Vic, Aula de Teatre de la UVic
- 1994 Universitat de Girona, Aula de Teatre de la UdG
- 1994 Universitat Rovira i Virgili, Aula de Teatre de la URV
- 1994 Universitat Ramon Llull, Aula de Teatre de la Facultat de Ciències de la Comunicació-Blanquerna
- 2005 Universitat Abat Oliba, UA O CEU Grup 2n teatre
- (...?...) Universitat de les Illes Balears, Grup Magisteri Teatre - UIB
- (...?...) Universitat Internacional de Catalunya, Grup Teatre - UIC

Quant a les dues últimes, no tenim informació respecte del seu any de creació, però podem veure que la Universitat de les Illes balears ja participa a la III Mostra de teatre Universitari del Grec 97, i la UIC s'incorpora a la XIII Mostra, que es celebra a Elx l'any 2008.

2.1.7. Encaix de les propostes culturals i teatrals en la Universitat d'avui

Voldria acabar aquesta primera part amb un breu apunt sobre el paper del teatre a la Universitat d'avui mateix. Seguint a Antoni Casares (1994), la gran satisfacció pels resultats artístics de tots aquests processos, no ha quallat encara en la seva repercussió acadèmica, tenint en compte que entre els seus objectius inicials hi havia el de crear estudis teòrics (vinculats als Departaments de Filologia i d'altres), que possibilitessin la reflexió rigorosa sobre el teatre, i la publicació de treballs acadèmics, postgraus i tesines sobre teatre. S'avança a poc a poc. I encara no s'han trobat fórmules suficients i adequades per a la integració del teatre en els plans d'estudis oficials, tot i que la legislació vigent pel que fa a les Universitats, avala la necessitat d'avançar en aquesta direcció. Veiem un moment la legislació:

Què diu la llei d'universitats?

De la lectura de la llei d'Universitats (*DOGC núm. 3826 - 20/02/2003*), en remarco alguns paràgrafs que em sembla que poden tenir relació amb el tema que ens ocupa. Primer, la transcripció dels objectius generals, perquè em sembla que, en part, el Teatre Universitari pot ajudar a aconseguir aquests objectius:

Article 3

Objectius del sistema universitari de Catalunya:

1. *Les universitats del sistema universitari de Catalunya tenen com a objectius fonamentals:*
 - a) *La creació, la transmissió i la difusió de la cultura i dels coneixements científics, humanístics, tècnics i professionals, i també la preparació per a l'exercici professional.*
 - b) *El foment del pensament crític i de la cultura de la llibertat, la solidaritat, la igualtat i el pluralisme, i la transmissió dels valors cívics i socials propis d'una societat democràtica.*
 - c) *L'enriquiment del patrimoni intel·lectual, cultural i científic de Catalunya, amb l'objectiu del progrés general, social i econòmic i el seu desenvolupament sostenible.*
 - d) *La incorporació de la llengua catalana a tots els àmbits del coneixement i la contribució al procés de normalització de l'ús científic, cultural i social del català.*
2. *Els objectius de les universitats s'assoleixen principalment per mitjà de l'estudi, la docència i la recerca.*
3. *Els poders públics han de col·laborar amb les universitats per a la consecució de llurs objectius.*

També és de remarcar l'article 5, on es parla de l'educació en valors que ha d'acomplir la Universitat:

Educació en valors

1. *El departament competent en matèria d'universitats i les universitats han de contribuir, en l'entorn universitari, al desenvolupament de les capacitats dels estudiants i han de promoure l'educació en valors com a part integral de llur procés global d'aprenentatge i formació.*
2. *Les universitats han d'estimular i donar suport a les iniciatives complementàries de l'ensenyament oficial que comportin la transmissió de valors de llibertat, responsabilitat, convivència, solidaritat, participació i ciutadania plena.*

I a l'article 40, quan parla d'associacionisme i activitat voluntària, ens diu que:

1. *Les universitats han de promoure entre els estudiants el civisme, la solidaritat i la participació.*
2. *Per a contribuir a la consolidació i el creixement del teixit social implicat en la vida de la universitat i de la comunitat, el departament competent en matèria d'universitats i les universitats han de facilitar, estimular i donar suport a l'associacionisme dels estudiants. Les associacions han de gaudir d'un marc dinàmic de participació dins la universitat.*
3. *Igualment, per a reforçar l'acció solidària i les actituds cíviques, el departament competent en matèria d'universitats i les universitats han de fomentar l'activitat voluntària i de cooperació dels estudiants.*

Sembla clar, doncs, que el teatre universitari hauria d'esdevenir, també d'acord amb la legislació vigent, un instrument de primer ordre per a l'aprofundiment en la funció cultural de la Universitat, malgrat que no es valori prou des del propi món universitari. Com assenyala Torrents (2004, p. 12):

“(...) les activitats d’una aula de teatre, d’una coral, d’una sala d’exposicions d’art o de projeccions de cinema no figuren entre els ítems significatius de les agències d’avaluació de la qualitat de les universitats. Però no importa. Al capdavant s’ho perden les agències que algú algun dia avaluarà i posarà en evidència per desestimar el seu dinamisme cultural com un dels indicadors més segurs de la qualitat de les universitats i del seu futur, mentre no esdevinguin entitats de crèdit i no es desdiguin de la seva missió educativa”.

SEGONA PART:

L'AULA DE TEATRE DE L'UVIC

“Alegria, primeres experiències teatrals, bon rotllo, créixer, seguretat, responsabilitat, treball, grup, amistats”.

Anònim, Resposta 26

3. ELS INICIS I EL SEU FUNCIONAMENT

3.1. Introducció

En aquest apartat s'explica el naixement de l'Aula de Teatre així com les seves activitats, funcionament i característiques. Com a documentació per a aquesta compilació comptem amb:

- **Les Memòries de curs anuals de la Universitat**, on es pot trobar el seguiment de les activitats amb més projecció externa.
- **Documents escrits de l'aula**. En aquest aspecte l'aula no ha estat gaire productiva, comptem amb pocs textos; en els arxius propis trobem els que ens parlen de les obres que presentem cada curs, les quals, la majoria de vegades han estat difoses mitjançant cartells i programes de mà editats a tal efecte. Sí que hi ha un document inicial, en què l'aula presenta el projecte, se'n plantegen els objectius i es defineix el funcionament a adoptar a partir de l'estructura organitzativa, els recursos humans i el pressupost disponibles.
- **Programes de les Mostres de Teatre en què hem participat.**
- **Retalls de premsa.**
- **Actes de reunions** d'algunes trobades de responsables d'aules de Teatre, durant les que s'han posat en comú els objectius de cada aula i les seves distintes formes de funcionament, així com propostes de trobades i de col·laboracions diverses.
- **El llibret "10 anys de Teatre a la Universitat de Vic" (2004)** que, a més de la memòria d'activitats, recull una sèrie de textos que complementen la lectura històrica.

Un cop recollida tota la informació, s'ha ordenat cronològicament en forma de memòria i finalment s'ha estructurat en format excel per poder extreure i analitzar les dades de forma més clara, així com per fer una anàlisi global de la seva trajectòria, introduint també alguns aspectes quantitatius.

3.2. D'on neix i com neix

L'Aula de Teatre de la Universitat de Vic neix el curs 1993-1994 a partir d'una iniciativa del Departament d'Expressions de l'Escola de Mestres (aleshores encara Estudis Universitaris de Vic).

Per situar-nos en els inicis del projecte de l'Aula i veure com va sorgir, quines intencions i objectius hi havia de bell antuvi, i com es va plantejar el funcionament del grup, utilitzarem el do-

cument inicial que es va elaborar per a la presentació del projecte.

Aquest document no porta data, però com que en la Memòria del curs 93-94 s'hi fa referència parlant del projecte presentat durant el curs anterior, sabem que es va elaborar durant el curs 92-93:

“Durant el passat curs 1992-93 es va presentar, des d'aquest Departament, el projecte de creació d'una Aula Experimental de Teatre Universitari (ATEU). Aquesta Aula va sorgir a partir de l'assignatura optativa de Dramatització, per canalitzar les inquietuds d'un grup d'estudiants i dur a terme activitats culturals en horari extra-acadèmic”.¹⁵

Comencem analitzant el nom del projecte: inicialment la denominació és Aula de Teatre Experimental Universitari. Fixem-nos que també és el nom que surt en aquesta ressenya de la Memòria (1994) i, deixant a banda l'errada en l'ordre de transcripció de les sigles **ATEU** com a Aula Experimental de Teatre Universitari, en lloc de **Aula de Teatre Experimental Universitari**, ja ens adonem de com els seus termes ens defineixen el projecte.

Vegem primer el terme Aula, que és el que funciona d'una manera més metafòrica, ja que el seu significat literal segons el diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans (**Aula: 1 1 f. [LC] [PE] Sala d'un centre docent destinada a fer-hi classes**) no es correspon al sentit que pren quan li afegim l'atribut “de Teatre”. Diguem que l'atribut converteix aquest espai físic en un espai metafòric, un lloc i un temps de creació, de trobada i d'aprenentatge.

En el text de presentació del llibret de l'Aula de Teatre hi ha el següent paràgraf que fa referència a l'elecció d'aquest nom i al perquè del terme “aula”:

“El primer que vam fer va ser buscar un nom per a aquest projecte que volíem engegar. Ja ho diuen: a vegades el nom fa la cosa. El primer que vam pensar va ser “Grup de Teatre”. Sí, d'acord, no és gaire original, però és que nosaltres no volíem ser originals, volíem ser concrets i definir ja en el nom les particularitats i peculiaritats del que preteníem fer. Però “grup” no ens acabava d'agradar. Teníem totes les ganes de fer un muntatge cada any, sí, però no com un grup de teatre convencional. Volíem crear un espai per aprendre, per conèixer, per crear i per equivocar-se, per viure d'una manera oberta totes les connotacions del fet teatral. I llavors va sorgir “Aula de teatre”. I ens va semblar un nom perfecte”.

Rusiñol (2004, p. 17)

¹⁵ Escola Universitària de Mestres Balmes. *Memòria del curs 1993-94*. (1994, p. 72).

Veiem com el terme aula de teatre és definit com a espai *per aprendre, per conèixer, per crear i per equivocar-se, per viure d'una manera oberta el fet teatral*, conceptes tots ells que lliguen perfectament amb l'esperit de l'experimentació que és el següent mot que apareix i que, com explica Ciurans, (2003, p. 165) per la seva especificitat és un dels pilars fonamentals de l'ensenyament i la pràctica del teatre com a disciplina integradora de múltiples llenguatges.

Pensem que el terme "experimental", tot i que finalment acabarà desapareixent del nom, té una gran importància en la definició d'intencions del que es pretén fer, perquè s'associa tant a la metodologia de treball que es proposa a l'ATUV com al Teatre Experimental que sorgí a Catalunya als anys setanta, i que trenca amb els principis i reglamentacions que s'havien anat imposant en el teatre en el decurs de la seva història.

Així doncs, la condició d'experimental obria moltes vies de recerca artística i oferia la possibilitat de treballar simplement a partir dels recursos disponibles, sense els requeriments tècnics del teatre convencional, ja que el projecte comptava amb uns mitjans econòmics modestos que no permetien fer grans muntatges ni tècnicament ni escenogràfica, però en canvi disposava d'un equip humà format per estudiants que -encara que amb pocs coneixements teatrals- aportaven molta energia i tenien moltes ganes de dir coses a través del teatre.

Finalment, l'adjectiu Universitari, ens defineix el marc on es situa el projecte, ja que encara que es desenvolupi en l'àmbit extra-acadèmic, l'Aula forma part de l'activitat cultural de la Universitat i té uns trets diferencials respecte del teatre professional i del teatre amateur, tal i com hem pogut veure en l'apartat de la Història del teatre del present estudi.

És curiós observar com, en el decurs del temps, el nom ha patit algunes modificacions. La més important es produeix a partir del curs 96-97, quan els Estudis Universitaris de Vic passen a ser Universitat reconeguda per la Llei del Parlament de Catalunya 5/1995 de 30 de maig, i es passa de ATEUV a ATUV Aula de Teatre de la Universitat de Vic.

En la presentació del document inicial del projecte es destaca que l'ATUV va sorgir dins del marc d'una assignatura optativa de magisteri, *"a partir de les inquietuds d'un grup d'estudiants"*, que s'havien apropiat al teatre a través de l'assignatura i que, una vegada finalitzada, volien continuar treballant-hi.

Aquest fet és important perquè marca una manera de funcionar que parteix de les necessitats dels estudiants, on es tenen en compte sobretot les idees i propostes de les persones que formen part de l'aula. Al mateix temps, ens indica que la necessitat de disposar d'una activitat cul-

tural d'aquest tipus prové de l'alumnat i no de la institució, com hem vist que era més habitual en moltes altres etapes històriques del teatre universitari. Per exemple, com a eina de propaganda del règim franquista en la història més recent o bé la difusió institucional que suposava el teatre en les escoles jesuïtes. Aquí són els estudiants els qui en demanen la creació.

De fet, cal dir que és una iniciativa que neix de baix però és ben rebuda i recolzada per tots els estaments de la Universitat, des de la pròpia professora que s'implica en el projecte, passant pel Cap de Departament, Josep Vernis i Burés, el Director de l'Escola de Mestres, Antoni Tort i Bardolet, i fins a la Direcció General dels Estudis Universitaris de Vic, en mans en aquell moment de Ricard Torrents i Bertrana, el qual, des del primer moment va encoratjar l'equip a tirar la idea endavant.

3.3. Qui forma part de l'aula

Des dels seus inicis, l'ATUV ha tingut la voluntat d'estar oberta a tota la comunitat universitària i, per ella i durant tots aquests anys hi han passat alumnes, exalumnes, professorat, personal de l'administració i d'altres serveis de la Universitat. O sigui, és un espai cultural obert a totes aquelles persones que en algun moment estan o han estat vinculades a la institució i volen formar-ne part.

A diferència d'altres aules universitàries, per accedir a l'ATUV no es fan proves de selecció, sinó que, d'acord amb els seus objectius fundacionals -que veurem a continuació-, no es té en compte el nivell interpretatiu dels seus membres però sí l'actitud i el compromís envers el projecte.

3.4. Quins objectius es proposa

En el document inicial a que fem referència, es recullen els objectius que es proposa l'ATUV i que es concreten en els següents punts:

- Aproximar els estudiants dels EUV als fenòmens de creació artística.
- Dinamitzar l'activitat cultural al sí dels EUV fent-hi participar els estudiants.
- Integrar en un objectiu comú estudiants de diferents disciplines i estudis.
- Relacionar els alumnes dels EUV amb estudiants d'altres centres (Escola d'Arts i Oficis,

Escola de Música, Institut del Teatre,...) així com mantenir contacte amb altres grups universitaris del país que duen a terme experiències similars.

- Encetar un treball de recerca en el medi expressiu teatral a nivell formatiu.
- Concreció del treball en la producció d'almenys un espectacle anual.

3.5. Com s'organitza

Inicialment l'ATUV depèn del Departament d'Expressions de l'Escola de Mestres i es gestiona a través del Servei d'Estudiants.

El projecte compta amb una professora responsable de l'activitat que dirigeix els muntatges i gestiona l'Aula, establint els contactes necessaris amb els serveis i institucions que recolzen la iniciativa, com ara el Servei d'Audiovisuals de la UVic, l'Ajuntament de Vic, l'Institut del Teatre i l'Escola de Música, així com amb d'altres professors del centre i professionals externs que col·laboren en la creació dels espectacles.

La professora responsable també gestiona el pressupost que té assignat l'ATUV i que es desglossa en les següents partides:

- Hores de dedicació del professorat responsable.
- Utilització d'espais per a assajos i representacions.
- Despeses de material.
- Col·laboracions de professionals externs.
- Despeses de producció dels muntatges.

Per finançar el pressupost de l'ATUV la UVic crea una partida pressupostària, a la que s'afegeix la col·laboració d'algunes entitats de la Ciutat.

A partir del curs 96-97, quan els Estudis Universitaris de Vic són reconeguts com a Universitat, es modifica l'organització de l'ATUV, que passa a dependre del Vicerectorat d'Extensió Acadèmica i deixa d'estar vinculada al Servei d'Estudiants per estar-ho a l'Oficina de Gestió Cultural de la UVic.

Els aspectes formatius s'impulsen i gestionen des de la Facultat d'Educació, amb la qual l'Aula sempre ha estat estretament lligada.

Durant el seu recorregut, l'ATUV ha anat formant un equip estable amb professors i professionals que treballen en les produccions fent tasques de dramaturgia, direcció escènica, disseny i construcció d'escenografia, enllumenat, so i vídeo, que ha permès d'anar millorant la qualitat dels espectacles. A partir del curs 2003-2004 s'incorpora de forma regular a les tasques de direcció escènica i gestió la professora Eva Marichalar, i el curs 2007-2008 entren a formar part de l'equip la professora Montsita Rierola i l'artista plàstic Jordi Lafon, en tasques d'escenografia.

3.6. Com es relaciona

L'ATUV es relaciona amb altres entitats culturals i educatives de la ciutat, i amb d'altres aules de teatre universitari mitjançant convenis i acords de col·laboració i establint diverses estratègies dirigides a assolir un dels primers objectius de l'ATUV, que és propiciar que els estudiants es relacionin tant amb alumnes de diferents estudis del propi centre com amb alumnes d'altres Universitats i d'altres centres de la ciutat.

El fet de ser una activitat oberta a tota la comunitat universitària ja fa que els estudiants es relacionin amb d'altres estudiants de la UVic. Si mirem la gràfica de la pàgina 102 del present treball que recull els estudis de procedència de l'alumnat que s'ha matriculat a l'aula al llarg de la seva trajectòria, veurem que malgrat hi ha estudis que tenen més presència en l'ATUV que altres, gairebé hi són presents totes les carreres de la UVic, i això implica que hi hagi molta relació entre estudiants de diferents centres i estudis.

Respecte de la relació amb estudiants d'altres centres de la ciutat, pensem que potser és un dels objectius menys aconseguits. En canvi, amb caràcter institucional sí que s'han establert relacions amb l'Escola de Música i amb l'Escola d'Art, però ha estat una relació entre professors més que no pas un treball compartit dels alumnes. També s'ha mantingut una llarga relació de col·laboració amb l'Institut del Teatre Centre d'Osona, pel fet que durant molts anys han cedit els seus espais per realitzar els assajos i les representacions dels muntatges de l'ATUV.

En el capítol de relació entre universitats, sí que s'ha fet una gran tasca, sobretot a partir del conveni que s'estableix l'any 2000 entre les universitats de Girona, Lleida i Vic. Aquest conveni té com a objectiu, aprofitant la construcció de l'Eix Transversal, organitzar el que inicialment s'anomena Encontre Transversal i més endavant la Mostra de l'Eix. Com diu el conveni *“el motiu d'aquestes Trobades és donar a conèixer al públic el treball que es fa a les tres universitats, i també com a estímul per als estudiants, compartir el treball fet en equip, amb la possibilitat de poder-lo comparar amb la feina dels companys de les altres universitats”*.

Aquest conveni no tan sols es manté, sinó que l'any 2004 s'amplia amb la incorporació de la Universitat Rovira i Virgili, i s'estableixen unes dinàmiques de treball conjunt que funcionaran molt bé i que ajudaran a interrelacionar els estudiants, però sobretot donarà forma i força a les quatre aules.

Els responsables d'aquestes aules emprenen un seguit de reunions periòdiques, on es comparteixen experiències, projectes i intencions.¹⁶ Entre els seus objectius hi ha la voluntat d'ampliar l'àmbit d'acció del conveni i, a més dels encontres o mostres que es realitzen anualment, es plantegen tot un seguit d'accions i projectes, com per exemple crear uns estudis de post-grau sobre *“Les arts escèniques en espais no convencionals”* que es podrien compartir entre les quatre universitats i la Fira de Teatre de Tàrraga, o el propòsit d'elaborar un muntatge de creació a quatre bandes que contingui una fase final de residència en una de les quatre universitats, així com encetar una dinàmica de treball que pugui generar publicacions. En fi, hi ha molts projectes i idees, alguns dels quals no tiraran endavant per la complexitat que comporten, d'altres per manca de pressupost i d'altres menys ambiciosos, però no per això menys interessants, com per exemple les activitats de formació conjunta en forma de Jornades, ja s'han dut a terme i han contribuït a l'enriquiment artístic i a donar força a les aules: cadascuna, individualment, es percep com a feble enfront de la pròpia universitat i també en comparació amb les aules d'universitats que són més potents econòmicament i més consolidades. Totes juntes, en canvi, prenen una altra dimensió.

També cal remarcar que entre els responsables de teatre de les universitats de parla catalana hi ha hagut sempre la voluntat de compartir experiències i de créixer junts. Ja en els seus inicis, l'ATUV va participar en dues trobades de directors d'aules de teatre de Catalunya que van tenir lloc el 13 de febrer de 1995 a la Universitat Pompeu Fabra i el 20 de febrer de 1995 a l'Institut del Teatre de Barcelona, de les quals va sorgir el projecte de fer una mostra de teatre anual, no pas amb caràcter competitiu, sinó amb la idea de posar en comú les produccions de cada Universitat i alhora donar a conèixer al públic en general el teatre que es fa a les universitats. Tot això es concretaria el mateix curs amb la I Mostra de Teatre i Universitat (MTU) que es va presentar dins la programació del Festival de Teatre Grec 96 i que es va mantenir durant set edicions del festival, fins a l'any 2002. Degut a la manca de públic per part de les universitats que vénen de fora, es pren consciència que el públic que assisteix a la MTU està format fonamentalment per estudiants universitaris i amics i coneguts dels actors i, per tant, l'objectiu d'obrir els espectacles al públic en general no acaba de funcionar; aleshores es pren la decisió de traslladar-ho al marc

¹⁶ S'elabora un decàleg on les quatre universitats concreten la seva vocació, experimental, de recerca i d'establir acords de col·laboració.

universitari, condensar-ho en menys dies, i fer que la Mostra sigui un punt de trobada real de tots els participants, que durant una setmana es reuneixen i poden veure les produccions dels altres grups i fer alguna activitat formativa de manera conjunta. Per això la Mostra passa a ser gestionada des de la Xarxa Vives d'Universitats, convertint-se en mostra itinerant, acollida cada any per una Universitat diferent que és l'encarregada de la seva organització. Aquest format es manté durant vuit edicions més i també presenta alguns problemes, com ara l'elevat cost que suposa per a la Universitat amfitriona acollir la resta de grups i les infraestructures que es necessiten per poder oferir els espectacles en bones condicions. Per això, el curs 2010-11 la Xarxa proposa un altre format, que consisteix a fer una mena de circuit teatral on cada universitat aculli un o dos grups als que visitarà alhora. Sembla, però, que aquest nou sistema tampoc no ha acabat de funcionar, i caldrà revisar el plantejament perquè la majoria de les Universitats no hi ha participat. Des de la Xarxa es va enviar un qüestionari per copsar l'opinió de tots els grups i s'està a l'espera d'una reunió de responsables per veure quina opció es pren de cara al futur.

A banda de les Mostres, els directors i responsables han mantingut una bona relació que s'ha reflectit en algunes de les taules rodones i trobades que s'han anat produint al llarg d'aquests anys, i on s'han debatut temes que van des de quin ha de ser el teatre que s'ha de fer a la Universitat, fins a com es pot donar solució als problemes que se'ls presenten als grups com ara els horaris d'assaig, l'assignació de crèdits per a les activitats o simplement la posada en comú dels seus diversos funcionaments interns.

3.7. Les col·laboracions tècniques i artístiques de L'ATUV

Hem recollit en un quadre de text tots els col·laboradors i col·laboradores que ha tingut l'ATUV al llarg de la seva trajectòria.

Curs	Títol obra presentada	Dramatúrgia	Direcció	Aj Direcció	Escenografia	Vestuari	Música	Il·luminació	Coreògraf	Altres
93-94	El bon doctor		Dolors Rusiñol	Carme Cané		Dori Leiva	Xavier i Albert Bardalet	Txema Turon		
94-95	Coses aparentment intrascendents	David Plana	Dolors Rusiñol i David Plana					Txema Turon		
95-96	Tretze faltes		David Plana		Laia Oms			Txema Turon		
96-97	Contes políticament correctes	Pere Sagristà	Dolors Rusiñol	Ramon Vilardell			Assessorament Jaume Ayats	Lluís Quintana	Cesc Casadesús	Assessorament lingüístic Maica Bernal
97-98	Software		Dolors Rusiñol	Miquel A. Torrico	Pau Salvà			Lluís Quintana	Cesc Casadesús	
98-99	Embarassadíssimes	Pere Sagristà	Pere Sagristà					Lluís Quintana		
99-00	Lisistrata		Dolors Rusiñol	Ramon Vilardell		Àngels Masdevall i Pepita Oliveras	Sebastià Bardalet	Bernat Comelles		Aula de Cant Coral UVic
00-01	N'hi ha més a fora que a dins		Dolors Rusiñol i Ramon Vilardell	Glòria Lacomba		Àngels Masdevall i Pepita Oliveras		Joan Santaugini		Caracterització Sílvia Freixa
01-02	Cròniques de dies sencers		Dolors Rusiñol i Ramon Vilardell					Joan Santaugini		
02-03			Ramon Vilardell					Joan Santaugini		
03-04	Morir?		Eva Marichalar i Dolors Rusiñol	Martí López				Joan Santaugini		Els alumnes assumeixen tasques de producció, utileria....
04-05	Elles		Dolors Rusiñol i Eva Marichalar					Joan Santaugini		
05-06	Divendres 84		Eva Marichalar i Marian Toril					Joan Santaugini		
06-07	Futur perfecte		Dolors Rusiñol/ Eva Marichalar					Quim Blancafort	Maragda Pau	
07-08	La Invasió dels lladres de temps	Gerard Guix	Dolors Rusiñol/ Eva Marichalar		Montserrat Rierola i Jordi Lafon			Fortià Coromina		
08-09	Steve McQueen	Gerard Guix	Eva Marichalar / Dolors Rusiñol		Montserrat Rierola i Jordi Lafon		Muntatge Musical Lluís Soler	Fortià Coromina		
09-10	Pere		Eva Marichalar	Dolors Rusiñol	Montserrat Rierola i Jordi Lafon		Artur Tort			
10-11	Dóna'm la mà		Dolors Rusiñol	Eva Marichalar	Montserrat Rierola i Jordi Lafon		Artur Tort	Jordi Molet		

Veiem en el quadre que no sempre s'ha comptat amb el mateix tipus de col·laboració.

Si bé n'hi ha algunes que són imprescindibles en tots els muntatges, com ara un tècnic en il·luminació, les col·laboracions s'estableixen en funció de les necessitats de cada muntatge.

Comencem per repassar els col·laboradors que ha tingut l'ATUV en l'apartat de tècnic d'il·luminació, que és l'encarregat de fer el disseny de llums que doni un acabat de qualitat a l'espectacle i que acompanya l'Aula en els "bolos" per adaptar aquest disseny a les particularitats de cada teatre on s'ha d'actuar. En aquest àmbit l'Aula ha comptat amb el suport d'excel·lents professionals, que la majoria de vegades han seguit el projecte durant uns quants muntatges com ara Txema Turón, que va ser el primer tècnic i va estar amb l'Aula durant tres anys. Posteriorment, en Lluís Quintana, que va fer quatre muntatges amb l'Aula, essent substituït per en Bernat Comelles, el qual només va treballar amb l'ATUV un any. Després va venir en Joan Santaugini, que va ser el tècnic del grup durant sis anys creant un vincle amb l'Aula que anava més enllà d'una col·laboració professional per esdevenir un membre més de l'equip, però per un canvi en la seva ciutat de residència va haver de deixar el projecte. Llavors va prendre el relleu en Fortià Coromina durant dos anys i en Jordi Molet a l'últim curs.

La resta de col·laboracions, com hem dit, van en funció de les necessitats prioritàries de cada muntatge. Si bé seria òptim de poder comptar sempre amb assessorament musical, coreogràfic, lingüístic o amb un ajudant de direcció per exemple, el pressupost ens limita i s'ha de triar què és el més necessari en cada cas. L'ATUV ha tingut diverses col·laboradores en les tasques de disseny i confecció de vestuari, com la Dori Leiva, la Pepita Oliveras i l'Àngels Masdevall, de Sílvia Freixa en la caracterització de personatges, de Cesc Casadesús i Maragda Pau en la realització de coreografies, o l'ajuda de Maica Bernal en assessorament lingüístic, així com la contribució de diversos músics com ara en Sebastià Bardolet, professor del Departament d'Expressions i de l'Escola de Música de Vic, que han assessorat l'Aula en diversos muntatges i ha participat amb l'Aula de Cant Coral de la UVic en dues obres. Igualment, els professors Jaume Ayats i Lluís Soler, del mateix Departament, han contribuït amb el seu assessorament musical en més d'una ocasió, i l'Artur Tort ha compostat i interpretat temes en directe en els darrers espectacles estrenats.

En l'apartat d'ajudantia de direcció també hi ha hagut la participació d'alguns professionals com ara la Carme Cané o en Ramon Vilardell, en algunes ocasions aquestes ajudanties han passat a ser co-direccions i direccions dels muntatges de l'Aula, com és el cas d'en Ramon Vilardell i l'Eva Marichalar, que van començar fent d'ajudants en alguna obra, co-dirigint els cursos següents i van acabar dirigint en solitari després. En d'altres ocasions els assistents a la direcció

han estat els mateixos alumnes, com Miquel Àngel Torrico, Glòria Lacomba i Martí López.

Un capítol important el componen els directors i dramaturgs que han participat a l'aula fent tasques de direcció, de dramaturgia i d'escriptura que han estat fonamentals per a la factura de molts muntatges. Estem parlant de noms com David Plana, Pere Sagristà o Gerard Guix, els quals, a més d'aportar la seva professionalitat han contribuït amb el seu compromís amb el grup i han sabut trobar fórmules per treballar amb rigor amb actors no professionals.

No podem deixar d'esmentar la contribució d'EUMOGRAFIC, amb Anton Granero al capdavant, que cada curs s'ha encarregat de la creació del cartell de l'obra, fent un disseny gràfic d'una qualitat extraordinària que fins i tot li ha reportat premis importants;¹⁷ que, han contribuït a donar a l'ATUV una imatge que no té cap altre grup de teatre universitari del país.

Hem de fer especial esment a Eva Marichalar, Montsita Rierola i Jordi Lafon, que van començar participant a l'Aula com a col·laboradors involucrant-se tant en el projecte, que finalment han passat a formar part de l'equip artístic i directiu de l'ATUV. L'Eva Marichalar va començar amb *El bon Doctor*, el primer muntatge de l'Aula, i va tornar vuit anys després per quedar-s'hi fent tasques d'actriu, d'ajudant i, finalment, de direcció i gestió, essent actualment un dels grans puntals de l'ATUV. Respecte de la incorporació a l'equip creatiu d'uns artistes com la Montsita Rierola i en Jordi Lafon, han suposat un salt qualitatiu importantíssim en els muntatges de l'Aula, donant a les produccions uns acabats estètics de gran qualitat.

3.8. Col·laboracions institucionals

A més de les col·laboracions professionals descrites, hem de destacar les col·laboracions institucionals que han ajudat a sustentar les activitats de l'ATUV, començant per l'Ajuntament de Vic, que ha donat suport amb la cessió d'espais per assajar els muntatges i teatres per a dur a terme les representacions, primer a través de l'Institut del Teatre i actualment amb els locals del Centre Cívic Can Pau Raba.

També durant molts anys l'ATUV va tenir el suport del Centre Cultural "La Caixa", una contribució que va començar amb la creació de l'ATUV i va durar fins l'any 2004, en què es va tancar el centre de Vic. El Centre Cultural "La Caixa" finançava els cartells i ens cedia el teatre per a les representacions.

17 El cartell de l'obra *Morir* va obtenir el 1er Premi al Concurso Nacional de Carteles Marc Martí, any 2004.

Amb l'Institut del Teatre Centre Comarcal d'Osona hi va haver un conveni de col.laboració per a la cessió d'espais, que va durar onze anys, fins que un canvi en la direcció general de l'Institut va modificar les condicions i l'ATUV va haver de pagar per la utilització de les seves instal·lacions.

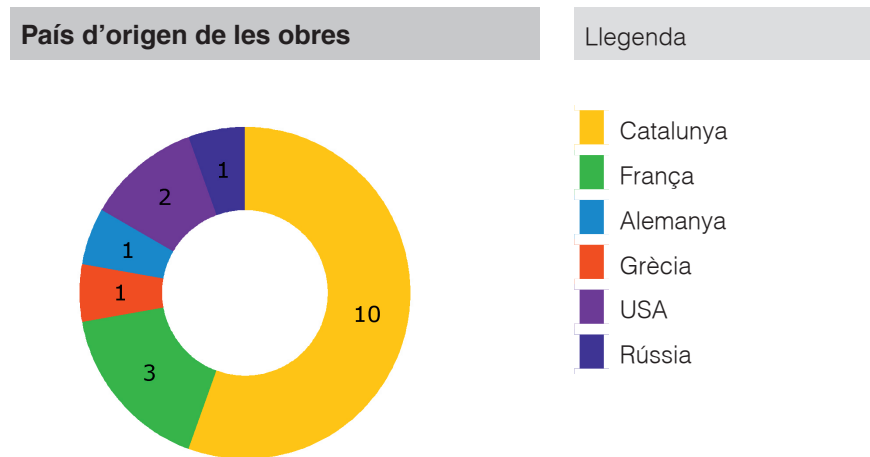
3.9. Anàlisi de la producció realitzada

Repassant l'obra feta durant els anys de funcionament de l'ATUV, veiem que l'objectiu inicial de produir almenys un espectacle cada l'any s'ha complert: cada curs s'ha pogut estrenar un muntatge.

En el següent quadre hi ha un recull de tots els muntatges de l'ATUV, ordenats per curs acadèmic, amb el títol de les obres, l'autor, el gènere i el format original del text.

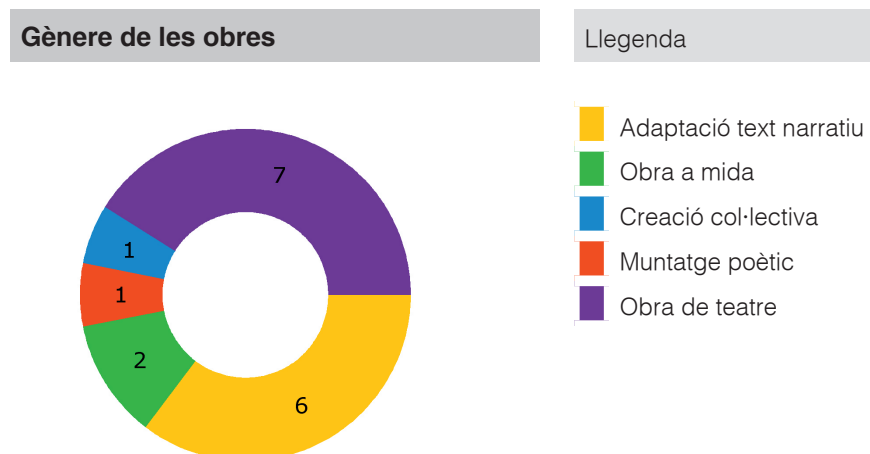
Curs	Títol obra presentada	Autor	Format	Gènere
1993-94	El bon doctor	A.Txèkhov (1840-1904)	Adaptació text narratiu	Comèdia
1994-95	Coses aparentment intranscendents	Pere Calders (1912-1994)	Adaptació text narratiu	Comèdia
1995-96	Tretze faltes	David Plana (1969)	Obra a mida	Comèdia
1996-97	Contes políticament correctes	James Find	Adaptació text narratiu	Comèdia
1997-98	Software	Pere Sagristà (1960)	Obra a mida	Comèdia
1998-99	Embarassadíssimes	Martine Tartour	Teatre	Comèdia
1999-00	Lisístrata	Aristòfanes (444 a.C.-385 a.C)	Teatre	Comèdia
2000-01	N'hi ha més a fora que a dins	Roland Dubillard (1923)	Teatre	Comèdia
2001-02	Cròniques de dies sencers	Xavier Durringer (1963)	Teatre	Comèdia
2002-03	Cartes d'amor	A.Gurney (1930)	Teatre	Drama
2003-04	Morir?	Sergi Belbel (1963)	Teatre	Drama
2004-05	Elles	Belbel, Sagristà, Verdés i altres	Adaptació teatre	Comèdia
2005-06	Divendres 84	Creació Col·lectiva	Creació col·lectiva	Comèdia
2006-07	Futur perfecte	Ignasi García (1964)	Teatre	Comèdia
2007-08	La Invasió dels lladres de temps	Michael Ende (1929-1995)	Adaptació text narratiu	Comèdia
2008-09	Steve McQueen	Gerard Guix (1975)	Teatre	Comèdia
2009-10	Pere	Pere Calders (1912-1994)	Adaptació text narratiu	Teatre de carrer
2010-11	Dóna'm la mà	Joan Salvat Papasseit (1894-1924)	Poesia	Muntatge de poemes

Son divuit obres estrenades, de les quals deu són d'autors catalans i les altres vuit es reparteixen entre diversos països d'origen.

Per tant, podem veure una clara tendència cap als autors catalans.

La majoria dels autors escollits són del segle XX, molts d'ells són contemporanis i el gènere teatral més treballat és la comèdia, amb un total de catorze peces de caràcter lleuger i divertit, tot i que també s'han fet dues obres dramàtiques, un muntatge de poemes i una obra de teatre de carrer.

En la tria d'obres, l'ATUV ha estat condicionada per la seva filosofia d'incloure tothom per igual i s'ha hagut de buscar obres que tinguessin molts personatges en el repartiment, amb un nombre

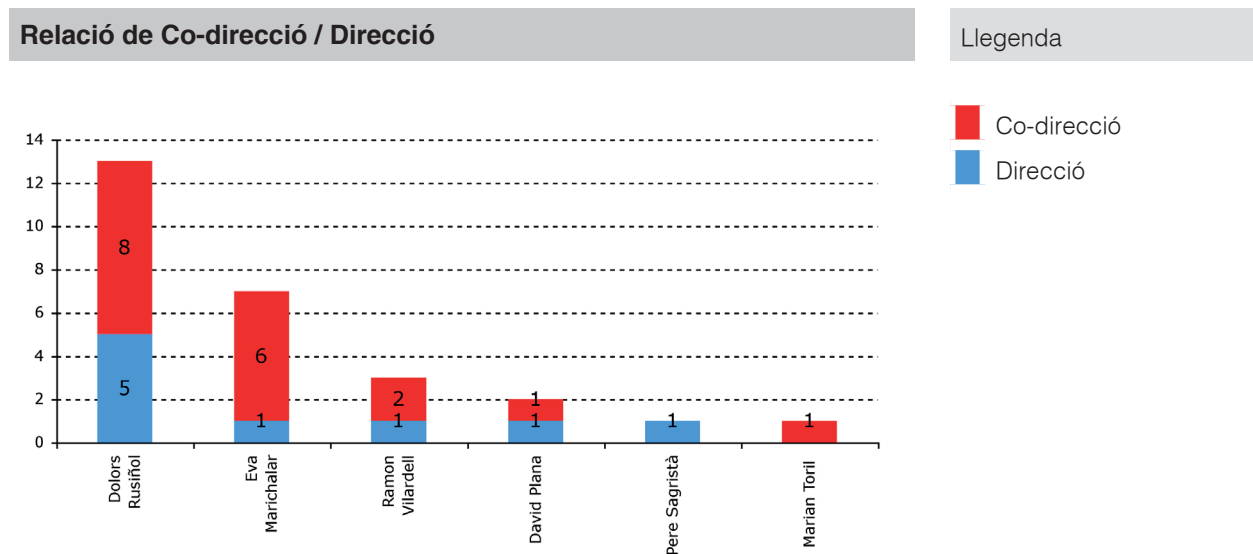
determinat de personatges femenins i masculins, i que el seu pes en el desenvolupament de la peça fos semblant o equitatiu, és a dir, no s'han considerat obres amb un o dos personatges protagonistes i la resta secundaris, que és el format que presenten la majoria d'obres de teatre convencional. Per això sempre s'han buscat alternatives per poder treballar de forma més coral. Si mirem el format original dels textos realitzats, trobem vuit obres que parteixen d'un text no dramàtic, és a dir, d'un text narratiu que normalment han estat contes, als quals s'ha aplicat un treball de dramatúrgia per passar-los al llenguatge teatral, i a més, adaptar-los a les característiques del grup. Algunes vegades s'han pogut trobar obres que s'ajustaven directament a aquestes característiques, com ara *Morir*, de Sergi Belbel, *Futur perfecte*, d'Ignasi García Barba, *Lisístrata*, d'Aristòfanes o *Cartes d'amor d'A. Gurney* que es van poder fer tal i com estaven plantejades pels seus autors. Però en la resta de peces teatrals estrenades ha calgut dedicar-hi un important treball d'adaptació dramatúrgica, com és el cas de *Cròniques de dies sencers*, de Xavier Durringer, *Embarassadíssimes*, de Martine Tartour i *N'hi ha més a fora que a dins*, de Roland Dubillard. Després també trobem una altra modalitat que anomenem "obra feta a mida", que és un format que l'ATUV ha utilitzat en tres ocasions, a *Tretze faltes*, de David Plana, a *Software*, de Pere Sagristà i a *Steve McQueen*, de Gerard Guix. Són tres casos d'obra "per encàrrec", a autors que ja havien treballat en tasques de dramatúrgia i ajudantia de direcció en algun muntatge de l'Aula, per la qual cosa coneixien molt bé les característiques i necessitats del grup, i amb això van poder oferir unes propostes que connecten amb la joventut i el tarannà dels components de l'ATUV. Finalment, trobem una peça de creació col·lectiva, *Divendres 84*, i el dos últims cursos s'han provat formats diferents: a *Pere*, de Pere Calders, es fa una proposta de teatre de carrer, i a *Dóna'm la mà* es crea un muntatge a partir de poemes de Joan Salvat Papasseit.

Respecte de la temàtica de les obres presentades per l'ATUV, és variada, però la majoria tenen una forta càrrega de crítica social que s'exerceix a partir de temes diversos com ara les relacions humanes, el matrimoni, la família, la pobresa, les aparences, la condició de la dona en la societat, l'adolescència, les debilitats i frustracions dels joves, l'amor, l'amistat, el sexe, i el valor del temps a la nostra societat.

3.10. La direcció de les obres

Curs	Títol obra presentada	Direcció
1993-94	El bon doctor	Dolors Rusiñol
1994-95	Coses aparentment intrascendents	David Plana/ Dolors Rusiñol
1995-96	Tretze faltes	David Plana
1996-97	Contes políticament correctes	Dolors Rusiñol
1997-98	Software	Dolors Rusiñol
1998-99	Embarassadíssimes	Pere Sagristà
1999-00	Lisístrata	Dolors Rusiñol
2000-01	N'hi ha més a fora que a dins	Dolors Rusiñol/ Ramon Vilardell
2001-02	Cròniques de dies sencers	Dolors Rusiñol/ Ramon Vilardell
2002-03	Cartes d'amor	Ramon Vilardell
2003-04	Morir?	Eva Marichalar / Dolors Rusiñol
2004-05	Elles	Eva Marichalar / Dolors Rusiñol
2005-06	Divendres 84	Eva Marichalar / Marian Toril
2006-07	Futur perfecte	Eva Marichalar / Dolors Rusiñol
2007-08	La Invasió dels lladres de temps	Eva Marichalar / Dolors Rusiñol
2008-09	Steve McQueen	Eva Marichalar / Dolors Rusiñol
2009-10	Pere	Eva Marichalar
2010-11	Dóna'm la mà	Dolors Rusiñol

En el quadre es pot veure clarament que hi ha hagut dos tipus de direcció: la individual i la co-direcció, a parts iguals entre les divuit obres estrenades. S'observa que la tendència és emprar cada vegada més aquesta segona fórmula.

Respecte de les persones que han dirigit o co-dirigit algun espectacle, trobem que les dues persones que han dirigit més muntatges són les dues professores que també porten la gestió de l'ATUV; així, Dolors Rusiñol ha participat en la direcció de tretze muntatges i l'Eva Marichalar ha dirigit en set ocasions. En Ramon Vilardell tres vegades, en David Plana dues i en Pere Sagristà i la Marian Toril, una cadascú.

També podem observar que la direcció escènica de l'ATUV compta amb una molt destacada presència femenina: les dones han participat en la direcció en vint-i-una ocasions, i els homes en sis.

3.11. Activitats complementaries de l'ATUV

Com es pot veure en l'apartat de la memòria d'aquest treball, a més de produir un muntatge teatral cada curs, l'ATUV també s'ha implicat en moltes altres activitats que complementen aquesta producció i permeten assolir els objectius de dinamització de l'activitat cultural de la UVic, a l'enans que establir relacions amb altres centres i organismes.

Des dels seus inicis, l'Aula ha promocionat i organitzat sortides a Barcelona amb els alumnes, a fi de veure teatre professional de qualitat, i així poder tenir uns referents comuns a l'hora de parlar d'aspectes tècnics i artístics en els muntatges propis i, al mateix temps, ampliar el bagatge cultural dels membres de l'ATUV.

Una altra de les activitats importants que s'han anat desenvolupant al llarg d'aquests anys és la participació en trobades de directors i responsables d'aules de teatre que s'han convocat per posar en comú el funcionament de les diferents aules i els seus objectius, tant particulars com generals, i en les que s'han organitzat les Mostres de Teatre Universitari que s'han anat celebrant. A partir d'aquestes trobades també s'han fet algunes taules rodones, on s'ha obert el debat respecte de quin és el teatre que s'ha de fer des de les universitats. Els alumnes també han participat en dues edicions de les *Jornadas de Artes Escénicas Universitarias* de la Universidad Carlos III de Madrid, i en les *I Jornades Universitàries de Formació Teatral* celebrades a la casa de Colònies "Els arcs" de Santa Pau, a La Garrotxa, activitat formativa organitzada per les Universitats de Girona, Lleida, Vic, i Rovira i Virgili.

L'ATUV ha organitzat diverses Mostres de Teatre a la ciutat de Vic. La primera va portar-se a terme el juliol de 1995, dins el marc de la Universitat d'Estiu de la UVic. Les altres dues, els anys 2003 i 2006, dins la Mostra de Teatre de l'Eix Transversal que sorgeix del conveni de les universitats de Lleida, Girona i Vic.

Una altra activitat que s'ha anat consolidant en el decurs del temps, és la de les Lectures dramatitzades, en col·laboració amb la Facultat de Ciències Humanes, Traducció i Documentació (FCHTD), en què els alumnes de l'Aula treballen textos que prèviament han estat traduïts pels alumnes de l'assignatura "Terminologia Aplicada a la Traducció", sota la direcció de les professores Dra. Eva Espasa Borràs i Dra. Francesca Bartina Martí.

L'ATUV ha estat sempre oberta a actes de la pròpia universitat, participant, per exemple, en la Festa de la Cooperació de la UVic amb la performance *No m'escalfis... el Planeta*, que va consistir en una acció dramàtica per a la conscienciació sobre l'estalvi energètic, o bé més recentment, ha participat en la Festa Major de la UVic, amb alguns assajos oberts a la comunitat. També s'ha coordinat alguna iniciativa teatral sorgida d'estudiants de la UVic que no pertanyen a l'Aula, com ara un muntatge que varen fer alumnes de Ciències de l'Activitat Física i l'Esport, titulat *Monòlegs CAFE*, o bé la col·laboració com a voluntaris en la representació de l'espectacle *L'arbre de la memòria*, amb la Companyia teatral Comediants, que es va presentar a la Plaça Major de Vic amb motiu del desè aniversari del reconeixement de la Universitat de Vic. A partir del curs 2009-2010, l'ATUV participa en els actes de Nadal que organitza el professor Dr. Ramon Pinyol Torrent, director de la Càtedra Verdaguer, amb una lectura dramatitzada de textos que rep el nom de *Nadala*.

Cal fer esment a les col·laboracions amb iniciatives i organismes de la ciutat, com ara la participació, amb la representació d'algun dels muntatges de l'Aula, en la Setmana de la Ciutadania

que organitza l'Ajuntament de Vic, o bé en l'espectacle *Urbedansa* de la Companyia de dansa Beбето Cidra, que té la seva seu a la ciutat de Vic. També s'ha intervingut amb alguna performance a *Les Nits del Lloro* que consisteixen en una programació d'espectacles de teatre i dansa a l'aire lliure, que cada any, amb motiu de la Festa Major de Vic, organitzen l'Institut del Teatre-Centre d'Osona i l'Ajuntament de Vic. I la creació de l'espectacle *Miniakcions*, conjuntament amb el grup Brutal Breakers i presentat al I Congrés d'Educació Social organitzat per l'Ajuntament de Vic, la UVic i el Col·legi d'Educadors i Educadores Socials de Catalunya (CEESC).

Amb motiu del seu desè aniversari, l'ATUV també va editar un llibret en forma de memòria amb el títol *10 anys de teatre a la Universitat de Vic* i va es fer una exposició del material gràfic produït durant aquest període.

4. MEMÒRIA D'ACTIVITATS DE L'ATUV PER CURSOS

4.1. Curs 1993-94

Inici de curs, tria de l'obra, formació, producció i assaigs

En la memòria d'activitats del curs acadèmic 93-94 del Departament d'Expressions de l'Escola Universitària de Mestres Balma hi trobem la següent anotació, que dona fe de l'inici de l'Aula:

“Durant el curs 1993-94 l'ATEU ha iniciat les activitats amb la preparació d'una obra a partir de textos d'Anton Txèkhov, en la qual participen una trentena d'alumnes de les escoles de Mestres, Infermeria, Empresarials i de la Facultat de Traducció, sota la direcció de la professora Dolors Rusiñol. El treball realitzat durant aquest curs donarà els primers fruits a principis del proper curs 1994-95 amb l'estrena d'aquesta obra, que s'oferirà com a intercanvi amb altres grups de Teatre Universitari del país”.

Les activitats de l'Aula com a tal s'inicien el mes de gener de 1994 amb la inscripció dels primers 11 alumnes, la formació del grup i la tria de l'obra, que és *El bon doctor*, del dramaturg nord-americà Neil Simon (1927), una adaptació de textos del rus Anton Txèkhov (1860-1904), la majoria contes breus amb molta teatralitat i una certa ironia. L'elecció de l'obra és fruit de la recerca, per part de la direcció, d'una peça que inclogués molts personatges, per poder donar paper a tots els components del grup, que tingués un to còmic i, alhora, un cert nivell cultural.

Durant cinc mesos, de gener a maig, es produeix i s'assaja l'obra. El primer mes s'assaja un dia per setmana, de 9 a 11 del vespre, i dos dies per setmana a partir de febrer, amb el mateix horari. Els assajos s'aturen durant les vacances d'estiu i es reprenen a l'inici del curs següent. En la producció d'aquest any, l'ATUV compta amb la col·laboració d'una dissenyadora de vestuari, dos músics i un il·luminador.

Representacions

No hi ha cap representació de l'espectacle durant el curs esmentat, ja que l'estrena es produirà

durant els actes de la Inauguració del curs 94-95, el dijous 3 de novembre de 1994 al Teatre del Casino de Vic. La fitxa artística i tècnica ha quedat recollida en el programa de mà. La majoria d'actors i actrius interpreten diversos personatges.

Fitxa artística i tècnica

Títol	El bon doctor
Autor	Anton Txèkhov
Dramatúrgia	Neil Simon
Direcció	Dolors Rusiñol
Ajudant de direcció	Carme Cané
Intèrprets	Eva Marichalar: <i>Escriptor, La Senyora</i> , Xavier Zanui: <i>Ivan Ilix Txerdiakov, Antón, Director</i> Joan Homs: <i>General Brassilov</i> Anna Sellabona: <i>Sònia Txerdiacova</i> Rosa Calvó: <i>La Sra. Brassilova, Policia, La noia</i> Arnaldo Panochia: <i>El Pare, Ivan Vassíllevitx Lomov</i> Immaculada Tubau: <i>Natalia Stapànovna</i> Maica Coromines: <i>Júlia</i> Rosa Mercader: <i>La Senyora</i> Laura Parés: <i>Nina</i> Raquel Puigví: <i>Mariner</i>
Escenografia	ATUV
Vestuari	Dori Leiva
Música	Xavier Bardolet, Albert Bardolet
Il·luminació	Txema Turón

Activitats complementàries

L'AUTV ha organitzat també dues sortides al teatre durant aquest curs:

- **28 de novembre de 1993.** S'assisteix a la representació de *Les amistats perilloses*, de Christopher Hampton, dirigida per Pilar Miró, al Teatre Poliorama de Barcelona.
- **9 de febrer de 1994.** S'assisteix a la representació de *Cal dir-ho*, d'Eugene Labiche, dirigida per Josep M. Flotats al Teatre Poliorama de Barcelona.

4.2. Curs 1994-95

Inici de curs, tria de l'obra, formació, producció i assaigs

Estrena de *El Bon Doctor* dins els actes d'inauguració del curs acadèmic 94-95 el dia 3 de novembre de 1994.

L'obra que es va preparar aquest any va ser també, com el curs anterior, una adaptació de contes diversos, però aquesta vegada l'autor escollit era català, Pere Calders, i la dramaturgia o adaptació va anar a càrrec del dramaturg David Plana.¹⁸ L'obra porta per títol *Coses aparentment intrascendents*, nom d'un dels contes que es van portar a escena. Durant sis mesos, de gener a juny, es va produir i assajar el nou muntatge seguint el mateix horari que el curs anterior, el primer mes un cop per setmana i després dos cops per setmana. En la producció d'aquest any, l'ATUV disposa de la col·laboració d'un dramaturg i d'un dissenyador de la banda sonora. Abans de cada representació de *El Bon Doctor* es fan dos assaigs.

Fitxa artística i tècnica

Títol	Coses aparentment intrascendents
Autor	Pere Calders
Dramaturgia	David Plana
Direcció	David Plana, Dolors Rusiñol
Intèrprets	Joan Homs, Olga Tenas, Xavier Zanuy, Laura Parés, Anna Serra, Miquel Àngel Pallarès, Manel Gegunde, Montse Rodríguez, Marta Serra, Ferran Martín, Rosa Calvó, Rosa Mercader, Dolors Gardé
Escenografia	ATUV
Vestuari	ATUV
Il·luminació	Txema Turón

¹⁸ Llicenciat per l'Institut del Teatre de Barcelona en Interpretació (1992), i en Dramaturgia i Direcció Escènica (1997).

Representacions

- **23 d'abril de 1995.** *El Bon Doctor*, amb motiu de la diada de Sant Jordi, al Teatre del Casino de Vic
- **5 de juliol de 1995.** S'estrena *Coses aparentment intrascendents* durant la Mostra de Teatre Universitari, que s'organitzà per primera vegada dins el marc del Festival Teatre Grec 95, que oferiria la següent programació:
 - Universitat de Barcelona AIET presenta *La dansa dels boscos*, de Ole Soyinka, amb direcció de Feliu Placencia, i la *La pell de Brau*, de Salvador Espriu, dirigida per Ricard Salvat.
 - Universitat Rovira i Virgili presenta *Nöel noir i altres peces*, de Joan Brossa, i direcció de Joan Pasqual.
 - Universitat Pompeu Fabra presenta *Les Troianes*, de Sèneca, amb direcció de Josep M. Mestres.
 - Universitat Autònoma de Barcelona presenta *Exercicis d'estil*, de Raymond Queneau, dirigida per Toni Casares.
 - Universitat de Girona, *El perquè de tot plegat*, de Quim Monzó, dirigida per Mercè Mas i Mercè Saumell.
 - Universitat Politècnica de Catalunya, *Los pelones*, d'Albert Espinosa, amb direcció d'Albert Espinosa i Albert Vilà.
 - Universitat de Vic, *Coses aparentment intrascendents*, de Pere Calders, dirida per David Plana i Dolors Rusiñol.
- **26 d'octubre de 1995.** *Coses aparentment intrascendents* s'interpreta al Centre Cultural de la Fundació "la Caixa", dins el marc dels actes d'inauguració del curs 95-96 de la UVIC.

Activitats complementàries

- **13 de febrer de 1995.** Trobada de directors d'Aules de Teatre de Catalunya a la Universitat Pompeu Fabra.
- **20 de febrer de 1995.** Trobada de directors d'Aules de Teatre de Catalunya a l'Institut del Teatre de Barcelona.
- **4 de juliol de 1995.** Dins els actes de la Mostra Universitària es va fer una Taula Rodona sota el títol "Teatre a la Universitat", amb Toni Casares (UAB), Mercè Mas (UdG), Enric Ciurans i Xavier Padullés (UB), Albert Espinosa (UPC), Dolors Rusiñol (EUV), Joan Pasqual i Montserrat Palau (URV), i Guillem Jordi Graells (UPF), moderada per Carles Batlle. L'objectiu era fer una posada en comú del funcionament de les diferents aules i dels seus objectius particulars i comuns. S'obre el debat respecte de quin és el teatre que s'ha de fer des de les universitats, i es detecten plantejaments molt allunyats entre els diferents centres.

4.3. Curs 1995-96

Inici de curs, tria de l'obra, formació, producció i assaigs

Després de compartir experiències durant el curs anterior en les trobades de directors de les aules de teatre, la direcció de l'Aula de Teatre va considerar que, per poder treballar amb més rigor en els muntatges, primer calia donar a l'alumnat una formació actoral de base i una aproximació general al fet teatral, que li permetés conèixer una mica més els estudiants a l'hora de repartir papers, i que al mateix temps donés a l'estudiant l'oportunitat d'aproximar-se al teatre sense tenir d'entrada el compromís que suposa fer una obra de teatre. D'aquesta manera, els alumnes estarien més preparats, tindrien una consciència més clara del què suposa fer teatre, i podrien prendre un compromís amb més garanties.

Aquest any doncs, les activitats de l'Aula comencen amb el Curs d'Iniciació al Teatre a càrrec de la professora Dolors Rusiñol, a partir del mes d'octubre de 1995. Des de llavors i fins a gener de 1996 s'imparteixen les classes a raó de dos dies per setmana, de 9 a 11 del vespre, als locals de l'Institut del Teatre d'Osona.

Aquesta activitat tindrà un reconeixement de 3 crèdits de lliure elecció. S'inscriuen un total de 16 alumnes.

Per primer vegada, l'ATUV construeix el seu espectacle no pas a partir d'un text editat sinó que aposta per la creació col·lectiva. *Tretze Faltes*, de David Plana, es basteix a partir de les temàtiques suggerides pels alumnes de l'ATUV i les improvisacions dirigides pel mateix autor.

Durant cinc mesos, de febrer a juny, es duen a terme la producció i els assajos, que es segueixen realitzant fora d'hores lectives, fet que provoca problemes per utilitzar els espais de l'Escola Universitària, motiu pel qual finalment els assajos es faran a les instal·lacions de l'Institut del Teatre de Vic. Tot i que el temps de preparació de l'obra és més escàs, es manté la dinàmica d'un assaig per setmana el primer mes, i dos per setmana la resta de mesos.

Per primera vegada, la direcció de l'espectacle es posa en mans d'un professional extern: el director i dramaturg David Plana. També cal destacar la col·laboració d'una escenògrafa, Laia Oms, alumna de tercer d'Escenografia a l'Institut del Teatre de Barcelona.

Fitxa artística i tècnica

Títol	Tretze faltes
Autor	David Plana
Dramatúrgia	David Plana
Direcció	David Plana
Intèrprets	Marta Barrio, Núria Crous, Dolors Gardé, Josep Manuel Gegunde, Orland Mena, Miquel Àngel Torrico, Ezequiel Rodríguez
Escenografia	Laia Oms
Vestuari	ATUV
Il·luminació	Txema Turón

Representacions

- **14 de juliol de 1996.** *Tretze Faltes*. A La Cuina de l'Institut del Teatre de Barcelona. II Mostra de Teatre Universitari "Teatre i Universitat", dins el Festival d'Estiu Grec 96. La programació de la mostra d'aquest curs és la següent:
 - Universitat de Barcelona AIET presenta *El cadàver encerclat*, de Kateb Yacine. Direcció de Lakhdar Boustila.
 - Universitat Rovira i Virgili presenta *Muntatges de textos de V.A. Estellés*. Direcció de Joan Pasqual.
 - Universitat Pompeu Fabra presenta *A bon fi tot li és camí*, de W. Shakespeare. Direcció de Josep M. Mestres.
 - Universitat Autònoma de Barcelona, *Descripció d'un paisatge*, de Josep M. Benet i Jornet, dirigida per Toni Casares.
 - Universitat de Girona, *Roberto Zucco*, de Bernard-Marie Koltès. Direcció de Mercè Mas.
 - Universitat Politècnica de Catalunya, *La història de Marc Guerrero*, d'Albert Espinosa, amb direcció de Carlos Lasarte.
 - Universitat de Lleida, *Res a Pehuajó*, de Julio Cortázar. Direcció de Ricard Boluda.
 - Universitat Ramon Llull, *El diari d'Anna Frank*, de Francesc Goodrich i Albert Hachet. Direcció d'Alejandro Mateo.
- **16 de juliol de 1996.** Es torna a representar l'obra *Tretze faltes* al Centre Cultural de la Fundació "La Caixa".

Activitats Complementàries

- **Del 8 al 19 de juliol de 1996.** Organització de la 1a Mostra de Teatre Universitari dins dels actes culturals de la Universitat d'Estiu de Vic al Centre Cultural de la Fundació "la Caixa", amb la participació de les següents universitats amb els seus respectius muntatges: Universitat Pompeu Fabra, Universitat Autònoma de Barcelona, Universitat de Lleida, Universitat Ramon Llull, Universitat Rovira i Virgili, Universitat Politècnica de Catalunya.

L'objectiu d'aquesta activitat complementària a la Universitat d'Estiu era compartir les experiències de les diverses Aules de Teatre Universitari i confrontar la seva tasca amb la valoració del públic en general. Es va convidar a totes les Universitats Catalanes a participar-hi. Totes van mostrar molt d'interès per venir, tot i que algunes finalment no varen poder assistir-hi.

4.4. Curs 1996-97

Inici de curs, tria de l'obra, formació, producció i assaigs

Tal i com en el curs anterior, la primera activitat de l' ATUV és el Curs d'Iniciació al Teatre a càrrec de Dolors Rusiñol, que s'imparteix durant els mesos d'octubre a desembre de 1996. L'horari, de 9 a 11 dos dies per setmana.

L'exercici que es proposa aquest any és treballar a partir de textos literaris i teatralitzar-los. S'escull el llibre *Contes per a nens i nenes políticament correctes*, de James Finn. Se'n fa una selecció i se'ls dóna forma dramàtica a partir de les improvisacions i el repartiment coral del text. Durant quatre mesos, de gener a abril, es duu a terme la creació, la producció i els assaigs. El temps de producció s'escurça, però els col·laboradors artístics augmenten. A més dels participants de l'ATUV, prenen part en la producció un coreògraf, un il·luminador i dos assessors: un de musical i un de lingüístic.

Fitxa artística i tècnica

Títol	Contes per a nens i nenes políticament correctes
Autor	James Finn
Traducció	Quim Monzó, Maria Roure
Dramatúrgia	Pere Sagristà
Direcció	Dolors Rusiñol
Intèrprets	Eva Soler, Mercè Estrada, Guiomar Manrique, José Manuel Gegunde, Miquel Àngel Torrico, Fernando Carles, Cristina Martínez, Arantxa Aguirre, Montse Carbonell
Assessorament lingüístic	Maica Bernal
Coreografia	Cesc Casadesús
Il·luminació	Lluís Quintana

Representacions

- **1 de juliol de 1997.** *Contes políticament correctes*. A la III Mostra de Teatre Universitari “Teatre i Universitat”, emmarcada dins el Festival d'Estiu Grec 97, a La Cuina de l'Institut del Teatre de Barcelona. La programació de la III Mostra de Teatre Universitari “Teatre i Universitat -97” és la següent:
 - Universitat de Barcelona AIET presenta *Sade 1*, d'autors diversos. Direcció de Pau Guix i Xavier Padullés.
 - Universitat Pompeu Fabra presenta *La bella Helena*, de J. Offenbach i L. Halevy. Direcció de Jordi Tort.
 - Universitat Autònoma de Barcelona, *La disputa*, de Marivaux, dirigida per Ricard Gázquez.
 - Universitat de les Illes Balears, *Acció Brossa*, de Joan Brossa. Direcció d'Antoni Artigues.
 - Universitat de València, *Les dones de Sade*, de Yucio Mishima. Direcció de Pep Sanchís.
 - Universitat de Girona, *Històries del Royal*, de Roland Topor i altres. Direcció de Mercè Mas.
 - Universitat Politècnica de Catalunya, *Palabras póstumas*, d'Albert Espinosa, amb direcció de Carlos Lasarte.
 - Universitat de Lleida, *Kaos*, d'Ametller, Santapu, i VOCA. Direcció de Rafael Molina.
 - Universitat Ramon Llull, *12 homes sense pietat*, de Reginald Rose. Direcció d'Alejandra Mateo
 - Universitat Jaume I, *Poesia dislèxica*, creació col·lectiva. Direcció de Valentí Piñot.
 - Centre Universitari Abat Oliba, *Antígona*, de Sófocles. Direcció de Cristina López i Mercè Puy.
 - Universitat d'Alacant, *El Lindo Don Diego*, d'Augusto Moreto. Direcció de Juan Luis Mira.
 - Universitat de Vic, *Contes políticament correctes*, de James Finn, dirigida per Dolors Ru-siñol.

Cal destacar el nombre d'universitats participants, tretze en total, amb la incorporació d'universitats de fora del Principat, sobretot del País Valencià.

4.5. Curs 1997-98

Inici de curs, tria de l'obra, formació, producció i assaigs

Aquest curs la Universitat de Vic –UVic– és reconeguda per la Llei del Parlament de Catalunya 5/1997 de 30 de maig, i per tant l'Escola Universitària de Mestres Balmes a la qual pertany l'Aula, passa a anomenar-se Universitat de Vic.

Durant la inauguració del primer curs acadèmic com a Universitat es representa l'obra *Contes Políticament Correctes*. D'octubre a desembre de 1997 es realitza el Curs d'Iniciació al Teatre, a càrrec de Dolors Rusiñol. Aquest any no es tria des de direcció un text ja editat, sinó que són els alumnes (onze dones per a ésser exactes) qui proposen un tema: "les relacions sentimentals amb el sexe contrari". Un any més, l'ATUV col·labora amb un dramaturg extern; l'escollit en aquesta ocasió, és Pere Sagristà¹⁹, qui ja havia col·laborat amb l'ATUV com a dramaturg el curs anterior, per tal que reculli les improvisacions en un text amb estructura dramàtica. Durant cinc mesos, de febrer a juny, es configura la creació, producció i assajos de *Software*. En la producció d'aquest any l'ATUV compta amb la col·laboració d'un escenògraf, d'un coreògraf i un il·luminador.

Fitxa artística i tècnica

Títol	Software
Autor	Pere Sagristà
Dramatúrgia	Pere Sagristà
Direcció	Dolors Rusiñol
Ajudant de direcció	Miquel Àngel Torrico
Intèrprets	Mercè Estrada, Catalina Florit, Arantxa Aguirre, Guiomar Manrique, Sandra Sabaté, Olga Martí, Eva Mendoza, Vanessa Viadel, Eva Soler, Ester Boldú
Escenografia	Pau Salvà
Coreografia	Cesc Casadesús
Il·luminació	Lluís Quintana

¹⁹ Llicenciat en Interpretació (1982), Dramatúrgia i Direcció Escènica (1991) per l'Institut del Teatre de Barcelona.

Representacions

- **7 de maig de 1997.** *Contes Políticament Correctes*. Inauguració del 1r curs acadèmic de la Universitat de Vic. Teatre del Casino de Vic
- **8 de maig de 1998.** Estrena de *Software* a la II Mostra de Teatre Universitari a Lleida. Sala d'Actes de l'Edifici del Rectorat de la UdL.
- **26 de maig i 1 de juliol de 1998.** *Software*. A la IV Mostra de Teatre Universitari "Teatre i Universitat" del Grec 98, a l'Institut del Teatre de Barcelona amb el programa transcrit a continuació:
 - Universitat de Vic, *Software*, de Pere Sagristà, dirigida per Dolors Rusiñol.
 - Universitat de Lleida, *Mentre agonitzo*, de Wiliam Faulkner. Direcció de Ricard Boluda.
 - Universitat de les Illes Balears, *Fins al darrer mot*, d'Alexandre Ballester. Direcció d'Antoni Artigues.
 - Universitat Autònoma de Barcelona, *Operació Ricard III*, variacions Shakespeare, dirigit per Rafel Duran.
 - Universitat Ramon Llull, *Les criades*, de Jean Genet i *La lliçó*, d'Eugène Ionesco. Direcció de Catherine Otey.
 - Universitat de Barcelona AIET presenta *Todo el cielo está en Hijate*, de Francisco Manuel Lorenzo Gallardo. Direcció de Pedro Gurrola.
 - Universitat Pompeu Fabra presenta *Aldarulls a Chiggia*, de Carlo Goldoni. Direcció de Pep Anton Gómez.
 - Universitat de València, *Historietes d'amor*, de Francesc Pereira. Direcció de Pep Sanchís.
 - Universitat de Girona, *Peer Gynt*, d'Henrik Ibsen. Direcció de Mercè Mas.
 - Universitat Politècnica de Catalunya, *Retazos*, d'Albert Espinosa, amb direcció de Rebeca Comerma i Albert Espinosa.
 - Universitat Rovira i Virgili, *Un cant a través de Lorca*, creació col·lectiva. Direcció de Joan Pasqual.
 - Centre Universitari Abat Oliba, *La sangre corría más fuerte que el agua*, sobre textos de Lorca. Direcció de Cristina López i Mercè Puy.

4.6. Curs 1998-99

Inici de curs, tria de l'obra, formació, producció i assaigs

La primera activitat de l'Aula d'aquest any és el Curs d'Iniciació al Teatre, que té lloc d'octubre a desembre a càrrec de la professora Dolors Rusiñol. S'inscriuen un total de 19 alumnes. Un altre any en què l'ATUV es decanta per adaptar textos literaris i col·laborar amb un dramaturg, repetint amb Pere Sagristà, per fer la dramaturgia de l'obra teatral *Totes culpables*, de la jove autora francesa Martine Tartour. Durant quatre mesos, de febrer a maig, es porta a terme la creació, producció i assaigs d'*Embarassadíssimes en el món de les comoditats*. En la producció d'aquest any l'ATUV disposa de la col·laboració d'un coreògraf i d'una il·luminadora.

Fitxa artística i tècnica

Títol	Embarassadíssimes en el món de les comoditats
Autor	Martine Tartour
Traducció	Lluís Massanet i Galmés
Dramaturgia	Pere Sagristà
Direcció	Dolors Rusiñol
Intèrprets	Arantxa Aguirre, Ester Boldú, Mercè Estrada, Caterina Florit, Montse Mora, Marta Ocor, Natàlia Tenedor, Vanessa Viadel
Escenografia	ATUV
Coreografia	Cesc Casadesús
Il·luminació	Teresa Sirvent

Representacions

- **12 de maig de 1998.** Estrena d'*Embarassadíssimes en el món de les comoditats*, al Teatre del Centre Cultural de la Fundació La Caixa.
- **30 de juny de 1998.** V Mostra de Teatre Universitari "Teatre i Universitat"- Grec 98, dins del programa que es detalla a continuació:

- Universitat Autònoma de Barcelona presenta *Els cecs*, de Titangiles i *La Mort*, de Maurice Maeterlink. Direcció de Ricard Gázquez.
- Universitat de Girona presenta *Entrades i sortides*, de Mercè Mas i Josep M. Fonolleras. Direcció de Mercè Mas.
- Universitat de Lleida, *A cadascú el seu serpent*, a partir de textos de Boris Vian. Direcció de Ricard Boluda.
- Universitat de Vic, *Software*, de Pere Sagristà, dirigida per Dolors Rusiñol.
- Universitat de les Illes Balears, *La fam*, de Joan Oliver. Direcció d'Antoni Artigues.
- Universitat de Barcelona AIET presenta *Libreto per a Isolda*, d'Esther Villar. Direcció de Teresa Devant.
- Centre Universitari Abat Oliba, *El mercader de Venècia*, de W. Shakespeare. Direcció de Cristina López i Mercè Puy.
- Universitat Ramon Llull, *La cantant calba*, d'Eugène Ionesco. Direcció de Carmen Gutiérrez.
- Universitat Pompeu Fabra presenta *El cercle de guix caucasià*, de Bertolt Brecht. Direcció de Josep M. Mestres.

4.7. Curs 1999-2000

Inici de curs, tria de l'obra, formació, producció i assaigs

La primera activitat de l'Aula és, com cada any, el Curs d'Iniciació al Teatre. D'octubre a desembre de 1998 es porta a terme el curs a càrrec de la professora Dolors Rusiñol. Els assajos es fan dos dies a la setmana, de 9 a 11 del vespre. El nombre total d'alumnes inscrits és de 24. Durant quatre mesos, de febrer a maig del 2000, tenen lloc la creació, producció i assaigs de la comèdia clàssica d'Aristòfanes.

Aquest any la tria de l'obra ve motivada per l'alt nombre de participants a l'ATUV, que comença amb 16 alumnes dels quals 12 són dones i 4 homes, cosa que porta a buscar una obra de gran format amb molts personatges femenins i, a partir de la col·laboració amb el professor Segimon Serrallonga, sorgeix la proposta de fer una comèdia clàssica amb temàtica anti-bèlica i femenina. L'obra és dirigida per Dolors Rusiñol i col·laboren amb l'ATUV, en aquesta producció, un ajudant de direcció, un escenògraf, un il·luminador i dues responsables del disseny i la confecció del vestuari. Cal remarcar, en aquesta producció, la col·laboració amb l'Aula de Cant Coral de la mateixa universitat de Vic.

Fitxa artística i tècnica

Títol	Lisístrata
Autor	Aristòfanes
Traducció	Cristian Carandell
Direcció	Dolors Rusinyol
Ajudant de direcció	Ramon Vilardell
Intèrprets	Marta Jòrdar: <i>Lisístrata</i> , Laura Gómez: <i>Kalonike</i> , Montserrat Molas: <i>Mirrina</i> , Glòria Lacomba: <i>Lampitò</i> , Eva Pérez: <i>Dona Tebana</i> , Laia Marimon: <i>Dona Coríntia</i> , Emma Serrano: <i>Corifea</i> , David Noguera: <i>Corifeu</i> , Gerard Sanmartín: <i>Magistrat</i> , Pritani, Carles Tortós: <i>Fal·lerecte</i> , Jordi Sillero: <i>Herald Espartà</i>
Cors	Aula de Cant Coral de la UVIC
Escenografia	Pau Salvà
Disseny de vestuari	M. Àngels Masdevall
Realització de vestuari	Pepita Oliveras
Il·luminació	Bernat Comelles

Representacions

- **25 de maig de 2000.** Estrena de *Lisistrata* al Teatre del Centre Cultural de la Fundació la Caixa.
- **27 de juny del 2000.** Representació a la VI Mostra "Teatre i Universitat" Grec 2000, dins de la següent programació:
 - Universitat Autònoma de Barcelona presenta *La cacatua verda* d'Arthur Schnitzler. Direcció de Ricard Gázquez.
 - Universitat d'Alacant, *El triciclo*, de Fernando Arrabal. Direcció de Juan Luis Mira.
 - Universitat de Barcelona AIET, *El Rey Mago*, d'Helena Garro. Direcció de Pedro Gurrola.
 - Universitat de les Illes Balears, *La sentència*, de Manuel de Pedrolo. Direcció d'Antoni Artigues.
 - Universitat de Lleida, *Mane, Thecel, Phares*, de Borja Ortiz de Gondra. Direcció de Borja Ortiz de Gondra.
 - Universitat Ramon Llull, *Querubins a Walpurgis*, de June. Direcció de June Curiel.
 - Universitat Rovira i Virgili, *Yo era un tonto y lo que he visto me ha hecho dos tontos*, recital poètic sobre textos de Rafael Alberti. Direcció de Joan Pasqual.
 - Universitat Pompeu Fabra presenta *El burgès gentilhome*, de Molière. Direcció de Pep Anton Gómez.
 - Universitat de Girona, *Historias de cronopios y famas*, de Júlio Cortázar. Direcció de Mercè Mas.
 - Centre Universitari Abat Oliba, *Calderoniana*, sobre textos de Calderón de la Barca. Direcció de Cristina López i Mercè Puy.
 - Universitat de València, *Parells de fet... de fet parells*, de Carles Pons. Direcció de Pep Sanchís.

4.8. Curs 2000-2001

Inici de curs, tria de l'obra, formació, producció i assaigs

Com a fet destacable d'aquest curs, cal remarcar la signatura del conveni de col·laboració que s'estableix entre la Universitat de Lleida, la Universitat de Girona i la Universitat de Vic, que amb el pretext de l'Eix Transversal com a nexa d'unió territorial, té l'objectiu d'organitzar un Encontre Transversal de teatre entre les tres universitats i que es concretarà en una Mostra de Teatre que aquest primer any acollirà la Universitat de Lleida els dies 6 i 7 de novembre de 2000 i en què l'ATUV participarà amb la representació de *Lisístrata*.

Com cada temporada s'obren les activitats de l'Aula amb el Curs d'Iniciació al Teatre, a càrrec de Dolors Rusiñol, que es realitza durant els mesos d'octubre a desembre de l'any 2000. El nombre total d'alumnes inscrits és de 27. Durant quatre mesos, de febrer a maig del 2001, es configura la creació, producció i assaigs del nou muntatge.

L'obra escollida aquest any consisteix en una selecció de diversos diàlegs teatrals que l'autor francès Roland Dubillard (París, 1923) va escriure per interpretar personalment a la ràdio. Es tracta d'uns textos breus, en forma de diàlegs, que ens mostren en clau d'humor intel·ligent l'absurditat quotidiana. La direcció de l'obra és compartida per Dolors Rusiñol i Ramon Vilar-dell,²⁰ el qual es va incorporar a l'ATUV com a ajudant de direcció el curs anterior. Col·laboren amb l'ATUV en aquesta producció un il·luminador, una professional en la confecció del vestuari i també es compta amb l'assessorament d'una especialista en caracterització i maquillatge. També cal remarcar la incorporació d'algunes alumnes a tasques de producció i disseny de vestuari.

20 Llicenciat en Interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona (1996).

Fitxa artística i tècnica

Títol	N'hi ha més a fora que a dins
Autor	Roland Dubillard
Direcció	Dolors Rusiñol, Ramon Vilardell
Intèrprets	Laura Alcolea, Imma Bruch, Montserrat Dalmau, Laura Gómez, Glòria Lacomba, Sara Luque, Laia Marimon, Montserrat Molas, Gerard Sanmartín, Emma Serrano, Anna Servitja, Jordi Sillero, Carles Tortós
Escenografia	ATUV
Disseny de vestuari	M. Àngels Masdevall
Realització de vestuari	Pepita Oliveras
Il·luminació	Joan Santaugini
Caracterització	Sílvia Freixa
Producció	Glòria Lacomba

Representacions

- L'estrena de l'obra va tenir lloc el **29 de maig de 2001** al Teatre del Centre Cultural de la Fundació la Caixa.
- **El juny del 2001** l'obra es va representar durant la VII Mostra de Teatre Universitari , dins de la següent programació:
 - Universitat Rovira i Virgili, *La farsa de Papus*, Farsa atel·lana. Direcció de Joan Pascual.
 - Universitat Politècnica de Catalunya, *Los figurantes*, de José Sanchís Sinisterre. Direcció d'Isidor Barcelona.
 - Universitat de Vic, *N'hi ha més a fora que a dins*, de Roland Dubillard. Direcció de Dolors Rusiñol i Ramon Vilardell.
 - Universitat Autònoma de Barcelona, *El Cid*, de Pierre Corneille. Direcció de Toni Casares.
 - Universitat Jaume I de Castelló, *A diaris* de diversos autors. Direcció de Cesca Salazar.
 - Universitat de les Illes Balears, *Pèndols d'aigua*, de F.X. Messeguer. Direcció de Xavier Albertí.
 - Universitat de Lleida, *Roberto Zucco*, de B.M Koltès. Direcció d'Antonio Gómez.
 - Universitat de Girona, *A posteriori*, de Jorge Fuentes. Direcció de Jorge Fuentes.

4.9. Curs 2001-2002

Inici de curs, tria de l'obra, formació, producció i assaigs

La primera activitat de l'Aula d'aquest any és el Curs d'Iniciació al Teatre, a càrrec de Dolors Rusiñol, que es realitza d'octubre a desembre de l'any 2001, amb un nombre total d'alumnes inscrits de 18. També, com a activitat d'inici de curs, hi ha la participació en la Segona Edició de la Mostra de Teatre Universitari de l'Eix, que aquest any acull la Universitat de Girona, amb la representació de l'obra estrenada el curs passat, *N'hi ha més a fora que a dins*, el dia 13 de novembre de 2001 a 2/4 d'11 del vespre a La Sala La Planeta de Girona.

Durant quatre mesos, de febrer a maig del 2002, es duu a terme la creació, producció i assaigs del nou muntatge. Quant a la tria de l'obra, aquest any és una peça teatral del autor contemporani francès Xavier Durringer, formada per trossos de textos, petits monòlegs i petits diàlegs que l'autor combina per fer un retrat social contemporani. En aquest cas, es representa l'obra tal i com està escrita, sense adaptacions dramàtiques, ja que tant el format com la temàtica s'ajusten perfectament a les característiques del grup. La direcció de l'obra també corre a càrrec de Dolors Rusiñol i Ramon Vilardell, els quals repeteixen l'experiència d'una co-direcció. L'ATUV compta en aquesta obra amb la col·laboració d'un il·luminador i d'una ajudanta en la producció.

Fitxa artística i tècnica

Títol	Cròniques de dies sencers i de nits senceres
Autor	Xavier Durringer
Direcció	Dolors Rusiñol, Ramon Vilardell
Intèrprets	Glòria Lacomba, Carles Tortós, Jordi Sillero, Anna Servitja, Manel Freire, Martí López, Rosa Roy, Núria Sala, Eva Trepal, Anna Mataró, Eva Marichalar
Escenografia	ATUV
il·luminació	Joan Santaugini
Producció	Glòria Lacomba

L'obra s'estrena el 29 de maig de 2002 al Teatre del Centre Cultural de la Fundació "La Caixa", i es tornarà a representar el 23 d'octubre a la Mostra Transversal.

Representacions

- A partir d'aquest curs, la Xarxa Universitària Lluís Vives, sota la coordinació de la Comissió d'Activitats Culturals que integren els vicerectorats de Cultura universitaris, pren el relleu de la coordinació de la MTU a l'Institut del Teatre de Barcelona, el qual havia exercit aquesta tasca des del seu l'inici, es desvincula del Festival Grec on estava emmarcada, i es proposa fer una Mostra itinerant que s'allotgi cada any en una de les universitats que formen part de la Xarxa, que n'assumirà l'organització i la producció. Cal assenyalar també el petit canvi que afecta el nom de la mostra, que a partir d'aquesta edició passa a anomenar-se Mostra de Teatre Universitari (MTU). Així, la VIII MTU va tenir lloc del 9 al 12 de juliol a la Universitat d'Alacant. La VIII MTU va comptar amb la participació de les aules de teatre universitàries següents:
 - Aula de Teatre Universitat d'Alacant, *Romeo y Julieta*.
 - Aula de Teatre Universitat Autònoma de Barcelona, *Cartes d'amor d'una monja portuguesa*.
 - «Morgana Teatre», Universitat de les Illes Balears, *L'estrany cas del doctor Jekyll i el senyor Hyde*.
 - Espai de Teatre Universitat de Lleida, *Perduda als Apalatxes*.
 - Grup de Teatre «Campus Nord» Universitat Politècnica de Catalunya, *Després de la pluja*.
 - Aula de Teatre Universitat Pompeu Fabra, *Un barret de palla d'Itàlia*.
 - Grup de Teatre Universitat de València, *Dies d'ensalada*.
- L'ATUV no pot participar en la mostra, degut a què en el moment de tancar els pressupostos es desconeixien els canvis en l'organització de la MTU, i no s'hi va comptar la partida de desplaçaments.

4.10. Curs 2002-2003

Inici de curs, tria de l'obra, formació, producció i assaigs

Com a activitat destacada d'aquest curs hi ha l'organització de la Tercera Edició de la Mostra de Teatre Universitari de l'Eix, de la qual la Universitat de Vic n'és l'amfitriona i que es celebra els dies 23 i 24 d'octubre.

La Universitat de Lleida hi presenta l'obra *Durruti, memòria perduda de l'anarquia*, amb dramatúrgia i direcció de Ferran Farré. La Universitat de Girona presenta l'obra *El públic*, de F. G. Lorca. L'Aula hi participa amb la representació de l'obra *Cròniques de dies sencers i de nits senceres*, estrenada el curs anterior.

Paral·lelament, es realitza el curs d'Iniciació al Teatre a càrrec de Dolors Rusiñol durant els mesos d'octubre a desembre. El nombre total d'alumnes inscrits enguany és de 23. I com cada any també, durant quatre mesos, de febrer a maig del 2002, es duu a terme la creació, producció i assaigs del nou espectacle, que aquesta vegada és dirigit per Ramon Vilardell i compta amb la col·laboració d'un il·luminador. L'obra escollida, *Cartes d'amor*, té forma epistolar i presenta una evolució dels personatges en el temps que permet un joc teatral on poden intervenir diversos actors per fer els mateixos personatges al llarg de la història, i això permet donar un paper equitatiu a tots els alumnes de l'aula.

Fitxa artística i tècnica

Títol	Cartes d'amor
Autor	Albert. Gurney
Direcció	Ramón Vilardell
Coordinació de l'Aula	Dolors Rusiñol
Intèrprets	Rosa Roy, Manel Freire, Jordi Sillero, Anna Mataró, Martí López, Núria Sala, Eva Marichalar, David Martínez
Il·luminació	Joan Santaugini

Representacions

- L'obra s'estrena el **22 de maig** al Centre Cultural de la Fundació "La Caixa".
- Per segon any consecutiu, l'ATUV té problemes de pressupost i no participa en la IX MTU, que en aquesta edició es realitza a la Universitat de les Illes Balears, **del 4 al 7 de novembre de 2003**. Aquesta IX Mostra va comptar amb la participació de les aules de teatre universitàries següents:
 - Aula de Teatre Universitat d'Alacant, *Sussi (un musical carnívoro)*.
 - Aula de Teatre Universitat de Barcelona, *Teatro por la identidad: El Sr. Martín*, de Gastón Cerana, i *Una buena afeitada*, de Juan Sasiaín.
 - Aula de Teatre Universitat de Girona, *L'expressió*.
 - «Morgana Teatre», Universitat de les Illes Balears, *1984*.
 - «Mag Teatre», Universitat de les Illes Balears, *Perfum de sal als llavis*.
 - Grup de Teatre «Campus Nord» Universitat Politècnica de Catalunya, *Maribel y la extraña familia*.
 - Aula de Teatre Universitat Pompeu Fabra, *Animals domèstics*.

Activitats complementàries

- **9 de març de 2003**. Es presenta al Teatre del Casino de Vic una lectura dramatitzada de *Vinegar Tom*, una obra teatral de Caryl Churchill traduïda al català per Berta Vilageliu, alumna d'últim curs de la Facultat de Ciències Humanes, Traducció i Documentació. Es tracta d'un projecte de col·laboració entre l'aula i la FCHTD. Aquesta representació va comptar amb la participació dels actors professionals Ramon Vilardell i Pepita Oliveras, a més dels integrants de l'Aula i d'alumnes de l'Institut del Teatre de Vic. La direcció va anar a càrrec de Dolors Rusiñol.
- Participació en els actes de celebració dels 10 anys de la Facultat de Ciències Humanes, Traducció i Documentació de la UVic amb la lectura dramatitzada de l'obra *Vinegar Tom*. En aquesta ocasió es repeteix la representació de la traducció al català ja estrenada el mes de març al Casino i, a continuació, es presenta la traducció al castellà, realitzada per un alumne de la FCHTD. El repartiment va estar format per alumnes de l'esmentada facultat i per alguns membres de l'Aula que es van oferir a completar-lo. La responsable de l'Aula de Teatre, Dolors Rusiñol, també ofereix la seva col·laboració i s'encarrega de la direcció.
- L'Aula de Teatre assumeix i coordina la iniciativa d'un grup d'estudiants de Ciències de l'Activitat Física i l'Esport que presenten una obra de teatre titulada *Monòlegs CAFE*, basada en diversos monòlegs i escenes de paròdia de la vida política i social actual. L'obra es representa el dia 4 de juny al teatre de l'Institut de Teatre.

4.11. Curs 2003-2004

Inici de curs, tria de l'obra, formació, producció i assaigs

S'inicien les activitats de l'ATUV amb el Curs d'Iniciació al Teatre, aquesta vegada a càrrec d'Eva Marichalar, durant els mesos d'octubre a desembre de l'any 2003. El nombre total d'alumnes inscrits és de 23. Durant els tres mesos que van de mitjans de febrer a maig, tenen lloc els assajos i la creació del nou espectacle, que és dirigit per Eva Marichalar i Dolors Rusiñol. Aquest curs es treballa un autor català contemporani, Sergi Belbel, i l'obra escollida és *Morir*. Es tracta d'una peça dramàtica molt ben construïda argumentalment, amb una distribució dels personatges molt equilibrada que facilita el treball a nivell del grup, i amb escenes molt ben plantejades. Per això, aquesta vegada no hi ha al darrere tot el treball d'adaptació dramaturgic que s'acostuma a fer a l'ATUV, però en canvi es presenta el repte d'una posada en escena realment complexa, tant en la vessant interpretativa com escenogràficament. L'ATUV compta, per a aquest muntatge, amb la participació d'un professor que col·labora com a actor i com a tècnic en la construcció d'alguns elements escenogràfics, i també amb la col·laboració d'un il·luminador i d'un professor que fa les fotografies de l'espectacle.

Fitxa artística i tècnica

Títol	Morir
Autor	Sergi Belbel
Direcció	Eva Marichalar, Dolors Rusiñol
Intèrprets	Àlex Saine, Eva Trepas, Òscar Batista, Dina Fernández, Núria Sala, Manel Freire, Meritxell Roura, Eva Marichalar, Montse Oller, David Maireles, Martí Lopez, Jaume March, Núria Sala
Escenografia	ATUV
Assistent de direcció	Martí Lopez
Producció	Núria Sala
Regidor i utileria	Martí Lopez
Il·luminació	Joan Santaugini
Fotos	Miquel Pérez

Representacions

- L'obra s'estrena a la IV Mostra de Teatre de l'Eix que se celebra a Lleida els dies **17, 18 i 19 de maig**. La presentació a Vic és farà el 26 de maig al Centre Cultural de la Fundació La Caixa.
- Aquest curs no hi ha cap edició de la Mostra de Teatre Universitari (MTU)

Activitats Complementàries

- Per celebrar els 10 anys de l'ATUV s'edita el llibre *10 anys de TEATRE a la Universitat de Vic*, una memòria de les activitats teatrals d'aquest període, i escriuen sengles articles David Serrat (Rector de la UVic), Assumpta Fargas Riera, (Degana de Facultat d'Educació), Ricard Torrents, (primer Rector de la UVic, (1997-2002)), i Josep Colomer i Gaja (Director de l'Institut del Teatre Centre d'Osona).
- Exposició de material gràfic de l'ATUV. Es tracta d'un recorregut cronològic de l'ATUV a través de fotografies, cartells i dissenys d'escenografia i vestuari que es presenta al vestíbul de l'edifici B de la UVic del 21 d'octubre al 19 de novembre de 2004.

4.12. Curs 2004-2005

Inici de curs, tria de l'obra, formació, producció i assaigs

La primera activitat de l'Aula d'aquest any és el Curs d' Iniciació al Teatre a càrrec d'Eva Marichalar, que es realitza d'octubre a desembre del 2004, amb un nombre total de 31 alumnes inscrits.

Durant els tres mesos que van de febrer a maig tenen lloc els assajos i la creació del nou espectacle, que es titula *Ell(e)s*. Tracta de les relacions de parella des d'una òptica feminista. En el procés de creació es fa un treball sobre textos de diversos autors catalans contemporanis, com per exemple Sergi Belbel, Pere Sagristà i Ferran Verdés, que ja han estat posats a escena per l'ATUV en alguna altra ocasió. Es tracta de textos en format de monòlegs o bé narratius que són tractats dramàticament per poder ser interpretats de forma coral. En aquesta ocasió s'utilitza el suport audiovisual com a recurs escenogràfic. Per fer tot aquest treball es compta amb la col·laboració de diversos professionals, com ara un il·luminador, un tècnic i creador de vídeos i una coreògrafa.

Fitxa artística i tècnica

Títol	Ell(e)s
Autor	Creació de l'Aula de Teatre de la UVic. A partir de textos de Sergi Belbel i Pere Sagristà, entre d'altres
Direcció	Eva Marichalar, Dolors Rusiñol
Intèrprets	Marta Benítez, Bernat Mestre, Eva Trepas, Laia Cardona, Laura Mir, Angèlica Solé, Marta Salarich, Natàlia Munar, Xavi González, i Eduard Rovira
Muntatge audiovisual	Xevi Vila
Il·luminació i so	Lluís Quintana
Assessorament coreogràfic	Maragda Pau

Representacions

- **20 d'abril de 2005** a les 10 del vespre, presentació de l'obra a la X Mostra de Teatre Universitari, al Teatre d'Onda de Castelló de la Plana. dins del programa que es detalla a continuació:
 - Universitat Politècnica de Catalunya, *La cantant calba*. Direcció d'Isidor Barcelona.
 - Universitat de Vic, *Ell(e)s*. Direcció d'Eva Marichalar
 - Universitat Autònoma de Barcelona, *L'hora grisa*. Direcció de Toni Casares
 - Universitat Jaume I de Castelló, *Qui eren i què pensaven*. Direcció de Cesca Salazar i Joan Comes.
 - Universitat de les Illes Balears, *Va com vull*. Direcció d'Antoni Artigues.
 - Universitat de Lleida, Andros. *Violència, ties i hòsties*. Direcció de Ferran Farré i Aguilar.
 - Universitat de Miguel Hernández, *Lorca*. Direcció de Josep Pérez i Tomás.
 - Universitat de València, *Tic-Tac*. Direcció de Pep Sanchís.
 - Universitat de Barcelona, *Don Quijote, l'abisme és un mirall infinit*. Direcció de Derek Fénix.
 - Universitat d'Alacant, *Dakota*. Direcció de Tomàs Mestre.
 - Universitat Pompeu Fabra, *Diàlegs*. Direcció de Pep Antón Gómez.
- **10 de maig de 2005**, al Teatre el Magatzem de Tarragona, durant la 5a Mostra de Teatre de l'Eix. Encontre transversal entre les Universitats de Lleida, Girona, Vic i Rovira i Virgili. .

Activitats Complementàries

- L'estada a la Mostra de Teatre Universitari de l'Institut Joan Lluís Vives transcorrerà del **19 al 23 d'abril**. Durant aquest període, els membres de l'Aula, a més d'assajar fort i presentar una mostra del treball d'aquest any, assisteixen a conferències i trobades amb les altres aules de la Xarxa Joan Lluís Vives i al mateix temps gaudeixen dels espectacles que la resta de participants han preparat.
- **26 i 27 de maig de 2005**, participació a la Setmana del Teatre que organitzarà la Universitat de Vic entre el 23 i el 27 de maig, al Teatre Laboratori de l'Institut del Teatre (Centre d'Osona).

4.13. Curs 2005-2006

Inici de curs, tria de l'obra, formació, producció i assaigs

Com és habitual, el curs comença amb la realització del Curs d'Iniciació al teatre durant els mesos d'octubre i novembre a càrrec de la professora Eva Marichalar, que enguany compta amb 26 alumnes inscrits.

Durant tres mesos, a partir de febrer i seguint el format d'assajos a raó de dos dies per setmana, de 9 a 11 del vespre, es comença a treballar en el nou espectacle.

Aquesta vegada, sota la direcció d'Eva Marichalar²¹ i Marian Toril²², l'ATUV presenta un muntatge de creació col·lectiva. El punt de partida és el còmic de Mafalda i la idea de fer teatre de cabaret. Per a la creació de l'espectacle es planteja una situació dels personatges en l'espai el temps: l'acció transcorrerà un divendres qualsevol de 1984 en un bar-discoteca de qualsevol ciutat catalana. S'inicia així un procés d'exercicis d'improvisació que de mica en mica aniran configurant un espectacle que ens permeti de jugar amb l'esplendor o la superficialitat de les hores que transcorren en un bar, i mostrar els moments estel·lars o més foscos d'una clientela habitual i peculiar. El resultat: una crítica simpàtica del gran cabaret de la vida i de la relativitat del seu sentit.

En aquest muntatge l'ATUV compta amb la col·laboració de dos professionals, un il·luminador i un especialista per al muntatge sonor, així com del suport d'una estudiant que realitza tasques d'ajudant de direcció.

21 Antiga alumna que va participar en el primer muntatge de l'ATUV, es reincorpora al grup a partir del curs 2001-2002 com a actriu i més endavant en els muntatges *Morir* i *Ell(e)s* passarà a desenvolupar tasques de direcció junt amb Dolors Rusiñol.

22 Llicenciada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre l'any 2002.

Fitxa artística i tècnica

Títol	Divendres 84
Autor	Espectacle de creació col·lectiva
Direcció	Eva Marichalar, Marian Toril
Intèrprets	Helena Català, Marta Benítez, Xavi González, Eva Guitián, Bernat Mestre, Natàlia Munar, Gorka Ortiz de Zárate, Anicha Sendin, Anna Serra
Il·luminació	Joan Santaugini
Disseny de so	Xevi Vila
Col·laboració	Dolors Rusiñol, Mireia Planàs

Representacions

- 20 d'abril de 2006:** presentació de l'obra *Divendres 84* a la XI Mostra de Teatre Universitari que es celebra a la Universitat Jaume I de Castelló de la Plana, amb la programació que es detalla a continuació :
 - Universitat de Vic, *Divendres 84*. Direcció d'Eva Marichalar i Marian Toril.
 - Universitat Autònoma de Barcelona, *Geront i Argant, associats*. Direcció d'Arnau Vidal.
 - Universitat Jaume I de Castelló, *Qui eren i què pensaven*. Direcció de Cesc Salazar.
 - Universitat de les Illes Balears, *Dona Drac*. Direcció d'Antoni Artigues.
 - Universitat de Lleida, *Bhopal en la memòria*. Direcció d'Emili Baldellou i Cristina Rodríguez.
 - Universitat de Girona, *Desbordats*. Direcció de Jordi Duran.
 - Universitat de Miguel Hernández, *¡Gracias querida!*. Direcció de Josep Sou.
 - Universitat de Barcelona, *L'habitació*. Direcció col·lectiva.
 - Universitat d'Alacant, *Call Center*. Direcció de Tomàs Mestre i Marieta Sánchez.
 - Universitat Pompeu Fabra, *Esgarrapades, o l'art de la mala llet*. Direcció de Pep Antón Gómez.
- 24 i 25 de maig de 2006:** l'obra es presenta al públic de Vic, al Teatre Laboratori de l'Institut del Teatre Centre d'Osona.

4.14. Curs 2006-2007

Inici de curs, tria de l'obra, producció i assaigs

Inici de les activitats amb la realització del Curs d'Iniciació al teatre durant els mesos d'octubre i novembre a càrrec de la professora Eva Marichalar. El nombre total d'alumnes inscrits és de 23. Aquest curs es canvien les dates del període d'assajos, producció i creació del nou espectacle, que es realitzaran durant els tres mesos que van de setembre a desembre. Amb aquest canvi es pretén arribar a les Mostres amb el muntatge més reposat i no patir l'estrès que suposa estrenar en plena època d'assajos.

En aquesta ocasió es torna a repetir la co-direcció de l'espectacle a càrrec d'Eva Marichalar i Dolors Rusiñol, que ja han treballat juntes en la direcció escènica de dos muntatges anteriors. L'obra escollida per a aquest curs és del jove autor català Ignasi García Barba i es titula *Futur perfecte*. Es tracta d'una peça amb una forta càrrega de crítica social que, sota un aspecte còmic, gairebé esperpèntic, afronta temes com la institució familiar, els maltractaments, el racisme, les guerres, i un futur decadent que s'intueix poc perfecte. Com a col·laboradors professionals externs es compta amb un il·luminador i un tècnic de vídeo per al muntatge audiovisual de l'espectacle.

Fitxa artística i tècnica

Títol	Futur perfecte
Autor	Ignasi García Barba
Direcció	Eva Marichalar, Dolors Rusiñol
Intèrprets	<i>Cambra Virtual</i> : Anna Serra, Mireia Planàs, Natàlia Munar, Marta Salarich, Helena Català, Bernat Mestre, Xavi González, Maria Pastells, Núria Salvadó <i>Unitat d'investigació</i> : Mireia Foguet, Oihana Von Wichmann, Ramon Codony, Beatriz Sánchez, Leyre Reinaldo, Ares Palau, Ferran Bex, Yolanda Soler
Il·luminació	Lluís Quintana
Muntatge de vídeo	Xevi Vila

Representacions

- **19 de desembre de 2007.** Estrena de *Futur Perfecte*, al Teatre Laboratori de l'Institut del Teatre.
- **15 de maig de 2007.** *Futur Perfecte* al Teatre de l'Escorxador de Lleida dins de la programació de la XIII MTU, que es detalla a continuació:
 - Universitat Rovira i Virgili, *Cèsar*, de William Shakespeare. Direcció de Joan Gilbert.
 - Universitat de Vic, *Futur perfecte*. Direcció d'Eva Marichalar i Dolors Rusiñol.
 - Universitat Autònoma de Barcelona, *Missió K.*, de Victoria Szpunberg. Direcció de Ricard Gázquez.
 - Universitat Jaume I de Castelló, *Lectura pànica*. Direcció de Cesca Salazar.
 - Universitat de les Illes Balears, *Cançons republicanes*. Direcció conjunta.
 - Universitat de Lleida, *Contes de Canterbury*, de Geoffrey Chaucer. Direcció de Ferran Farré i Núria Casado.
 - Universitat de Girona, *Comedia sin título*, de Federico García Lorca i *Sin tarjeta ni remitente*, de Mike Ribalta. Direcció de Jordi Duran.
 - Universitat de Miguel Hernández, *Bertolt Brecht. Poemes i cançons de Bertolt Brecht*. Direcció de Josep Sou.
 - Universitat de València, *El dia que Bertolt Brecht va morir a Finlàndia*, de Josep Lluís i Rodolf Sirera. Direcció de Pep Sanchís i Maria P. Bosch.
 - Universitat de Barcelona, *L'autèntic amic*, de Carlo Goldoni. Direcció de Toni Galmés.
 - Universitat d'Alacant, *En cap cap cap*. Direcció de Tomàs Mestre.
 - Universitat Pompeu Fabra, *Treball d'amor perdut*, de William Shakespeare. Direcció de Pep Antón Gómez.
 - Universitat Abat Oliba, *Crim i càstig: assaig final*. Direcció de Georgina Amat i Joaquim Casas.

Activitats Complementàries

- **Del 29 de novembre al 3 de desembre de 2006**, quatre alumnes assisteixen les II Jornadas de Artes Escénicas Universitarias de la Universidad Carlos III de Madrid, en representació de l'Aula de la Universitat de Vic. Els i les alumnes van poder participar en diferents tallers de teatre i dansa i establir contactes amb altres alumnes de les diverses aules universitàries de l'estat espanyol i d'Europa.
- **El 26 d'abril de 2007** l'Aula va realitzar una performance dintre dels actes de la Festa de la Cooperació que organitza cada any la nostra universitat. *No m'escalfis... el planeta* va voler

ser una acció que reivindicava, al pati central del Campus Miramarges, l'escalfament global de la terra.

- **Del 7 a l'11 de maig de 2007** es va celebrar la 2a Setmana del Teatre de la UVic, amb l'organització de les següents activitats:
 - Taller sobre "Matx d'improvisació", obert a tota la comunitat universitària.
 - VII Mostra de Teatre Interuniversitari amb la participació de les Universitats de Lleida, Tarragona, Vic i Girona
 - Lectura dramatitzada de l'obra *Fora de si*, de Sarah Daniels, al Campus Torre dels Frares. Aquesta lectura fou traduïda pels alumnes de traducció teatral el curs 06-07 sota la direcció de la Dra. Eva Espasa.
- **Del 14 al 18 de maig de 2007**, l'Aula va participar en la XII Mostra de Teatre Universitari organitzada per la Xarxa Vives d'Universitats, i que aquest curs va acollir la Universitat de Lleida .
- **El 25 de maig**, amb motiu de la celebració dels 10 anys de la nostra Universitat, la UVic, sis components de l'Aula de Teatre van col·laborar amb la Companyia teatral Comediants, com a voluntaris en la representació de l'espectacle *L'arbre de la memòria* a la Plaça Major de Vic.
- **El 5 de juliol**, l'Aula de Teatre de la UVic col·labora amb la Companyia de dansa Beбето Cidra, amb seu a la ciutat de Vic. La performance té lloc dins l'espectacle *Urbedansa*.
- **El 28 de juny de 2007** es presenta una versió coreografiada d'algunes escenes de *Futur perfecte* a "Les Nits del Lloro" que organitza l'Institut del Teatre de Vic, i que es realitzen a la Plaça de la Catedral durant l'estiu.

4.15. Curs 2007-2008

Inici de curs, tria de l'obra, producció i assaigs

Comença el curs, com és habitual, amb l'activitat formativa, el Curs d'Iniciació al Teatre, que es realitza durant els mesos d'octubre a desembre, aquest any amb 20 alumnes inscrits.

El procés de creació dels assajos i el muntatge del nou espectacle d'aquesta temporada es durà a terme durant el primer trimestre del curs i part del segon, començant els assajos el mes de novembre i acabant amb l'estrena de l'obra el mes de març.

Aquest curs l'ATUV afronta un nou repte en plantejar-se un muntatge sobre la coneguda novel·la *Momo* de Michael Ende. Per a aquesta agosarada empresa es compta amb la col·laboració del dramaturg vigatà Gerard Guix el qual, treballant amb tècniques d'improvisació amb els alumnes en la primera etapa del procés d'assajos, dóna forma a una comèdia màgica, que ens parla de com ens deixem enganyar per la premsa quotidiana de la vida actual i, en canvi, no dediquem temps a les coses realment importants. Cal remarcar la destacada col·laboració de l'equip d'escenografia format per la professora Montsita Rierola i l'artista vigatà Jordi Lafon, la incorporació dels quals a l'ATUV proporciona un gran salt qualitatiu en l'estètica del muntatge. També es compta, en aquesta ocasió, amb un il·luminador i un tècnic de so.

Fitxa artística i tècnica

Títol	La invasió dels lladres de temps (Basada en la novel·la <i>Momo</i> de Michael Ende)
Autor	Michael Ende
Direcció	Eva Marichalar, Dolors Rusiñol
Adaptació	Gerard Guix
Intèrprets	Ferran Bex, Helena Català, Mireia Foguet, Bernat Mestre, Natàlia Munar, Núria Salvadó, Yolanda Soler, Eduard Rovira
Col·laboració especial	Ansfrid Carrió, Cristina Pulido
Escenografia	Montsita Rierola
Disseny de vestuari	Jordi Lafon
Il·luminació	Fortià Coromina

Representacions

- **5 de març de 2008.** Estrena de *La invasió dels lladres de temps* a les 9 del vespre al Centre Comunitari de Vic
- **Del 14 al 18 d'abril de 2008.** Representació de *La invasió dels lladres de temps* al magnífic teatre Palau Altea dins la XIV MTU que aquest any organitza la Universitat Miguel Hernández d'Elx i que es realitza a les localitats de Benidorm, Altea, La Núncia i Alfàs del Pi, amb la programació que es detalla a continuació:
 - Universitat Politècnica de Catalunya, *El rinoceronte* d'Eugène Ionesco. Direcció d'Isidor Barcelona Riera.
 - Universitat de Vic, *La invasió dels lladres de temps*. Direcció de Dolors Rusiñol.
 - Universitat Autònoma de Barcelona, *Mentida*. Direcció d'Arnau Vidal.
 - Universitat Jaume I de Castelló, *2m²*, de Blai Bonet. Direcció de Joan Comes.
 - Universitat de Miguel de Hernández, *Ubú rei*. Direcció de José Manuel Garzón.
 - Universitat de València, *Per Sant Lluc*, de Josep Lluís Sirera. Direcció de Pep Sanchís
 - Universitat de Barcelona, *T'he somniat*, de Mercè Rodoreda. Direcció de Toni Galmés.
 - Universitat d'Alacant, *1-2-3 Molins*. Direcció de Tomàs Mestre.
 - Universitat Pompeu Fabra, *Tot esperant Godot*, de Samuel Beckett. Direcció de Pep Antón Gómez.
 - Universitat Abat Oliba, *El mètode*. Direcció de Georgina Amat i Joaquim Casas.
 - Universitat Internacional de Catalunya, *Quac!!! A la recerca de l'oca perduda*. Direcció de Carles Bigorra.

Activitats Complementàries

- Assistència a les II Jornadas de Artes Escénicas Universitarias de la Universidad Carlos III de Madrid, del **13 al 17 de novembre de 2007**. Els alumnes van poder participar en diversos tallers de teatre i dansa i establir contactes amb altres alumnes d'aules universitàries de l'estat espanyol i d'Europa.
- **29 i 30 de març de 2008.** "I Jornades Universitàries de Formació Teatral" a la casa de Colònies "Els arcs" de Santa Pau, a La Garrotxa. Aquesta és una activitat formativa organitzada per les Universitats de Girona, Lleida, Vic, i Rovira i Virgili.
- **Del 7 a l'11 de maig de 2008.** Celebració de la 3a Setmana del Teatre de la UVic. Durant aquesta setmana l'Aula organitzarà, entre d'altres activitats, un taller sobre Matx d'improvissació i un Taller de Maquillatge, oberts a tota la comunitat universitària.
- **14 de maig de 2008.** Presentació de la lectura dramatitzada de l'obra *Fora de Sí*, de Sarah Daniels, interpretada pels alumnes de l'ATUV i dirigida per Eva Marichalar. L'obra és una peça teatral traduïda pels alumnes de traducció teatral el curs 07-08 sota la direcció de la Dra. Eva Espasa.

4.16. Curs 2008-2009

Inici de curs, tria de l'obra, producció i assaigs

Aquest curs, l'aula comença les seves activitats participant el dia 16 d'octubre de 2008, al II Simposi de teatre infantil i juvenil organitzat per la UAB i Xarxa Teatre, fent una lectura dramatitzada de l'obra *Reacció*, de l'autor alemany Lutz Hübner.

Paral·lelament a la preparació de la lectura es realitza el Curs Iniciació al Teatre, durant el període que va d'octubre a desembre. El nombre total d'alumnes inscrits en aquesta ocasió és de 16. Aquest curs el procés d'assajos, creació i muntatge del nou espectacle torna a situar-se entre el mesos de febrer, març, abril i maig.

Després de la gratificant col·laboració amb Gerard Guix la temporada anterior, l'ATUV encarrega a aquest jove autor una obra feta a mida per als components de l'aula, de manera que així s'inicia un procés d'assajos on, a partir d'un treball d'improvisacions, es va bastint una inquietant trama argumental al voltant del suïcidi, de la fama i dels "programes escombraries", fins arribar al resultat final, una comèdia que portarà el nom d'*Steve McQueen*. L'ATUV compta una altra vegada amb Montsita Rierola i Jordi Lafon per a l'escenografia, i també amb la col·laboració d'un il·luminador i un músic.

Fitxa artística i tècnica

Títol	Steve McQueen
Autor	Gerard Guix
Direcció	Eva Marichalar, Dolors Rusiñol
Intèrprets	Nàtalia Munar, Sergi Cobos, Clara Fontanet, Ivana Oliveras, Ansfid Carrió, Núria Martínez, Raquel García, Mercè Piqué, Eduard Rovira
Escenografia	Montsita Rierola
Disseny de vestuari	Jordi Lafon
Muntatge musical	Lluís Soler
Fotografia	Miquel Pérez
Il·luminació	Fortià Coromina

Representacions

- **21 d'abril de 2009.** Estrena de l'obra *Steve McQueen* a Vic, al Teatre Laboratori de l'Institut del Teatre.
- **6 de maig de 2009.** Representació d'*Steve McQueen* al Teatre de la Nao de València, en el marc de la programació de la XIV Mostra de Teatre Universitari, que en aquesta ocasió organitza la Universitat de València del 4 al 9 de maig de 2009, amb la programació que es detalla tot seguit:
 - Universitat de Vic, *Steve McQueen*.
 - Universitat Autònoma de Barcelona, *Els bojos actuen?*
 - Universitat de Lleida, *Tot esperant Marcel·lí*.
 - Universitat de Girona, *En Robert i en Sidru fan Hamlet*.
 - Universitat de Miguel Hernández, *Pausa Publicitària*.
 - Universitat de València, *Sentiments*.
 - Universitat de Barcelona, *La Gavina*.
 - Universitat d'Alacant, *Antaviana*.
 - Universitat Pompeu Fabra, *Quartet*.
 - Universitat Abat Oliba, *Reclam(s)*.
 - Universitat Internacional de Catalunya, *Il matrimonio forzato o l'amor perduto*.
 - Universitat Politècnica de València, *Pasarse tres pueblos*.
- **18 de maig de 2009.** Representació a la Universitat de Tarragona, amb motiu de la Mostra de Teatre Interuniversitari de les universitats de Vic, Lleida, Girona i Tarragona.

Activitats Complementàries

- Participació a la Setmana de la Ciutadania organitzada per l'Ajuntament de Vic. Com a entitat socio-cultural s'hi participa assistint als actes comunitaris i amb la representació de l'obra *Steve McQueen* al Centre Cívic del Remei el dia **21 de maig de 2009**, a les 10 del vespre.

4.17. Curs 2009-2010

Inici de curs, tria de l'obra, producció i assaigs

S'inicia el curs amb l'activitat formativa que es vé realitzant des de fa catorze anys sota el nom Curs d'Iniciació al Teatre, i que passarà a dir-se a partir d'ara Aula de Teatre I, que segueix essent una assignatura de lliure elecció amb un reconeixement de 3 crèdits. Els estudiants que hagin participat almenys en un dels muntatges de l'ATUV podran, si volen, reconèixer 3 crèdits més (Aula de Teatre II). Així s'inicia aquest nou format amb un nombre total de 28 alumnes inscrits.

Durant els mesos de febrer a maig es realitza el procés de creació, assajos i muntatge del nou espectacle d'aquesta temporada, que dirigirà Eva Marichalar. En el procés de selecció de l'obra, aquest curs es va partir de la idea de treballar l'espai, l'atmosfera i l'inconscient. També es volia que fos d'un autor català, ja que hi havia el repte de presentar l'obra a Perpinyà, per a un públic que majoritàriament serien estudiants de batxillerat, als quals es volia apropar la literatura catalana a través del teatre universitari. Així és que aviat la tria es va decantar per l'obra de Pere Calders, però amb la idea de fer un espectacle itinerant de carrer, un format que fins ara l'ATUV no havia treballat i que suposaria, doncs, un nou repte d'investigació i treball. En aquest muntatge continua la col·laboració amb Montsita Rierola i Jordi Lafon com a escenògrafs i també amb la interpretació en directe de dos joves músics, Blanca Camell i Artur Tort.

Fitxa artística i tècnica

Títol	Pere
Autor	Pere Calders
Direcció	Eva Marichalar
Direcció tècnica i coordinació	Dolors Rusiñol
Intèrprets	Llorenç Balcells, Sergi Cobos, Begoña García, Raquel García, Clara Fontanet, Núria Martínez, Ferran Olivella, Mercè Pique, Laia Pitarch, Eduard Rovira
Dramatúrgia	Eva Marichalar
Escenografia i vestuari	Montsita Rierola i Jordi Lafon
Música	Artur Tort i Blanca Camell

Representacions

- **17 de maig de 2010.** Estrena de *Pere* a la Plaça dels Nou Raigs de Ceret, França, dins la programació de la XV MTU de la Xarxa Vives que es detalla a continuació:
 - Universitat Politècnica de Catalunya, *La bona persona de Sezuan* de Bertolt Brecht.
 - Universitat Rovira i Virgili, *Històries quotidianes* d'Àlex Manríquez.
 - Universitat de Vic, *Pere* (creació pròpia).
 - Universitat Autònoma de Barcelona, *La cacera de l'ànec* d'Alexandre Vampilov.
 - Universitat d'Alacant, *Morir o no* de Sergi Belbel.
 - Universitat de les Illes Balears, *Caminar i riure molt* de Miquel Bauçà.
 - Universitat de Lleida, *T.W.R ****** de creació tribal.
 - Universitat de Girona, *Imitació al somni* (creació col·lectiva).
 - Universitat de Miguel Hernández, *Espectáculo Lorca: farsas de Guiñol* de Federico García Lorca.
 - Universitat de València, *L'odissea* d'Homer.
 - Universitat de Barcelona, *Homes i No* de Manuel de Pedrolo.
 - Universitat Pompeu Fabra, *Un Hamlet...* de William Shakespeare.
 - Universitat Abat Oliba, *Arsènic i puntes de coixí* de Joseph Kesserling.
 - Universitat Internacional de Catalunya, *Circ city* (creació col·lectiva).
 - Universitat Politècnica de València, *Joc a la punta del moll* de Russell DiNapoli Huehnerbein.
- **1 de juny de 2010.** Estrena a Vic al centre històric de la ciutat, dins del marc de la II Setmana de la Ciutadania que organitza l'Ajuntament de Vic.

Activitats Complementàries

- **El 4 de novembre de 2009**, anada al Teatre Nacional de Catalunya amb els alumnes de l'ATUV a la representació de l'obra *El Casament d'en Terregada* de Juli Vallmitjana.
- **16 de desembre de 2009.** Lectura de nades a càrrec d'Eva Marichalar i Dolors Rusiñol dins el 3r Recital de Nades de la UVic: prosa, poesia i concert, amb la col·laboració de la Coral Universitària, (Organització: Càtedra Verdaguer i Oficina de Gestió Cultural).
- **13 de maig.** Participació a la Festa Major de la UVic amb un assaig obert de *Pere*.
- Creació conjunta amb el grup Brutal Breakers de l'espectacle *Miniakcions* presentat al I Congrés d'Educació Social el **27 d'octubre de 2009 i el 27 de maig de 2010** dins les Activitats Complementàries del Grau d'Educació Social.

4.18. Curs 2010-2011

Inici de curs, tria de l'obra, producció i assaigs

El mesos d'octubre i novembre es realitza, com cada any, el Curs d'Iniciació al Teatre anomenat Aula de Teatre I a càrrec de la professora Dolors Rusiñol. El nombre total d'alumnes inscrits és de 12.

Durant tres mesos a partir del mes de febrer es comença el procés de creació i assajos del nou muntatge. Assumeix la direcció artística de l'obra Dolors Rusiñol. Aquesta vegada, l'ATUV fa un pas més i afronta un nou repte: fer teatre a partir de la poesia, i l'autor escollit per a l'ocasió és Joan Salvat Papasseit, per la passió, la sinceritat dels seus sentiments i la força vital que desprèn la seva obra, que connecten plenament amb la joventut i les emocions dels components de l'aula de teatre. El punt de partida per a la creació de l'espectacle és la idea de confegir un muntatge pròxim a la dansa-teatre, on s'utilitzi la projecció d'ombres, el joc de llums i la paraula dita. L'espectacle resultant del procés parla del goig de viure, de la grandesa de les petites coses de cada dia, del desig, la passió i l'amor, del mar com a espai de somni i la ciutat com a realitat plena de llums i ombres.

A títol de col·laboradors, l'ATUV continua treballant amb Montsita Rierola i Jordi Lafon, i també repeteixen els músics Artur Tort i Blanca Camell. A més, s'incorpora a la interpretació musical Mario Valero i, també com és habitual, es compta amb un professional per a les tasques tècniques d'il·luminació i so.

Fitxa artística i tècnica

Títol	Dóna'm la mà
Autor	Joan Salvat Papasseit
Direcció	Dolors Rusiñol
Ajudant de direcció	Eva Marichalar
Intèrprets	Llorenç Balcells, Raquel García, Sergi Hervàs, Núria Martínez, Laia Pitarc, Mercé Piqué, Xavi Rodríguez, Eduard Rovira, Aaron Santamaría
Treball corporal	Eva Marichalar
Escenografia	Jordi Lafon, Montsita Rierola
Il·luminació	Jordi Molet
Direcció Musical	Artur Tort
Interpretació musical	Artur Tort, Blanca Camell i Mario Valero

Representacions

- **9 de maig de 2011.** Estrena de *Dóna'm la mà* al teatre Arniches d'Alacant dins el marc del Circuit de Teatre Universitari, organitzat per la Xarxa Vives d'Universitats, el qual consisteix en un intercanvi teatral entre universitats de la Xarxa i que aquest any es va realitzar amb la Universitat d'Alacant.
- **13 de juny de 2011.** Estrena de *Dóna'm la mà* a Vic, al Teatre Laboratori de l'Institut del Teatre Centre d'Osona
- **18 de maig de 2011.** Representació de *Dóna'm la mà* al Centre Cívic Can Pau Raba.
- **20 de maig de 2011.** Representació de *Dóna'm la mà* a la Sala La Planeta de Girona dins el marc de la VIII Mostra de Teatre Interuniversitari, amb la participació de les universitats de Lleida, Tarragona, Vic i Girona.

Activitats Complementàries

- **14 d'octubre de 2010.** Assistència al III Simposi sobre Teatre Infantil i Juvenil organitzat per la UAB.
- **10 de novembre de 2010.** Anada amb els alumnes de l'ATUV al Teatre Nacional de Catalunya a la representació de l'obra *Misteri de dolor* d'Adrià Gual.
- **23 de desembre de 2010.** IV Recital de Nadales a la Universitat de Vic a l'Aula Magna de la UVic, on es presenta a *L'adoració dels pastors* de Jacint Verdaguer, amb música d'Enric Morera, adaptació musical de Sebastià Bardolet i direcció artística de Dolors Rusiñol.
- **21 de desembre de 2010.** Lectura dramatitzada d'*In Love with Madonna*, de Paul Knag. Activitat interdisciplinària de campus a partir d'un text traduït al català i al castellà pels alumnes del Grau en Traducció de la FETCH (professores Eva Espasa i Francesca Bartrina). Direcció: Eva Marichalar.

5. L'ALUMNAT I LES SEVES VALORACIONS

5.1. Anàlisi de l'alumnat participant

En aquest apartat és pretén fer una anàlisi quantitativa sobre el nombre, sexe, centre i estudis de procedència dels estudiants que han passat per l'ATUV.

S'ha de distingir entre alumnes que s'han matriculat al curs d'iniciació al teatre i alumnes que han format part del grup de teatre participant en algun dels muntatges teatrals de l'ATUV.

Per poder treballar amb les dades d'alumnes i també per poder enviar un qüestionari als antics alumnes es van sol·licitar a Secretaria Acadèmica els llistats amb les dades de contacte dels estudiants matriculats des del curs 1994-95, però només ens van poder facilitar les dades a partir del curs 1999-2000.

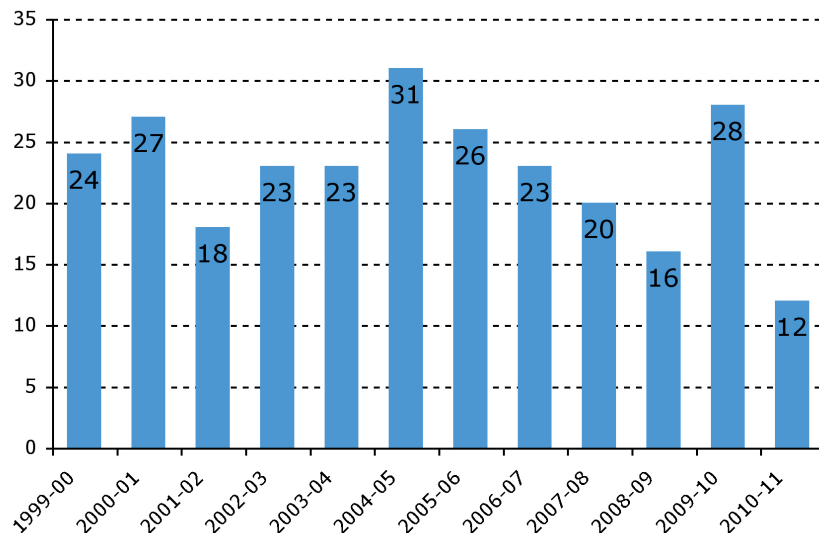
La base de dades que ens van facilitar ens dona informació sobre els següents ítems: Estudi, centre, curs acadèmic, nom alumne, telèfon fix, telèfon mòbil, correu electrònic, adreça, població, CP, comarca i província.

Per a l'anàlisi utilitzarem els camps que ens informen del centre, els estudis, i curs acadèmic. El camp del correu electrònic l'utilitzarem per enviar els qüestionari i els telèfons per aconseguir aquelles adreces electròniques que no surten en els llistats rebuts. Hem de tenir en compte que en els llistats comencen a aparèixer alguns correus electrònics a partir del curs 2000-2001, però fins al curs 2008-2009 no és una dada que tingui tothom. Per tant s'ha hagut de fer un seguiment telefònic dels alumnes dels quals teníem número; tot i així, de tots els alumnes que han format part de l'ATUV només s'ha aconseguit l'adreça electrònica de 70 persones però finalment, degut als correus electrònics retornats, sabem que algunes d'aquestes adreces no són correctes i, per tant, només s'ha fet arribar el qüestionari a 63 alumnes.

5.1.1. Nombre d'alumnes inscrits i distribució per sexe

Del nombre total d'alumnes matriculats, que inclou els alumnes matriculats i els que han format part d'algun muntatge, no en podem dir la quantitat exacta, perquè no s'ha pogut tenir accés a les dades de tots els cursos. En la base de dades hi ha un total 271 alumnes registrats en els cursos que van del 1999 al 2011, amb la següent distribució per cursos:

Nombre d'alumnes matriculats

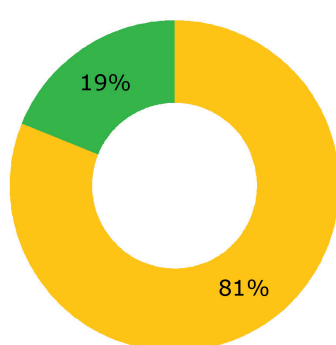

Si fem la mitjana d'alumnes matriculats per any tenim un resultat de 22,58 alumnes anuals. I si comptem en aquesta mitjana els 5 cursos dels quals no tenim dades, ens surt que aproximadament han passat per l'aula uns 400 alumnes.

Segons les dades que ens han facilitat s'han matriculat a l'aula 219 dones i 52 homes, i això ens dóna un percentatge de diferència que encara és superior al del grup d'estudiants que han format part del grup de teatre que hem vist abans. Per tant, queda palès el major interès de les dones per l'activitat de l'ATUV.

Percentatge homes / dones matriculats curs formació

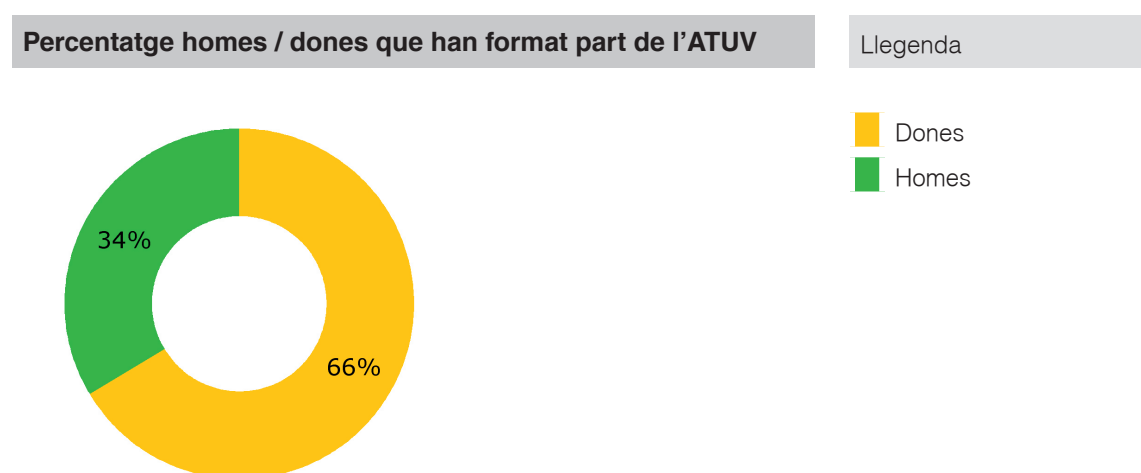
Llegenda

■ Dones
■ Homes

5.1.2. Nombre d'alumnes que han format part de l'ATUV

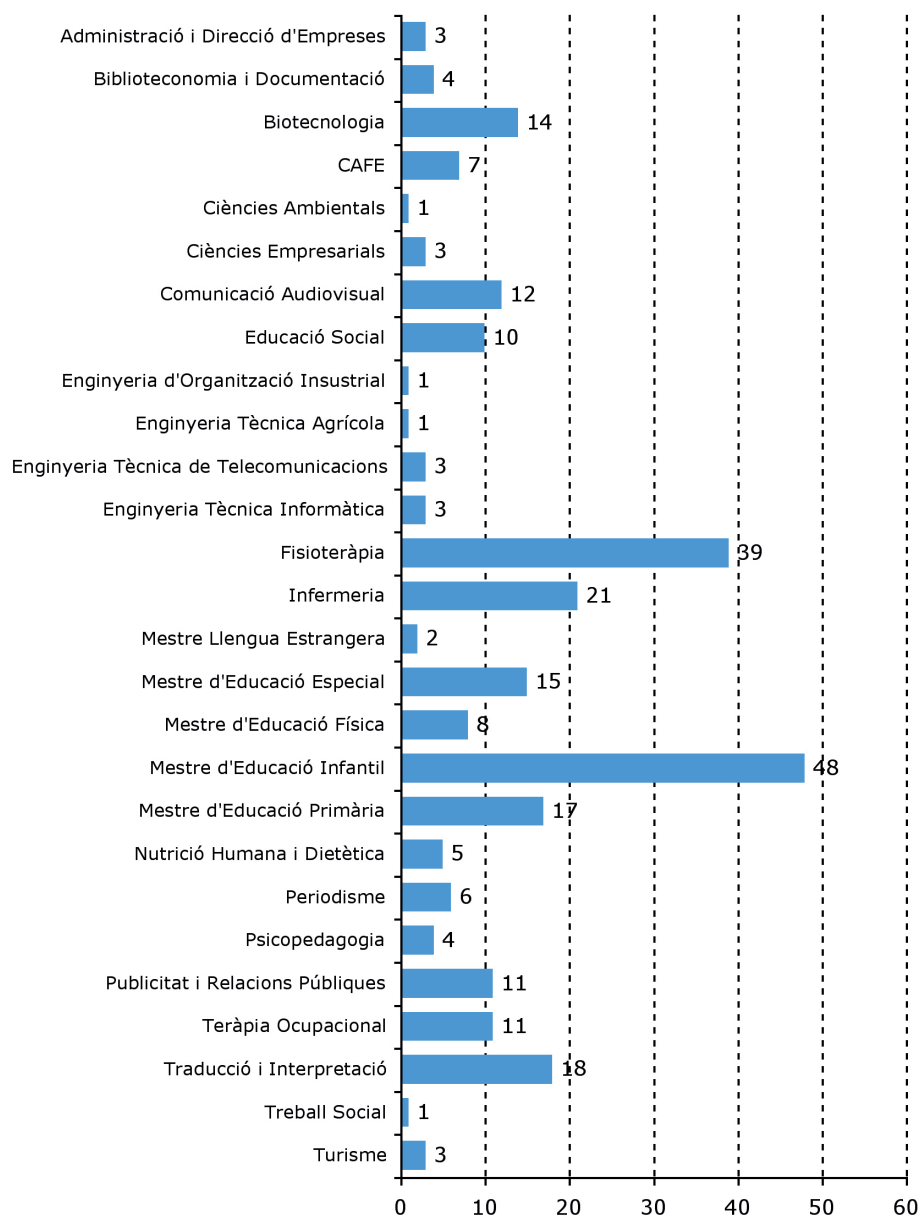
Fent un buidat dels programes de les obres representades a l'ATUV hem comprovat que un total de 102 alumnes han format part del grup de teatre, dels quals 75 són dones i 27 són homes. Per fer més evident el predomini del sexe femení hem extret un gràfic on podem comprovar visualment i percentual aquesta diferència.

5.1.3. Estudis de procedència

En el següent gràfic es recull el total d'estudiants matriculats al Curs d'Iniciació al Teatre distribuïts per estudis. Encara que el resultat dibuixa una gràfica molt extensa ens ha semblat convenient de posar-la perquè reflexa la gran varietat d'estudis de procedència dels alumnes que han passat per l'aula, fet que evidencia la interrelació existent entre els estudiants de les diferents carreres de la UVic, que és un altre dels objectius inicials de l'Aula. Podem veure que els dos estudis que aporten més alumnes són els de Mestre d'Educació Infantil, amb 48 alumnes, seguit pels estudis de Fisioteràpia, amb 39, i Infermeria amb 21 alumnes.

Distribució d'alumnes per estudis de procedència

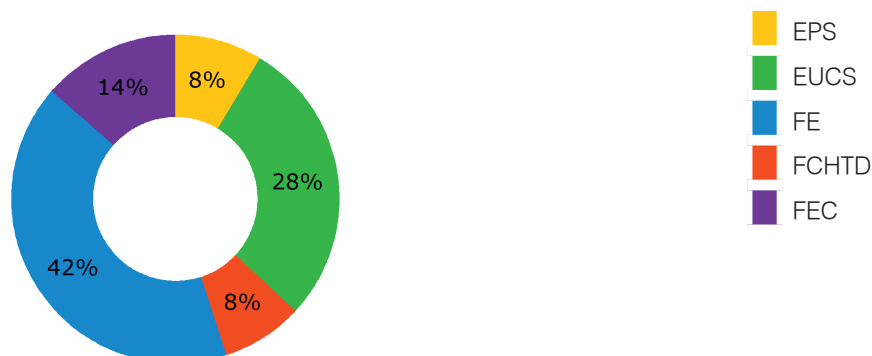

5.1.4. Centres de procedència

Com que la gràfica per estudis ens dona un espectre molt ampli, hem extret la procedència de l'alumnat distribuït per centres. El gràfic ens marca el predomini d'alumnes de la Facultat d'Educació seguit per l'EUCS, actualment Facultat de Ciències de la Salut i el Benestar. Pensem que la causa d'aquesta diferència podria venir donada en part pel fet que són els dos Centres de la UVic que tenen més alumnes a les seves carreres.

Distribució de l'alumnat per centres de procedència

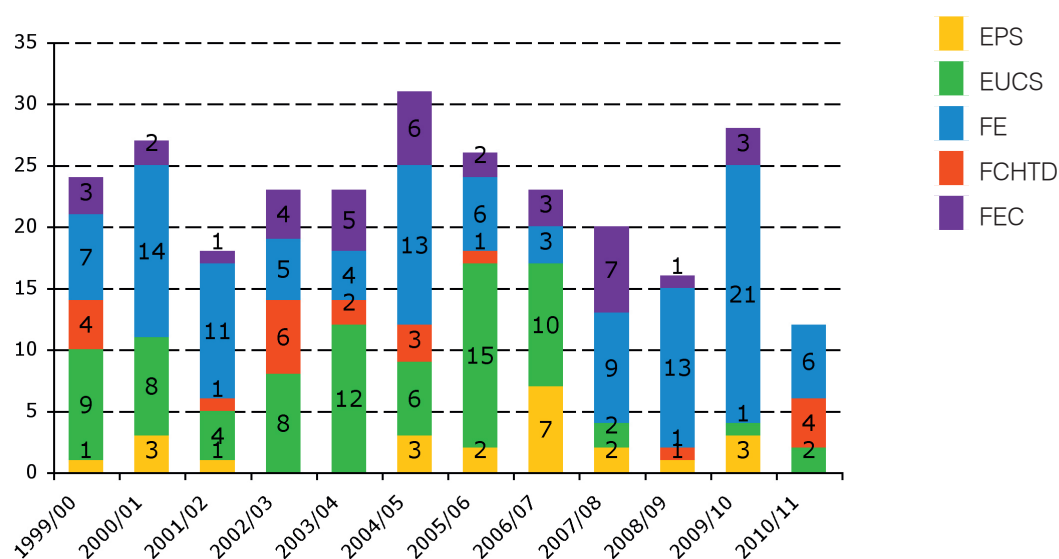
Llegenda

Per veure si ha alguna tendència en la procedència dels alumnes al llarg de la trajectòria de l'ATUV hem extret la distribució dels estudiants per cursos segons el seu centre de procedència.

Distribució de l'alumnat per cursos i centre de procedència

Llegenda

Amb la gràfica no s'aprecia cap tendència clara. Veiem que depenent dels anys hi ha més alumnes d'un centre o altre, destacant globalment el color blau, corresponent a la Facultat d'Educació, i el verd de Ciències de la Salut, tot i que aquí sí que es marca una tendència a disminuir la seva presència aquests últims quatre cursos.

5.2. Les valoracions de l'alumnat de l'ATUV

5.2.1. El qüestionari

Com que, evidentment, els i les estudiants són una part fonamental de l'ATUV, a l'hora de poder fer una valoració global del projecte hem cregut imprescindible conèixer la seva opinió, tant pel que fa a l'experiència personal respecte d'aprenentatges, valors i habilitats treballades, com a la valoració que fan de l'Aula en general. Per dur a terme la recollida de dades s'ha utilitzat un qüestionari, ja que hem considerat que seria una eina molt versàtil que s'adequaria perfectament a les nostres necessitats.

5.2.2. Validació cognitiva del qüestionari

Els ítems del qüestionari final que es va fer arribar a l'alumnat són el resultat d'un procés que va començar amb un disseny inicial de les preguntes que sorgien analitzant les variables que pensàvem que eren susceptibles de ser valorades a partir de la seva experiència a l'Aula.

Una vegada es va tenir l'estructura del qüestionari pensada i la majoria de preguntes formulades, se'n va fer una primera validació cognitiva durant una profunda entrevista mantinguda amb el col·lega i ex-component de l'ATUV el Dr. Jaume Miquel March, el qual, en la seva tesi doctoral *Empowerment: Model i instrument de mesura basat en les variables efectives* (2011), ha treballat abastament en la creació de qüestionaris com a instruments de mesura en estudis socials. En aquesta entrevista es va fer un repàs a cada ítem i pregunta del formulari, plantejant-nos:

- Quin era l'objectiu de la pregunta formulada.
- Què era allò que s'havia demanat.
- Quines crèiem que eren les paraules clau de la pregunta.
- Quin tipus d'informació es necessitava recordar per respondre la pregunta.
- Quines preguntes es considerava que podien portar a errors o a confusions en les respostes, les anomenades preguntes target.

Les principals conclusions de l'entrevista foren:

Calia canviar la forma en el redactat de les preguntes, per considerar que s'havia de fer en un llenguatge el més proper possible, i plantejar cada qüestió d'una forma més directa, utilitzant

la primera persona en forma d'afirmació (*"l'Aula m'ha ajudat a ..."*, en lloc de *"Et va ajudar l'Aula a ...?"*).

Calia també canviar l'enunciat d'algunes preguntes, principalment per aclarir algun dels termes utilitzats o bé per millorar la sinceritat en les respostes.

Igualment, canviar la ubicació de les preguntes referents a dades personals, posant-les al final de l'enquesta i sense marcar-les com a camp obligatori, a fi que els alumnes poguessin respondre anònimament si així ho preferien.

Adoptar el format de resposta tancada utilitzant l'escala de Likert, que consisteix en una afirmació a la qual l'enquestat ha de mostrar el seu grau d'acord o de desacord, i on es solen utilitzar escales de l'1 al 5 o de l'1 al 7. La correlació entre algunes preguntes i l'escala Likert proposada (1=gens, 2=poc, 3=suficient, 4=bastant, 5=molt), dificultava l'obtenció d'una ràpida resposta per part de l'individu, per la qual cosa es va canviar per una escala d'1 a 5 (1=totalment de desacord i 5=totalment d'acord), sense donar un significat específic als valors intermitjos.

Així doncs, totes les qüestions es plantejarien segons el tipus Likert de 5 valors, excepte la pregunta *"Què va suposar per a tu formar part de l'Aula de Teatre?"* que s'exposaria en format de resposta oberta, amb la finalitat d'oferir a l'alumne la possibilitat de donar, a través d'un text, la seva opinió més personal i directa. Possiblement també, aquest format ens permetria recollir aspectes que potser d'altra manera no aconseguiríem.

Una vegada confegit el qüestionari es va procedir a fer-ne una segona validació cognitiva per veure si era de fàcil comprensió o si hi havia aspectes que calia millorar.

Per fer aquesta validació es va enviar el qüestionari a quatre persones que havien format part de l'Aula en diferents cursos, mirant d'abastar en la mostra tant alumnes amb l'experiència recent com alumnes dels primers anys de funcionament de l'Aula.

Dita validació ens va demostrar que el qüestionari era entenedor, fàcil i ràpid de respondre, i que el temps necessari per a completar-lo era d'uns cinc minuts aproximadament, tal i com s'apuntava en la seva presentació.

D'acord amb les observacions que es van recollir, vam incorporar les següents modificacions:

- Millorar l'encapçalament o presentació, demanant el màxim de sinceritat en les respostes i

remarcant el caràcter anònim del qüestionari.

- A la primera pregunta es va afegir un exemple entre parèntesi per ajudar a entendre què volíem dir amb “fenòmens de creació artística”.
- Canviar la pregunta 17, que estava feta en forma d'interrogació “*L'Aula de Teatre et va ajudar en la teva formació humanística?*” per: “*L'Aula de teatre em va ajudar en la meva formació humanística*”.

5.2.3. Planificació dels continguts i estructura del qüestionari

A l'hora de plantejar què volíem preguntar a l'alumnat, vam distingir entre dos aspectes; el primer seria conèixer la seva valoració de les funcions de l'ATUV com a projecte de dinamització cultural de la Universitat, utilitzant com a barem l'assoliment dels objectius generals que s'havia proposat l'ATUV en els seus inicis. El segon aspecte que es volia recollir corresponia als objectius específics treballats en la seva trajectòria, a través del grup i de les persones, per tal de desenvolupar habilitats comunicatives, expressives i creatives, i per potenciar unes actituds i uns valors que permetessin o ajudessin a millorar les relacions socials, la formació humanística i el creixement personal de les persones que hi intervenien.

Una vegada extrets aquests objectius es van buscar els ítems que ens van semblar susceptibles de ser valorats i es van ordenar per grups. El qüestionari es va estructurar a partir de cinc blocs de preguntes, que corresponen respectivament a:

1. Objectius constitucionals de l'ATUV.
2. Continguts i habilitats que es treballen a l'ATUV.
3. Actituds i valors que s'han volgut potenciar dins del grup.
4. Formació, relacions socials i creixement personal.
5. Dades personals.

Per fer la valoració de l'ATUV ens va semblar, tal i com ja hem indicat, de procedir a partir dels objectius que es van plantejar a l'inici del projecte i que, com hem comentat a l'apartat *L'Aula de Teatre de la UVic, els inicis i el seu funcionament*, pàgina 46 del present treball, s'han mantingut vi-
gents al llarg de la trajectòria de l'Aula. D'aquests objectius ens havíem de centrar en els quatre primers, ja que els dos últims no tenen una relació directa amb l'alumnat i, per tant, no semblava pertinent d'incloure'ls. Recordem quins eren aquests objectius inicials:

1. Aproximar els estudiants dels EUV als fenòmens de creació artística.
2. Dinamitzar l'activitat cultural al sí dels EUV fent-hi participar els estudiants.
3. Integrar en un objectiu comú estudiants de diferents disciplines i estudis.
4. Relacionar els alumnes dels EUV amb estudiants d'altres centres (Escola d'Arts i Oficis, Escola de Música, Institut del Teatre...) així com mantenir contacte amb altres grups universitaris del país que duen a terme experiències similars.

D'aquí en sorgeixen les sis primeres preguntes, que configuren el primer bloc referent a l'ATUV. El segon i el quart objectiu els desdoblem en dues preguntes cadascun:

1. Objectius generals de l'ATUV

- 1.1. L'Aula de Teatre aproxima els estudiants als fenòmens de creació artística (literatura, teatre, música...).
- 1.2. L'Aula de Teatre dinamitza l'activitat cultural de la Universitat.
- 1.3. L'Aula de Teatre fa participar els estudiants de l'activitat cultural de la Universitat.
- 1.4. L'Aula de Teatre integra estudiants de diferents disciplines i estudis en l'objectiu comú d'estrenar un espectacle cada curs.
- 1.5. L'Aula de Teatre fa relacionar els alumnes de la Universitat amb d'altres centres artístics de la ciutat (Institut del Teatre, Escola de Música, Escola d'Art...).
- 1.6. L'Aula de Teatre fa relacionar els alumnes de la Universitat amb altres grups universitaris del país que duen a terme experiències similars.

Quant a les valoracions sobre la seva experiència personal, hem distingit tres blocs diferents per abastar els diversos aspectes que es treballen a l'Aula respecte de l'alumnat, com ara les habilitats comunicatives, expressives i artístiques, els valors fomentats i el creixement personal. Tot això es concreta en els tres blocs següents:

2. Continguts i habilitats que es treballen a l'ATUV

- 2.1. L'Aula de Teatre em va ajudar a saber estar davant d'un públic.
- 2.2. L'Aula de Teatre em va ajudar a millorar les meves habilitats d'expressió oral.
- 2.3. L'Aula de Teatre em va ajudar a millorar les meves habilitats d'expressió corporal.
- 2.4. L'Aula de Teatre em va ajudar a millorar les meves habilitats comunicatives en general.
- 2.5. L'Aula de Teatre em va ajudar a millorar la meua creativitat.

3. Actituds i valors que s'han volgut potenciar dins del grup

- 3.1. L'Aula de Teatre em va ajudar a saber treballar per a un objectiu comú.
- 3.2. L'Aula em va ajudar a saber-me posar al lloc de l'altre (empatia).
- 3.3. L'Aula de Teatre va fomentar la meva actitud de cooperació.
- 3.4. L'Aula de Teatre va fomentar la meva actitud de compromís.

4. Formació, relacions socials i creixement personal

- 4.1. L'Aula de Teatre em va ajudar a millorar les meves relacions socials.
- 4.2. L'Aula de Teatre em va ajudar en la meva formació humanística.
- 4.3. L'Aula de Teatre em va ajudar en el meu creixement personal.

Per tal de poder determinar el perfil de l'alumnat que responia el qüestionari es va fer un bloc de preguntes sobre algunes dades personals que no comprometéssin l'anonimat:

5. Dades personals

- 5.1. Quina carrera vas estudiar?
- 5.2. Sexe.
- 5.3. Curs acadèmic que vas entrar a l'Aula de Teatre.
- 5.4. Quants cursos has estat a l'Aula?

Finalment, i per tal de poder matisar i ampliar el resultat d'aquestes valoracions, que tenien una resposta quantitativa, ens va semblar convenient d'incloure en el qüestionari una pregunta oberta, que ens permetés recollir aquells aspectes que les persones que havien passat per l'ATUV recordaven o percebien com a més significatius. La pregunta es va formular de la següent forma:

6. Pregunta oberta

- 6.1. Què va suposar per a tu formar part de l'aula de teatre de la UVic?

5.2.4. La utilització de Facebook

El formulari es va elaborar a partir de l'aplicació que ofereix "Google documents"²³ i que es va adreçar a l'alumnat que ha participat en algun dels muntatges de l'ATUV.

Però, a l'hora de fer-los arribar el formulari per correu electrònic, vam ensopegar amb que ens mancaven les dades de moltes persones, tal com ja s'ha comentat, pel fet de disposar només de les dades de les que s'havien matriculat a partir del curs 1999-2000 i, consegüentment, de tot l'alumnat que ha format part de l'ATUV només es van poder aconseguir 63 adreces electròniques, i tampoc sabíem si eren vigents. Per tal de pal·liar aquesta mancança i poder aconseguir una bona participació, es va pensar a utilitzar les noves xarxes socials i obrir un grup a Facebook, ja que aquesta semblava ser la xarxa més utilitzada pels nostres estudiants.

Partint d'aquesta idea, el 12 de juny de 2011 s'obre un "grup" amb el nom de "Antics alumnes de l'Aula de Teatre de la UVic" en aquesta xarxa social, triant com a opció fer-hi un grup tancat, cosa que significa que només podien accedir als seus continguts les persones que en fossin membres: tot i que el nom del grup és públic, qui no en sigui membre només podrà veure'n el nom i demanar de formar-ne part.

El resultat va ser esplèndid, primer per la rapidesa en la difusió: al cap de quatre dies ja hi havia trenta persones al grup, i en molt poc temps més es va arribar al nombre de 47 membres, xifra en què es va estabilitzar. Però, sobretot, el que valorem més positivament és la bona acollida que va tenir la iniciativa per part de la majoria d'alumnes, que hi van prendre un paper actiu i van aprofitar per penjar-hi fotos, vídeos i fins i tot retalls de premsa que guardaven dels espectacles que havien fet, és a dir, amb la creació del Grup es va crear al mateix temps un espai, encara que fos virtual, on retrobar i compartir experiències, amistats, records i per què no? encontres i projectes nous.

També es va assolir sense problemes l'objectiu principal amb què es va crear el Grup, que era poder fer arribar l'enquesta al màxim de persones i estimular-ne la participació.

Finalment, cal dir que, a partir de la formació del grup, les respostes van arribar amb molta més celeritat que no havien arribat fins llavors, ja que després d'una setmana d'enviar els correus electrònics només en teníem 6, i en una setmana a partir de la creació del grup en vam rebre

²³ El formulari es pot consultar a la pàgina: <https://docs.google.com/spreadsheets/viewform?formkey=dHk4ZHRUWxwQlpSRk5zWU1iY04xeEE6MQ>

35. Pensem, doncs, que tot i haver enviat el qüestionari per correu electrònic, el total de 48 respostes rebudes difícilment s'hauria aconseguit sense el suport d'aquesta xarxa social.

5.2.5. Els resultats

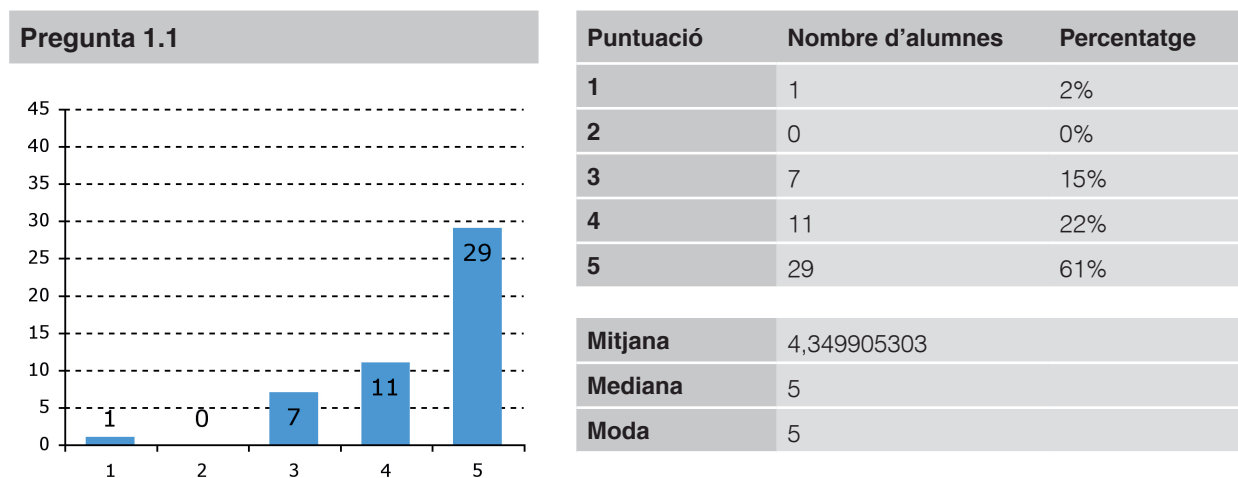
Aquests 48 alumnes representen, respecte del total de 102 estudiants que en algun moment van formar part de l'Aula, un 47%, percentatge que valorem molt positivament, tenint en compte que només s'havia pogut enviar a les 63 adreces electròniques de què disposàvem, de la qual cosa es desprèn que, havent-ho enviat a un 62% de l'alumnat, n'hem obtingut una resposta del 76% de les persones que l'han rebut.

5.2.6.1. Objectius fundacionals de l'ATUV

Com ja hem dit, les sis preguntes que conté el primer bloc estan relacionades amb els objectius constitucionals de l'Aula; com sigui que molts d'aquests objectius anaven directament adreçats a l'alumnat, es va considerar molt interessant de contrastar la valoració d'aquest aspecte per part dels estudiants que han format part del projecte amb la de l'equip de l'Aula.

Del primer objectiu: "Aproximar els estudiants dels EUV als fenòmens de creació artística", en va sorgir la primera pregunta:

Pregunta 1.1: L'Aula de Teatre aproxima els estudiants als fenòmens de creació artística (literatura, teatre, música...)

La majoria de les respostes obtingudes reflecteixen una valoració positiva: un 61% hi està absolutament d'acord, puntuant-la amb un 5, un 22% puntua amb un 4, i un 15% amb un 3. Només un dels 48 alumnes, que representa un 2%, hi està absolutament en desacord.

Veiem doncs una alta valoració de la tasca d'aproximació a la creació artística a nivell quantitatiu, que es reforça en algunes de les respostes a la pregunta oberta:

Resposta 9: “(...)Per a mi ha estat un despertar dins meu les ganes de saber i fer més sobre teatre(...)”.

Resposta 13: “(...)I poder experimentar com es viu el teatre i què sent un actor(...)”.

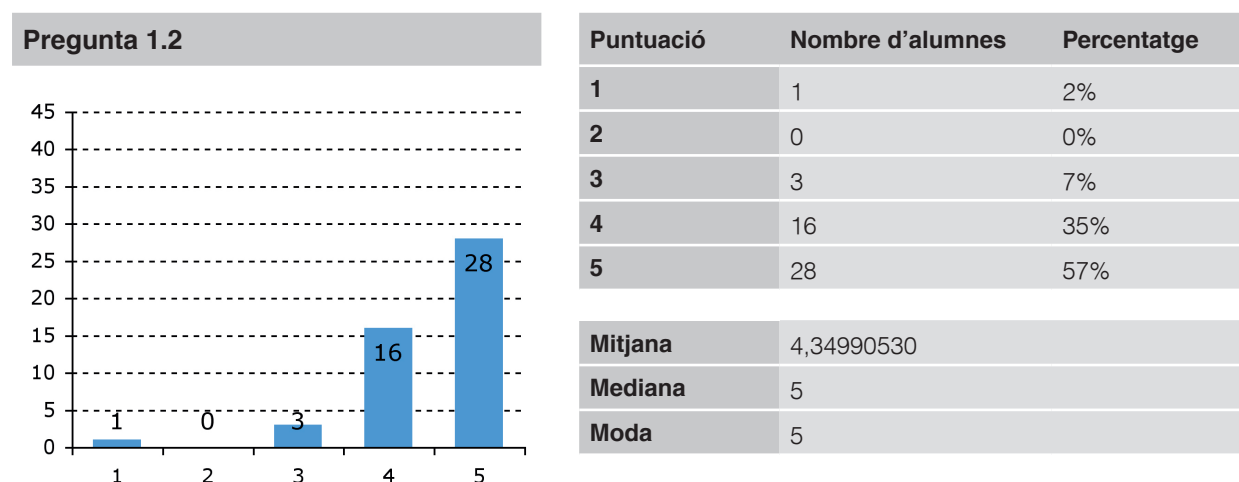
Resposta 26: “Una experiència molt enriquidora, no només pel que fa a l'àmbit teatral o artístic, que va ser el motiu fonamental que em va impulsar a formar-ne part(...)”.

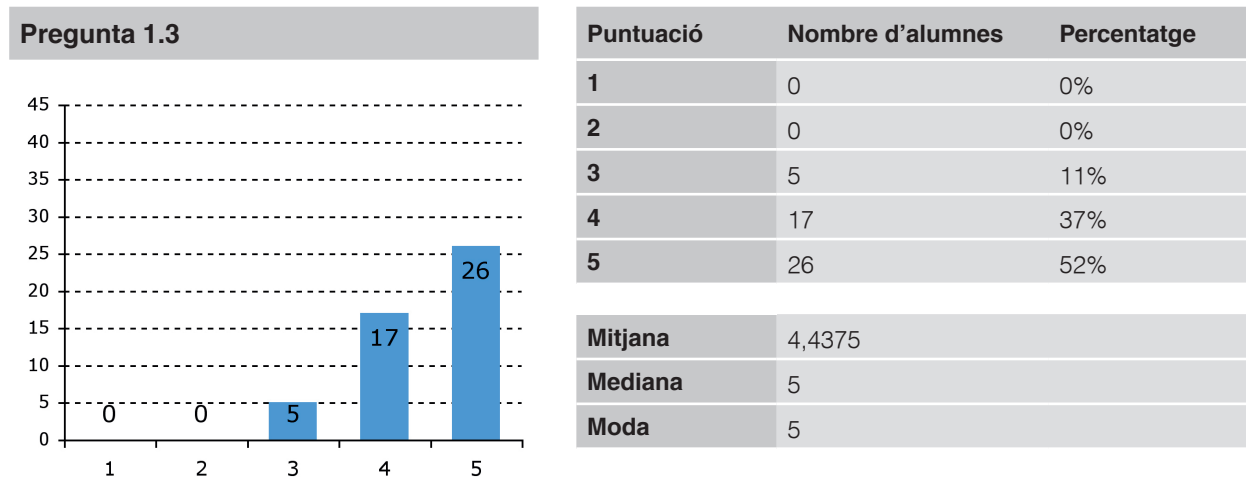
Resposta 30: “Em va fer descobrir el teatre, ja no he parat de fer-ne, tot i que fos en altres llocs”.

El segon objectiu: Dinamitzar l'activitat cultural al sí dels EUV fent-hi participar els estudiants”, es va desglossar en dues afirmacions, perquè es referia a dos conceptes distints.

A continuació podem veure les dues premisses amb les gràfiques de les respostes corresponents.

Pregunta 1.2: L'Aula de Teatre dinamitza l'activitat cultural de la Universitat

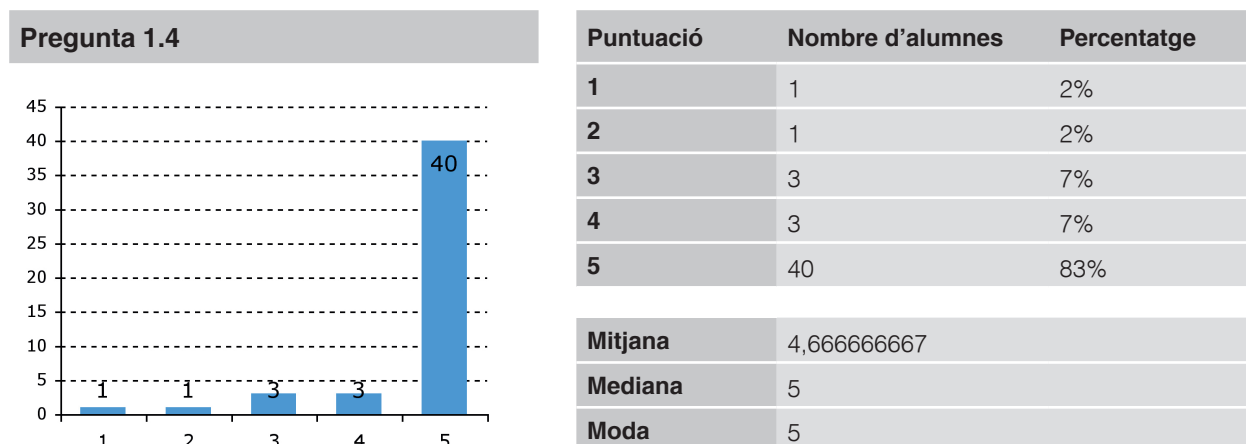

Pregunta 1.3: L'Aula de Teatre fa participar els estudiants de l'activitat cultural de la Universitat

Vistos els resultats de les dues preguntes, ens adonem que realment potser no calia separar-les, ja que són molt semblants en la majoria de respostes, que obtenen una puntuació generalitzada de 5 i de 4, amb una mediana i moda de 5 en tots dos casos.

Per tant, percebem una valoració força positiva del grau d'assoliment de l'objectiu de dinamitzar l'activitat cultural de la Universitat fent-hi participar l'alumnat.

D'aquestes qüestions no en trobem cap referència en les respostes personals de la pregunta 6, segurament perquè es tracta d'un aspecte més institucional que no pas personal.

Pregunta 1.4: L'Aula de Teatre integra estudiants de diferents disciplines i estudis en l'objectiu comú d'estrenar un espectacle cada curs

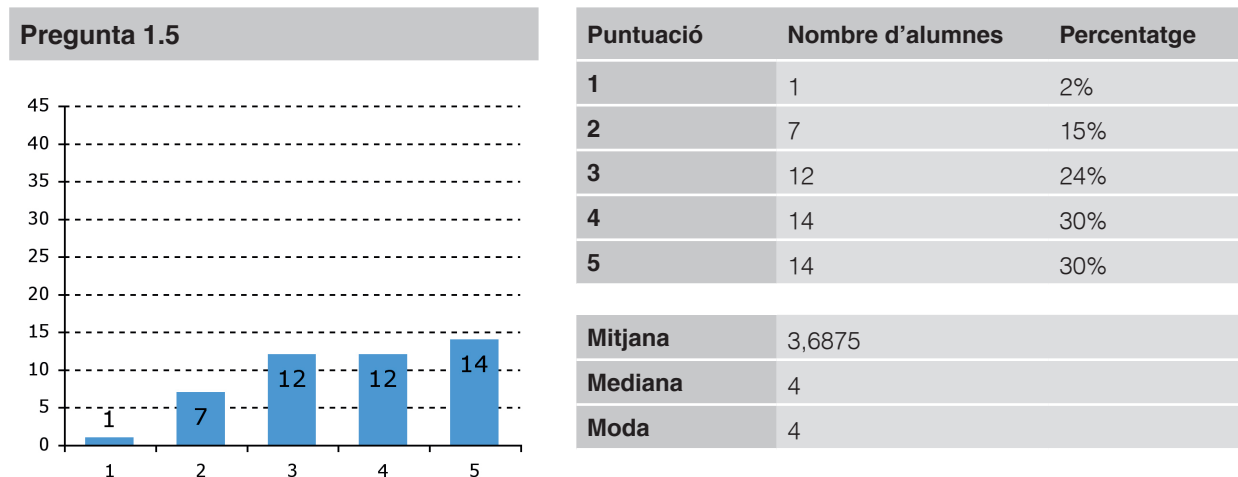
Aquesta pregunta que concreta el tercer objectiu de l'ATUV: "Integrar en un objectiu comú estudiants de diferents disciplines i estudis", obté una puntuació de 5 per part del 83% dels enquestats. És la proposta que obté la puntuació més alta de totes, amb una mitjana de 4,666666667, i que ens permet pensar que l'objectiu proposat s'acompleix en gran mesura. Tot i que també s'observa alguna valoració negativa, pensem que segurament correspon a gent de les primeres promocions, conclusió a què ens permet arribar un comentari en la Resposta 18: *"Sóc de la primera tongada, per això alguns ítems encara no es feien com a intercanvis o la gent era només de magisteri. Per exemple, quant a la pregunta 4, si que trèiem l'espectacle, però no érem de diferents disciplines! (...)".*

També en les respostes qualitatives dels estudiants hi veiem reflectit aquest concepte com un valor molt positiu que els va aportar l'aula, com ens reflexa el comentari que apareix en la resposta oberta n. 13 que ens diu que l'Aula li va suposar *"Poder compartir una afició molt bonica amb universitaris de diferents carreres(...)"* o la resposta n. 7: *"Una experiència on hi havia un col·lectiu de gent amb un fi comú i una motivació excepcional (...)".*

El quart objectiu: "Fer relacionar els alumnes dels EUV amb estudiants d'altres centres (Escola d'Arts i Oficis, Escola de Música, Institut del Teatre...) així com mantenir contacte amb altres grups universitaris del país que duen a terme experiències similars", també es va dividir en dues parts, perquè tot i que estem parlant d'interrelació, la primera part d'aquesta relació és entre els centres d'educació artística de la pròpia ciutat i l'altra la relació amb estudiants d'altres Universitats.

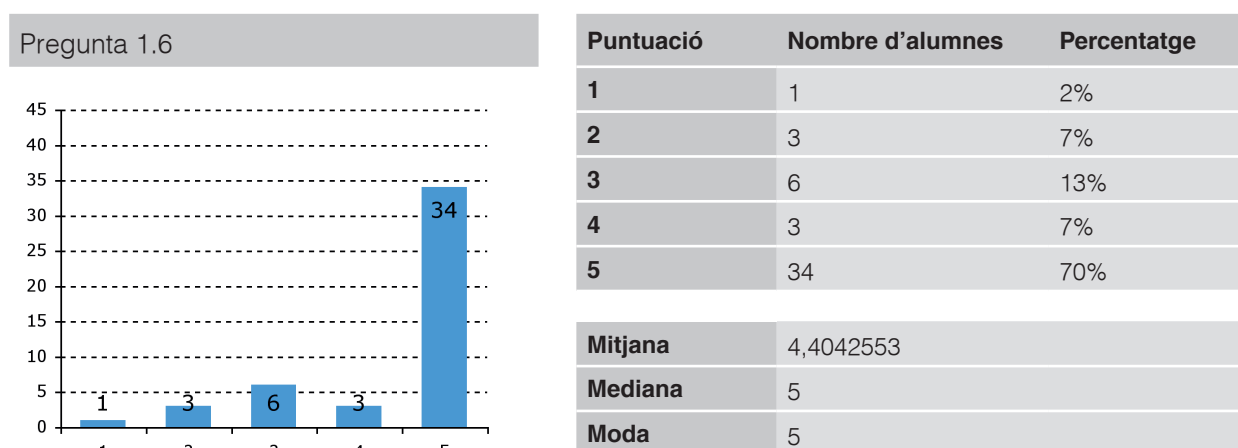
I, veient els resultats, es confirma aquesta diferència, ja que la qüestió 1.5 és la que rep una dispersió de respostes més significativa dintre d'aquest bloc. Vegem-ne el gràfic i la taula a continuació:

Pregunta 1.5: L'Aula de Teatre fa relacionar els alumnes de la Universitat amb d'altres centres artístics de la ciutat (Institut del Teatre, Escola de Música, Escola d'Art, ...)

Observem que en aquesta pregunta és en la que hi ha major divergència d'opinions i és també la que té la mitjana de puntuació més baixa de tot el qüestionari. Probablement, això reflecteixi que aquest és un dels objectius que menys s'ha assolit, ja que si bé en la memòria d'activitats veiem que, institucionalment, hi ha hagut una relació important amb els centres artístics de la ciutat, moltes vegades això no s'ha traduït en un treball conjunt o una interrelació de l'alumnat.

Pregunta 1.6: L'Aula de Teatre fa relacionar els alumnes de la Universitat amb altres grups universitaris del país que duen a terme experiències similars

Respecte a la relació que s'estableix amb alumnes d'altres universitats, el 70% dels enquestats hi donen la puntuació màxima, i la resta es reparteix entre els altres valors. Segurament, igual com en la pregunta 1.4, les puntuacions baixes provenen d'alumnes de les primeres promocions, quan tot just s'iniciaven els contactes amb d'altres Universitats. De fet, en les respostes que han donat en la pregunta oberta, trobem alumnes que justifiquen les baixes valoracions que han fet d'algun aspecte per aquest motiu concret.

Vegem algunes de les respostes que reforcen aquesta hipòtesi:

Resposta 28: “(...) Quan jo vaig començar a l'Aula de teatre era el primer any d'aquesta i moltes de les activitats que s'han anat forjant més tard, aleshores encara ni s'ensumaven”.

Resposta 18: “Sóc de la primera tongada, per això alguns ítems encara no es feien, com intercanvis(...)”.

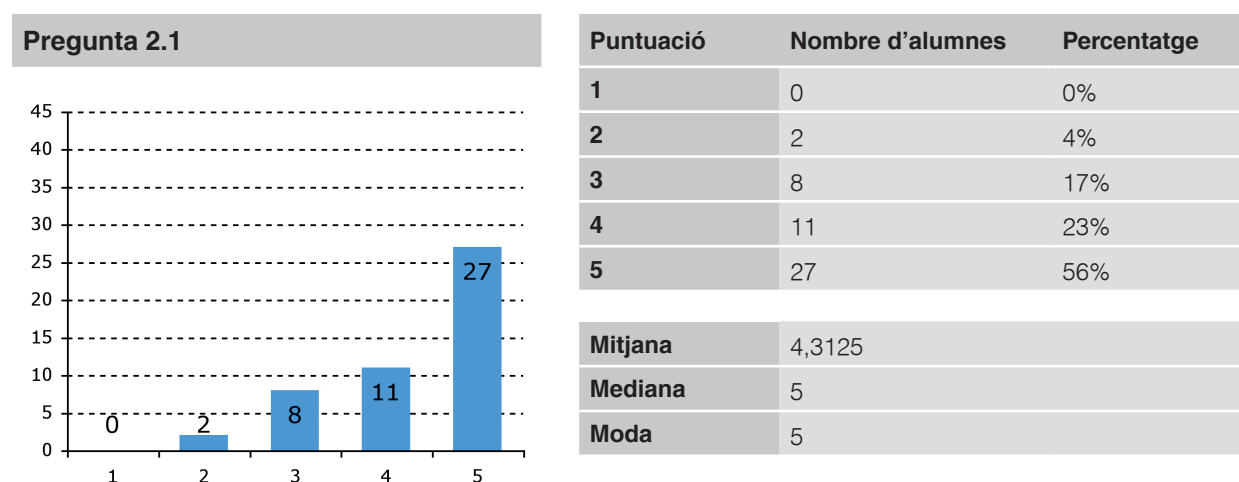
Resposta 21: “(...) Vàrem viatjar i conèixer gent d'altres universitats(...)”.

Resposta 26: “(...) La possibilitat de conviure amb persones que comparteixen les mateixes inquietuds que tu (dins l'aula de teatre i amb gent d'altres grups de teatre amb els que es coincideix en les mostres) (...)”.

5.2.6.2. Continguts i habilitats que es treballen a l'ATUV

El segon bloc es compon de cinc preguntes que fan referència a continguts i aspectes treballats durant el pas dels alumnes per l'ATUV, que creiem que els ajuden a desenvolupar les seves pròpies habilitats expressives i creatives.

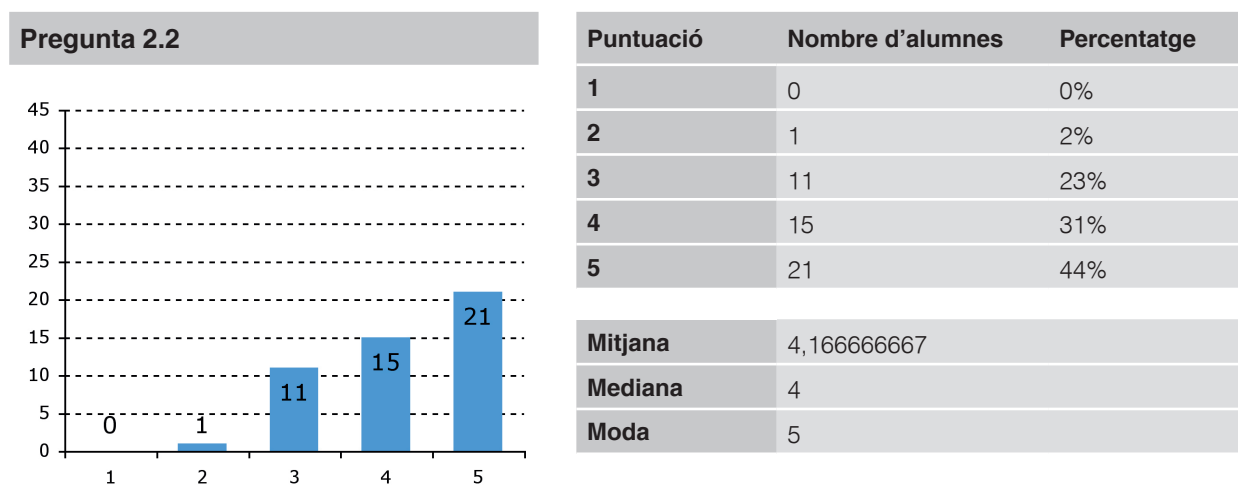
Pregunta 2.1: L'Aula de Teatre m'ha ajudat a saber estar davant d'un públic

Més de la meitat dels enquestats, un 56% concretament, dona la puntuació màxima a l'afirmació i un 23% ho valora amb un 4, encara que també hi ha un 21% que ho puntua amb un 3 o un 2. Malgrat això, podem dir clarament que la seva valoració d'aquest ítem és positiva.

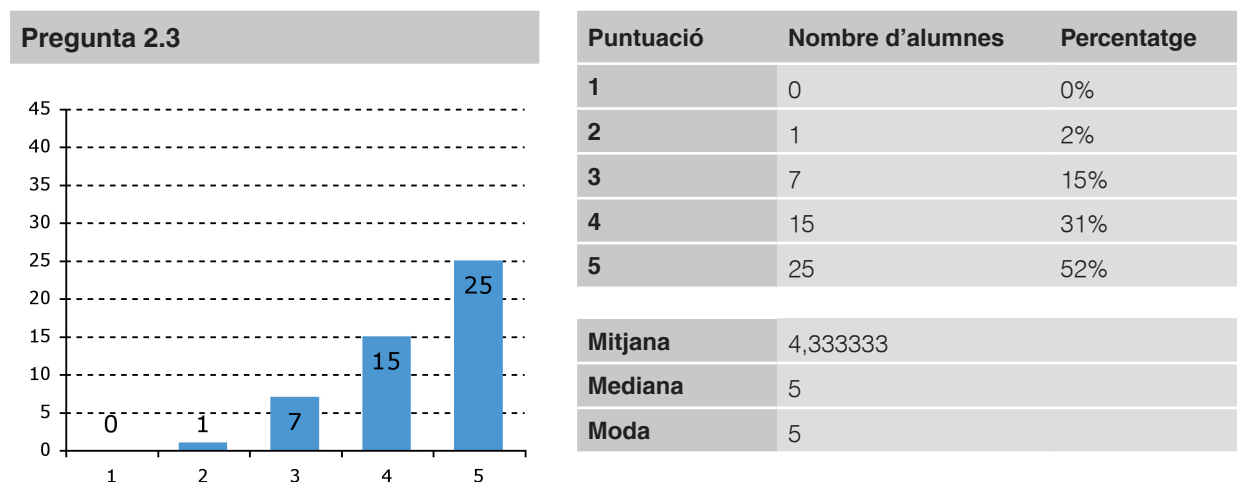
En les respostes obertes no trobem cap referència o menció directa a aquesta habilitat.

Pregunta 2.2: L'Aula de Teatre em va ajudar a millorar les meves habilitats d'expressió oral

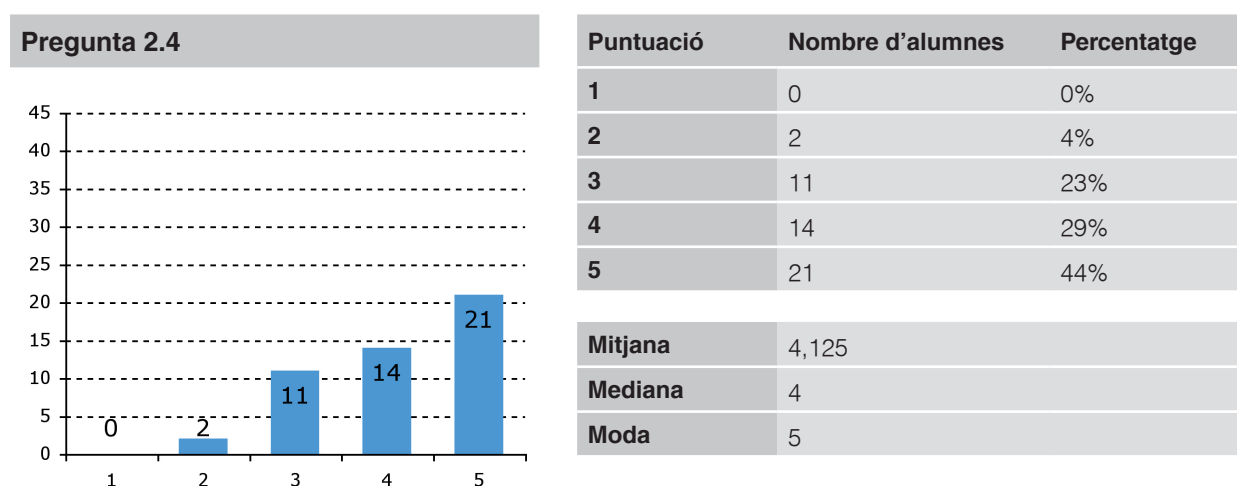

En aquest cas, tot i que la valoració és també bona, la puntuació queda més repartida entre els valors 3, 4 i 5, situant-se la mitjana en el 4. Ens sembla curiós que un dels aspectes que comporten més treball dins l'aula i que pensem que els és molt útil, no sigui percebuda com a positiva amb més rotunditat.

En les respostes obertes no trobem cap referència o menció directa a aquesta habilitat.

Pregunta 2.3: L'Aula de Teatre em va ajudar a millorar les meves habilitats d'expressió corporal

També aquesta qüestió té una valoració molt semblant a la pregunta 2.2, fins i tot una mica més alta, amb més de la meitat de les puntuacions de 5 i un 31% de 4. Per tant, sembla que l'ATUV també compleix amb l'objectiu de millorar les seves habilitats expressives a nivell corporal. Tampoc no n'esmenten res en les respostes obertes.

Pregunta 2.4: L'Aula de Teatre em va ajudar a millorar les meves habilitats comunicatives en general

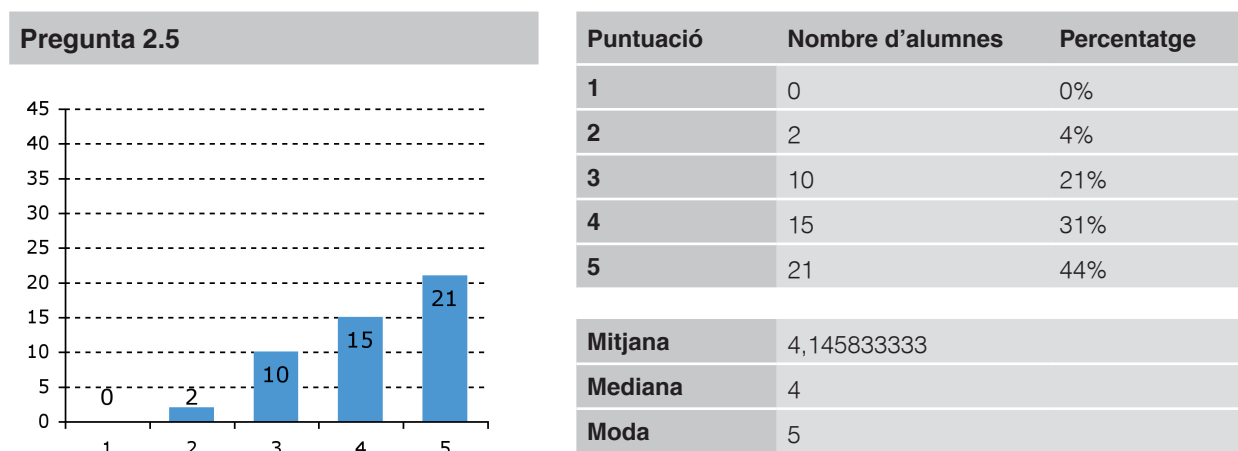
En aquest cas, la valoració dels estudiants és una mica més baixa, ja que pugen les puntuacions en la franja compresa entre el 3 i el 2. Per tant, tot i ser una valoració globalment positiva, no obté tan bon resultat com d'altres.

Resposta 5: “(...)Va ser el descobriment d'un món nou, amb noves possibilitats d'expressió i comunicació (...).”

Resposta 15: “(...) És una gran manera d'exterioritzar energia interior”.

Resposta 16: “El teatre a la Universitat de Vic em va resultar una eina molt profitosa per poder expressar emocions, sentiments, idees, pensaments,... També per potenciar el treball del cos i de la veu, desenvolupar la memòria i la capacitat d'observació (...).”

Pregunta 2.5: L'Aula de Teatre em va ajudar a millorar la meua creativitat

Els resultats d'aquesta pregunta són pràcticament els mateixos que els de l'anterior, o sigui, per una banda valoracions positives: el 44% que han puntuat amb 5 més el 31% que puntua amb 4, però ens queda un 25% que puntua amb 3 o amb 2, cosa que ens indica que és un aspecte que no es percep o valora com un punt fort per part de tot el grup. En canvi, la creativitat sí que és un aspecte que apareix força en les respostes obertes del qüestionari:

Resposta 16: “(...)Em va ajudar a prendre consciència de la realitat que ens envolta i, el més important, a treure la part creativa per trobar les diferents estratègies en la resolució de problemes(...)”.

Resposta 32: “(...)A part que en vaig gaudir moltíssim i vaig poder deixar anar lliure la meua creativitat(...)”.

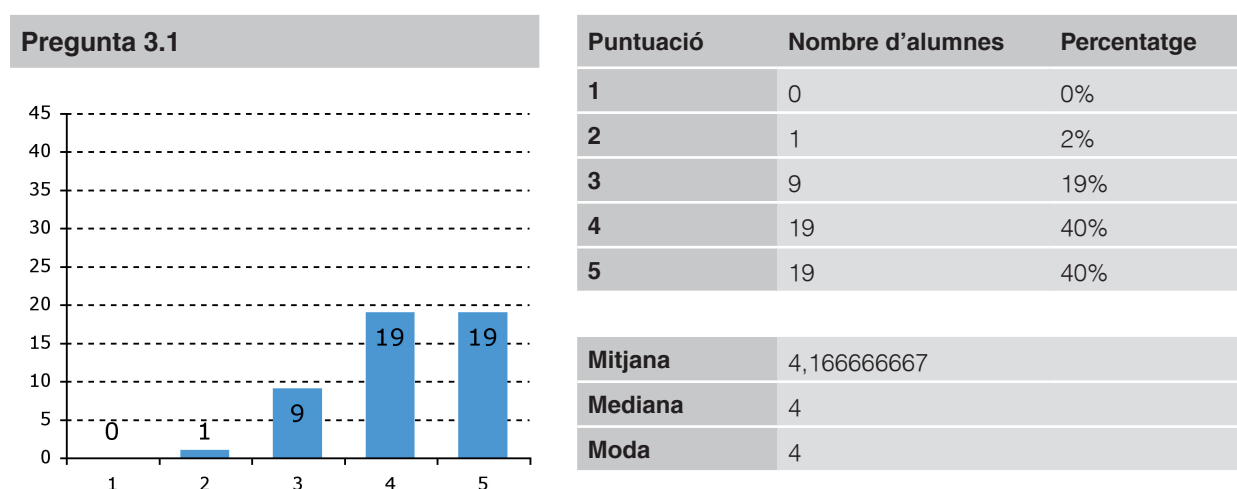
També hi trobem referències a les eines d'expressió, com ara aquesta:

Resposta 35: “(...)I en part també(suposa) una ajuda a nivell professional, ja que les eines d'expressió que em dona m'ajuden en el meu dia a dia a l'escola(...)”.

No obstant això, hem de concloure que l'adquisició d'habilitats comunicatives no és un factor que es percebi com a molt positiu entre l'alumnat que ha respost el qüestionari.

5.2.6.3. Actituds i valors que s'han volgut potenciar dins del grup

Pregunta 3.1: L'Aula de Teatre em va ajudar a saber treballar per a un objectiu comú

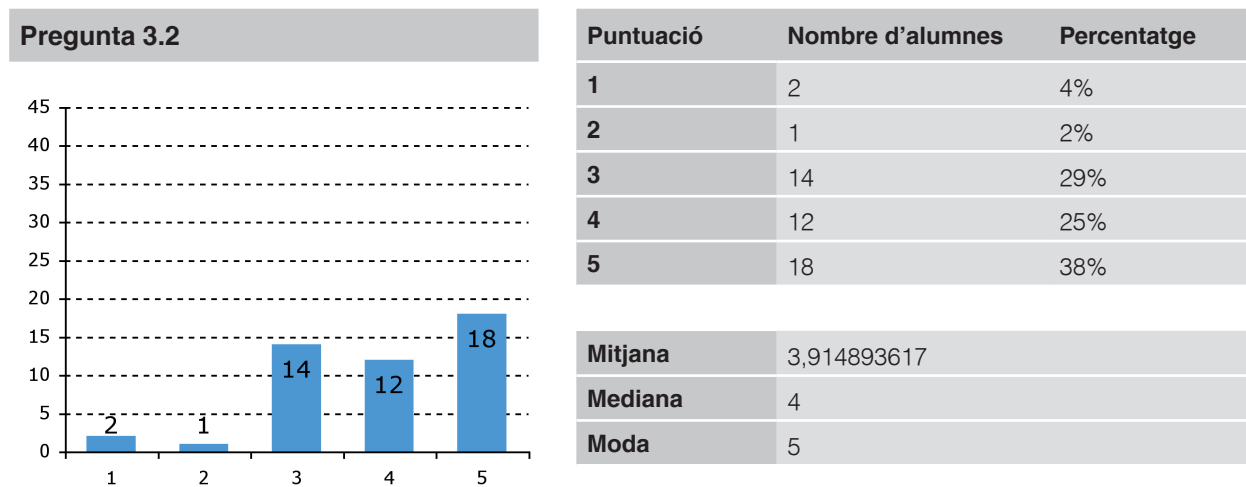

Un 80% de les puntuacions es reparteix entre el 4 i el 5, cosa que expressa un grau d'acord molt alt amb el que planteja l'afirmació. Però també hi ha un 20% dels enquestats que puntuen amb 3 i 2, i amb això ens diuen que no veuen tan clar que el treball fet sigui per a un objectiu comú.

En les respostes obertes trobem diverses referències a aquest aspecte, que ens reforcen l'assoliment d'aquest objectiu:

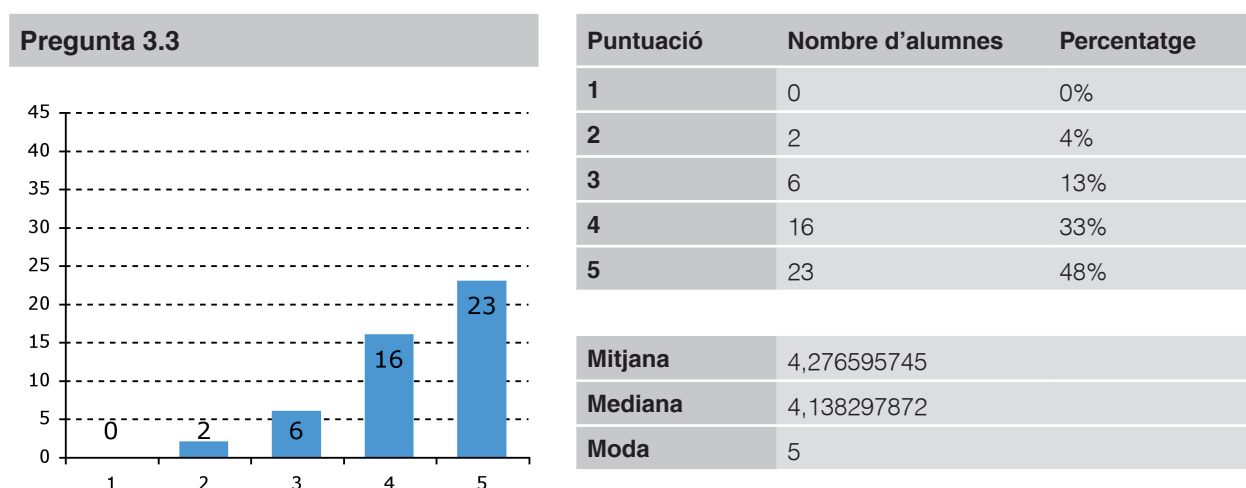
Resposta 4: *“Una experiència de treball personal per aconseguir un projecte comú. (...)”.*

Resposta11: *“(..)A mi em va fer veure que el teatre és una bona manera de conèixer gent i involucrar-te en un projecte comú que tots volem que surti bé”.*

Pregunta 3.2: L'aula em va ajudar a saber-me posar al lloc de l'altre (empatia)

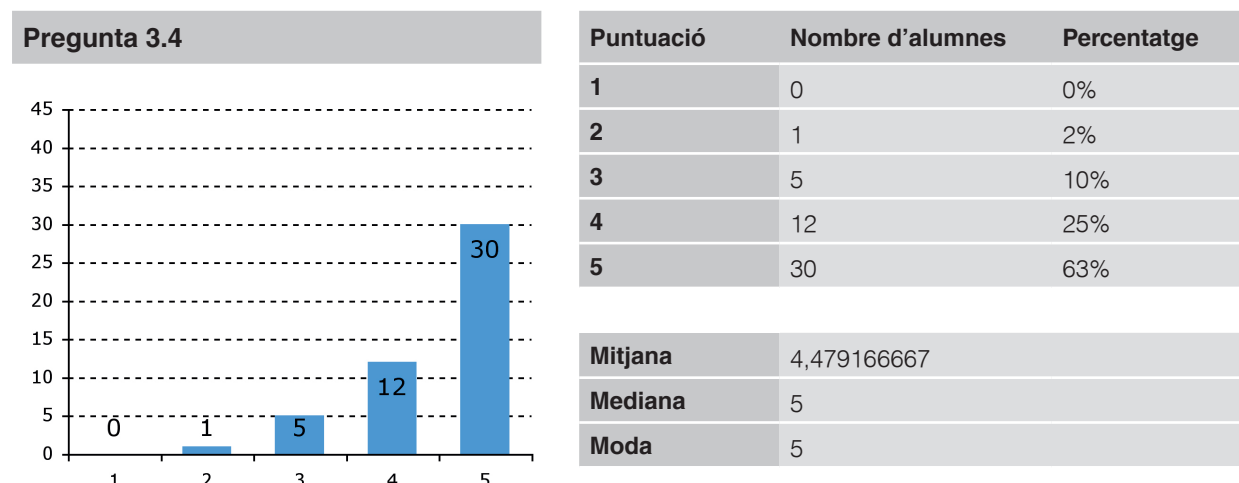
Malgrat obtenir un resultat positiu (el 38% puntua amb 5 i un 25% puntua amb 4), s'observa una certa dispersió en la valoració d'aquesta capacitat o qualitat, i a més hi ha un gruix important d'alumnes (29%) que ho han puntuat amb un 3, i fins i tot amb menys encara.

Vam plantejar aquesta qüestió perquè es tracta d'una actitud que es vol fomentar entre els membres del grup. El resultat de la valoració ens fa pensar que no és dels objectius que hagin estat més assolits per part de l'alumnat.

Pregunta 3.3: L'Aula de Teatre va fomentar la meua actitud de cooperació

En aquest cas, la majoria de respostes oscil·len entre el 4 i el 5 i, per tant,ensem que la seva valoració és molt positiva.

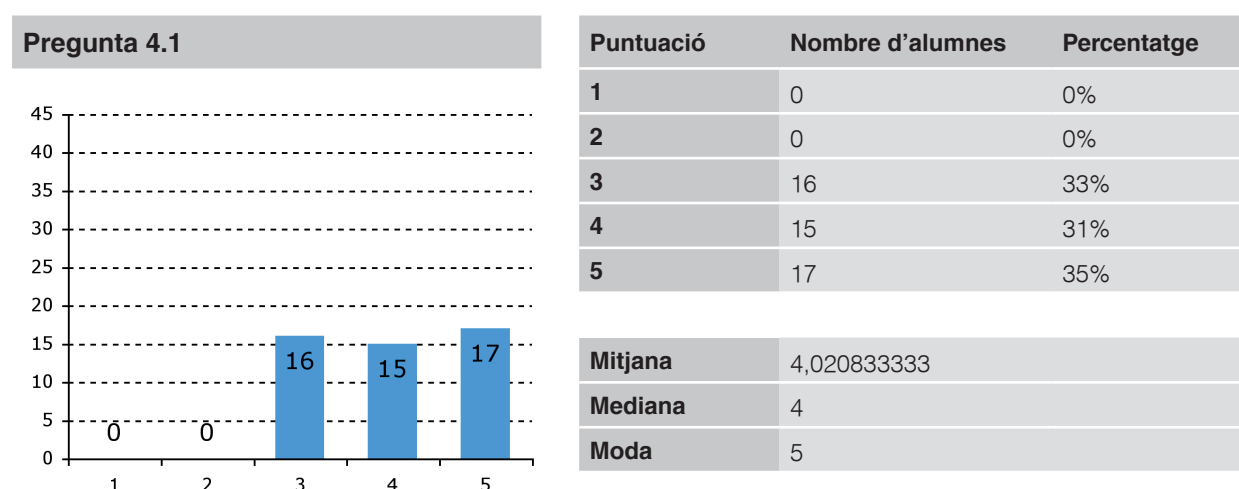
Pregunta 3.4: L'Aula de Teatre va fomentar la meua actitud de compromís

En aquesta qüestió la resposta és contundentment afirmativa, el compromís és clarament un valor molt apreciat per les persones que han passat per l'Aula.

5.2.6.4. Formació, relacions socials i creixement personal

Pregunta 4.1: L'Aula de Teatre em va ajudar a millorar les meves relacions socials

El conjunt global de les respostes és positiu, perquè totes les puntuacions estan per sobre de 3, però cal matisar-ho, ja que aquestes puntuacions estan repartides entre els valors de 3, 4 i 5 a parts iguals, obtenint per tant una mitjana de 4.

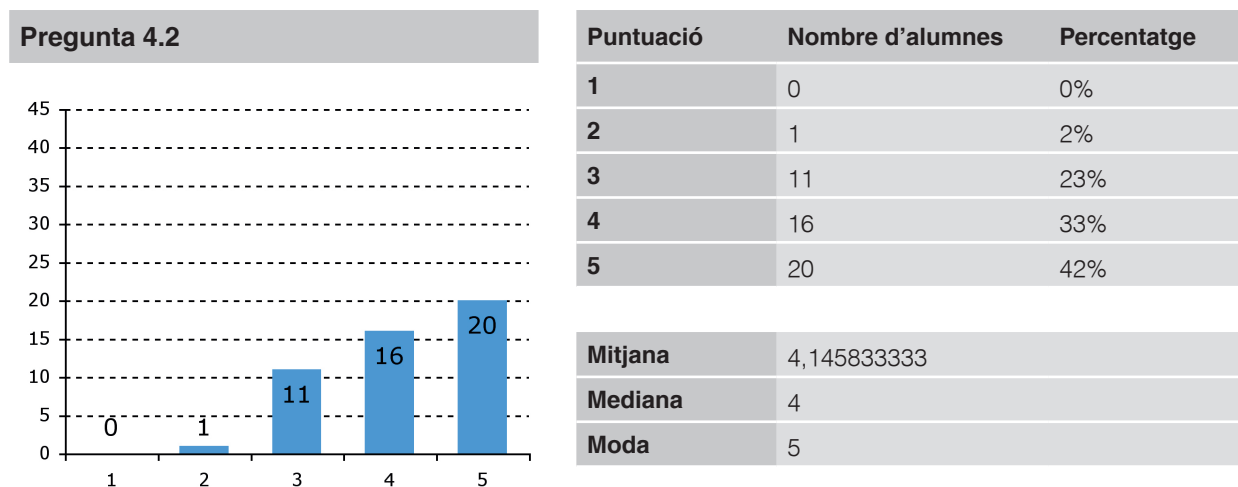
En canvi les valoracions personals que es desprenen de la resposta oberta són molt significatives quant a la importància que donen a les relacions socials:

Resposta 11: *“A mi em va fer veure que el teatre és una bona manera de conèixer gent i involucrar-te en un projecte comú que tots volem que surti bé. A mi em va agradar molt i vaig fer amistats”.*

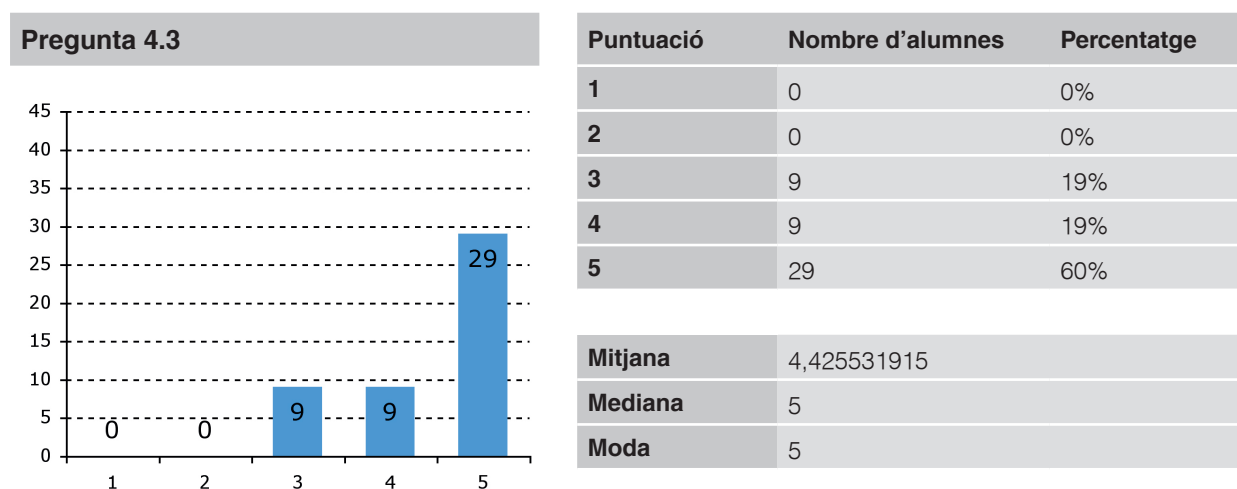
Resposta 14: *“Em va donar una oportunitat per viure més intensament la universitat i em va ajudar a conèixer-me més a mi mateix en diversos aspectes com el social, el creatiu...”.*

Resposta 40: *“L’aula de teatre et dona l’oportunitat de compartir amb els altres i aprendre dels altres, de poder participar d’un projecte motivador i l’oportunitat de poder créixer com a persona amb un grup de persones amb objectius comuns.(...)”.*

Pregunta 4.2: L'aula de teatre em va ajudar en la meua formació humanística

La valoració d'aquesta pregunta també és positiva, un alt percentatge d'alumnes (75%) hi concedeix un 4 o un 5, malgrat un 23% que li dóna un 3 i un 2% que puntua amb 2, cosa que manifesta les seves reserves al respecte. Potser el concepte de formació humanística és molt ampli i se'n poden fer diferents interpretacions.

Pregunta 4.3: L'Aula de Teatre em va ajudar en el meu creixement personal

En aquest cas sí que la valoració és molt positiva, totes les puntuacions estan per sobre de 3 i un 60% ho puntua amb un 5. Queda clar doncs, que la majoria d'alumnes pensen que l'Aula els ha ajudat en el seu creixement personal.

Aquest aspecte queda reflectit també en moltes respostes obertes, com les que veiem a continuació:

Resposta 5: *"(...)Ho recordo com un regal, com una flor que et descobreix els petits secrets de la vida... aquells que només perceben els qui tenen fe en "alguna cosa més" que el simple (i de vegades complaent) rodar de la nostra societat (...)"*.

Resposta 9: *"(...)Alhora que m'ha ajudat a trencar suposo prejudicis interns meus, personals, i de control personal, perquè en escena es veu tot, sabeu?"*.

Resposta 12: *"Va significar una empenta molt important pel que fa a allò a què em volia dedicar, em va ajudar a conèixer millor parts de mi que potser d'altra manera haguessin estat més difícils de descobrir. Puc dir que l'Aula, en molts sentits, va ser un abans i un després"*.

Resposta 16: *"(...)Em va ajudar a prendre consciència de la realitat que ens envolta (...)"*.

Resposta 21: *"Vaig anar a l'aula de teatre en un dels anys més difícils de la meua vida. Vivía a Vic, essent de fora, i no tenia gaires amics allà, estava estudiant una carrera que no m'agradava i em sentia bastant inútil i pensava que no sabia fer res. Els meus companys de l'aula varen resultar els meus primers (i millors) amics que vaig trobar al poble..(...) Sempre dic que l'aula de teatre em va salvar la vida. Sempre vos hi estaré agraïda. Quan va acabar el curs vaig decidir tornar a ca meua i fer la carrera que em feia il·lusió. Part de la força per prendre la decisió correcta la vaig treure de valtors"*.

Resposta 27: *"(...)Vaig poder treballar molt la meua part interna: emocions i sentiments, i em vaig conèixer més a mi mateixa"*.

Resposta 29: *“Vaig formar part de l’aula de teatre durant quatre anys. Per a mi va ser tota una gran experiència personal. A dia d’avui, encara ho recordo com una de les millors coses que em van passar en els meus anys a Vic”.*

Resposta 38: *“(…)Considero que el teatre és una eina que ajuda a la persona en molts aspectes, a nivell personal, a nivell social...”.*

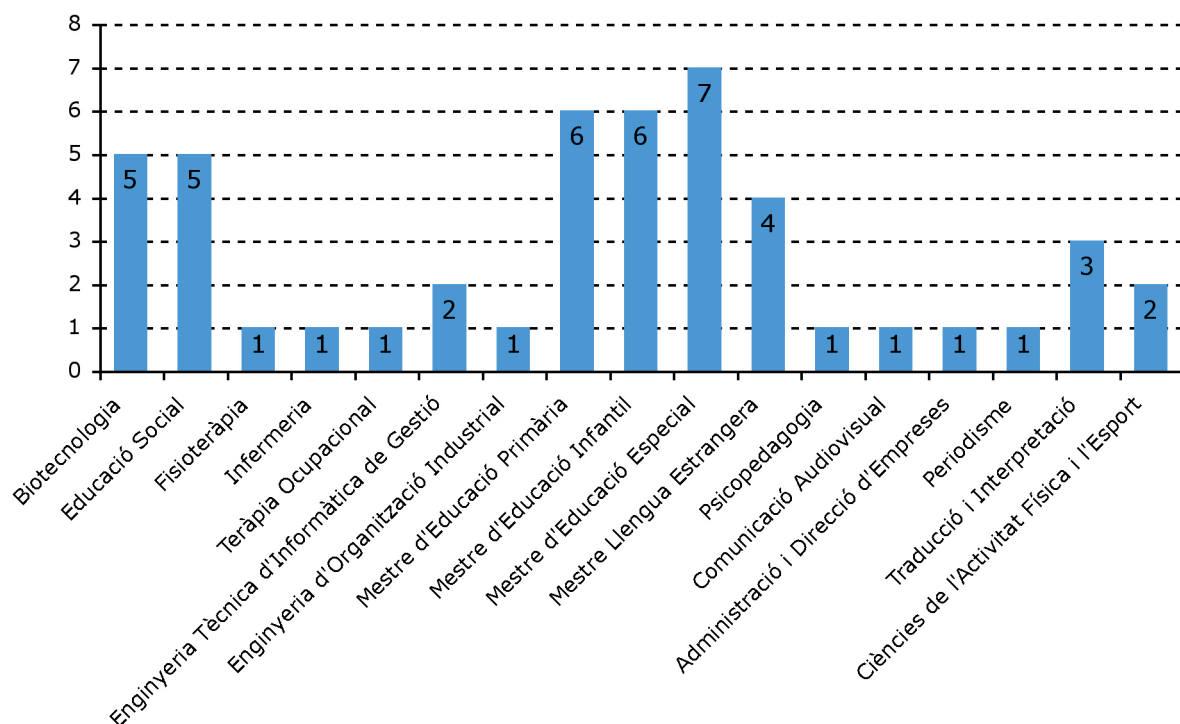
Resposta 40: *“(…) L’aula de teatre dóna l’oportunitat de treballar valors, habilitats i actituds indispensables per millorar en el creixement personal (...)”.*

5.2.6.5 Dades personals

L’últim bloc del qüestionari estava dirigit a poder obtenir més dades que ens permetessin analitzar les respostes rebudes tenint en compte el perfil de les persones que el responien. Es tractava d’un seguit de preguntes de tipus personal, com ara el sexe, els estudis cursats, els anys de permanència al grup i els cursos en què va formar part de l’ATUV.

Pregunta 5.1: Quina carrera vas estudiar

Pregunta 5.1

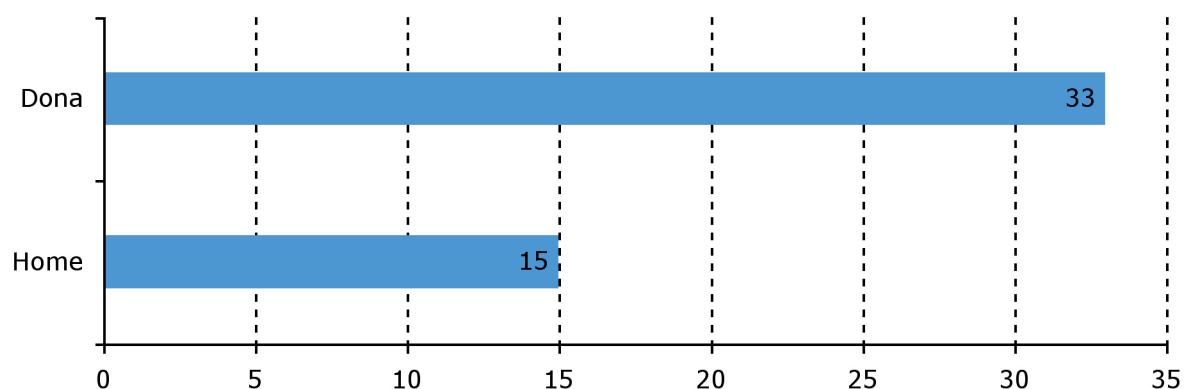

Veiem una gran diversitat en la procedència dels alumnes que responen el qüestionari, diver-

stat que es correspon amb el que de bon principi detectàvem segons les dades disponibles.

Pregunta 5.2: Sexe

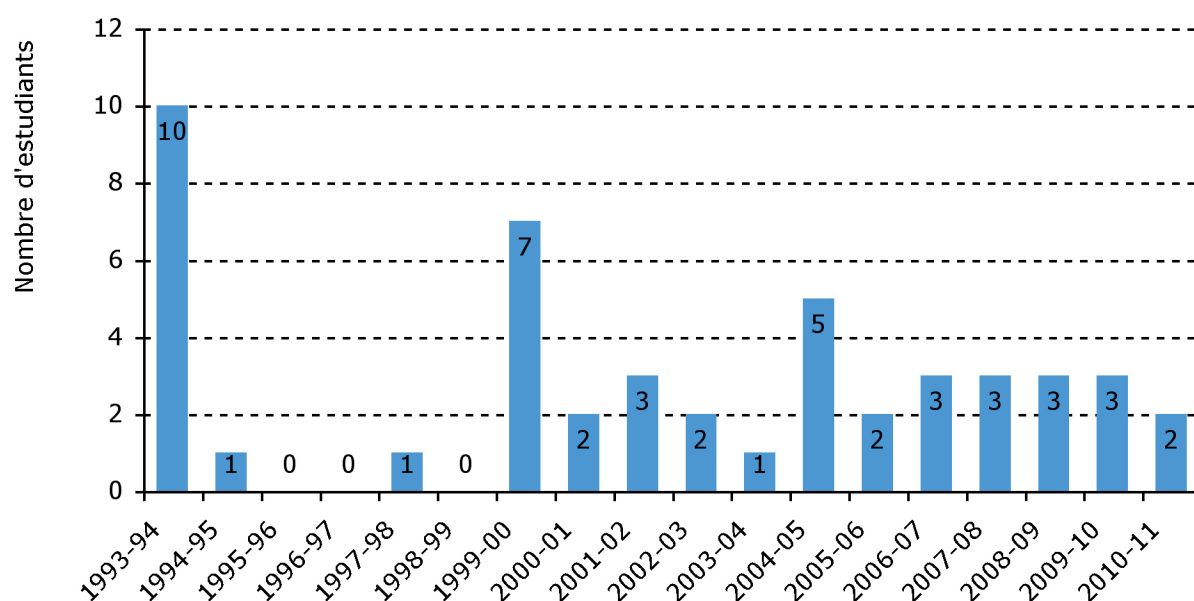
Pregunta 5.2

Donat el cas que dels alumnes que han format part de l'Aula, un 74% eren dones i el 26% homes, lògicament aquesta diferència de percentatges s'havia de mantenir respecte de les persones que responien el qüestionari: un 69% eren dones i el 31%, homes.

Pregunta 5.3: Curs acadèmic que vas entrar a l'Aula de Teatre

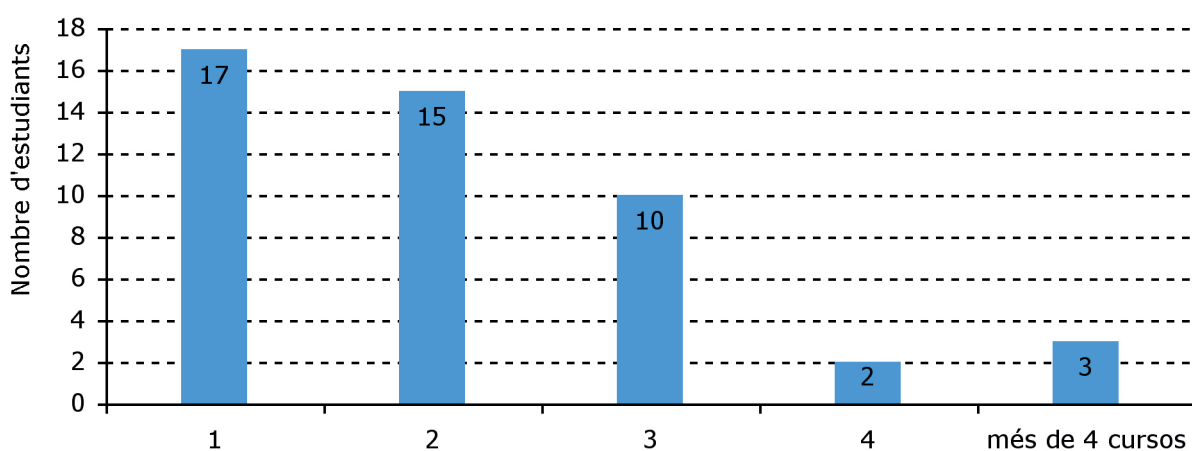
Pregunta 5.3

Com podem comprovar, la gràfica presenta un buit en uns quants cursos, que correspondrien a aquells del quals no vam poder obtenir les dades. Curiosament, però, del curs que hem rebut un nombre més alt de respostes, és del de la primera promoció. El fet és atribuïble a què els alumnes d'aquesta promoció han seguit mantenint un cert contacte, i quan es va obrir el grup al Facebook de seguida es van localitzar a través de la xarxa i s'hi van integrar ràpidament.

Pregunta 5.4: Quants cursos has estat a l'Aula?

Pregunta 5.4

La majoria de les persones que han contestat han estat un any o dos a l'Aula; també hi ha força casos de tres anys de permanència, i alguns de fins i tot 4 anys i més.

El fet que la majoria hi hagi col·laborat durant un o dos cursos és degut a què la major part dels estudis que es feien a l'UVic fins a l'entrada dels nous graus eren Diplomatures de tres anys, i com que a més, el Curs d'Iniciació al Teatre era una assignatura de lliure elecció, això implicava que no s'hi podien matricular fins a segon curs, com en qualsevol altra assignatura optativa. Per tant, els alumnes es matriculaven a segon o a tercer curs, amb la qual cosa la seva estada a l'aula es reduïa a un o dos cursos.

5.2.5.6. Pregunta oberta

Finalment, es va fer una pregunta oberta per tal que les persones que responien el formulari tinguessin l'oportunitat d'expressar amb les seves pròpies paraules la percepció que tenien de la

seva estada a l'ATUV, i dels significats més importants que hi havien trobat, i que no es podien manifestar ni recollir en les respostes quantitatives. Calia deixar sentir la seva veu. La pregunta que es feia era:

Pregunta 6.1: Què va suposar per a tu formar part de l'Aula de Teatre de la UVic?

Com ja hem vist, les respostes a aquesta pregunta ens havien de servir per matisar o reforçar els resultats quantitatius d'algunes preguntes. Però també ens van permetre descobrir valors que no havíem recollit en el qüestionari i que, en canvi, es repetien molt en la resposta oberta, cosa que ens va fer veure que per a les persones que havien passat per l'ATUV tenien molta importància. Entre aquests aspectes, els més remarcats eren l'amistat, la companyonia i, fins i tot apareix en diverses ocasions el terme "família" per definir el tipus de lligam establert entre els membres del grup: *"Va significar una família amb què ens passàvem hores jugant però també deixant-nos-hi la pell."* (Resposta 12). *"Una 'família' que es crea dins i fora de l'aula".* (Resposta 4). Aquest terme de família també es relacionaria amb un altre valor que va anar apareixent en moltes respostes, i que era l'orgull de pertinença al grup: *"Formar part dels primers alumnes de l'aula i poder estar en aquell grup genial de companys/es de magisteri va ser una experiència moooooooooolt bona"*. (Resposta 39). *"Va ser una experiència molt gratificant, en tinc molt bon record, per formar part del grup com el que érem, per totes les obres de teatre que vam fer, per les estones immillorables d'assaig, pels amics.(...)"* (Resposta 38). *"Una experiència fantàstica, de la qual ens sentíem molt orgullosos.(...)"* (Resposta 17).

Un altre aspecte molt remarcats per part dels alumnes va resultar ser la diversió i l'alegria que els comportava l'ATUV, ens parlen d'alegria, de "bon rotllo", de "gaudir", de "bon humor"...

Finalment, cal remarcar que en molts casos ens parlen d'aprenentatges importants. A vegades en parlen directament: *"Una forma de aprendre divirtiéndome"* (Resposta 23), *"Una forma d'aprendre amb els altres"* (Resposta 40), *"Una experiència necessària per adquirir algunes habilitats que durant la vida són imprescindibles"* (Resposta 36), i a vegades ho diuen indirectament, en respostes que fan referència a l'inici d'alguna etapa personal, quan ens parlen d'un *"abans i un després"* (Resposta 12), d'un *"canvi molt important a la meua vida i un bon i llarg trampolí"* (Resposta 1), *"L'Aula de teatre va suposar l'inici d'un camí que encara camino"* (Resposta 5), o bé *"Per a mi ha estat un despertar en mi les ganes de saber"* (Resposta 9).

Certament, les respostes a aquesta pregunta obren un ventall d'elements d'anàlisi que serien molt interessants d'aprofundir-hi i que tenen a veure amb la conjunció de diversos aspectes de gran interès:

- La força emocional vinculada a les relacions personals i als lligams creats en els diferents grups.
- La formació tant pel que fa a coneixements i sabers culturals com a habilitats i destreses.
- L'obertura a noves perspectives vitals, canvis de rumb personals.

Deixem aquestes qüestions apuntades com a elements significatius de l'experiència formativa i vital del pas per l'ATUV.

6. CONCLUSIONS

Les conclusions que ofereixo a continuació i com a tancament del treball de recerca que s'ha anat desplegant en les pàgines anteriors seran forçosament breus donat que el caràcter descriptiu del treball ja ofereix un conjunt de dades, espero, suficients per a la comprensió del que ha estat l'ATUV al llarg de la seva trajectòria. Tanmateix, voldria remarcar algunes idees-força que crec significatives.

L'ATUV ha realitzat una producció anual des de la seva fundació. Vol dir que estem davant d'una dinàmica de durada i de sostenibilitat que crec que val la pena valorar en el seu just terme. No ha deixat mai d'actuar al llarg de la seva història. No és fàcil, davant les limitacions i constrenyiments resultants del fet que l'alumnat canvia constantment i que les condicions per fer-ho possible no sempre són les millors (recursos, horaris, interferències acadèmiques, etc.)

L'ATUV ha procurat envoltar-se d'un conjunt de complicitats tant de l'àmbit teatral professional com amateur, que permeten a les persones participants a l'Aula d'aprofundir en el fet teatral..

L'ATUV té una especial preocupació pel diàleg entre les arts. Un fet característic del llenguatge teatral, però que aquí es constata amb la cura envers la presència de les arts plàstiques i/o musicals en els muntatges de l'ATUV, fets des d'una austeritat de recursos però amb una forta intenció transdisciplinar. Una proposta que és possible gràcies a la col·laboració generosa d'artistes que s'han citat al llarg del treball.

L'ATUV forma part d'una xarxa d'aules o grups de teatre universitari que ha de donar continuïtat a una tradició que hem recorregut breument i que cal mantenir per a les futures generacions d'estudiants universitaris.

L'ATUV ha procurat sempre, com no podria ser d'altra manera, treballar des d'una perspectiva inclusiva per tal que totes les persones inscrites a l'Aula puguin participar-ne. Segurament algunes de les característiques de les obres representades (majoria de comèdies, la contemporaneïtat i la catalanitat) tinguin a veure amb adaptar-se a cada grup que l'ATUV ha preparat cada any. En els darrers cursos, l'Aula ha vist augmentada la participació de diferents col·lectius de la comunitat universitària: a més dels estudiants de diferents carreres que cada any s'engresquen a formar part del nostre espectacle, aquest any s'han afegit també a aquesta aventura dos professors de la UVic i dos exalumnes. L'Aula es perfila doncs, també, com a un eix transversal que vol reunir i relacionar totes i cadascuna de les persones que fan possible un creixement de la Universitat com a comunitat.

Aquestes serien algunes de les reflexions que la tasca de revisar la trajectòria de l'ATUV ens fa aparèixer en primer terme. Espero justament que aquest treball permeti percebre amb nitidesa aquestes qüestions i que no siguin només una projecció de qui ho escriu i hi està plenament implicada.

Sobre el treball com a tal també voldria remarcar que la tasca de buidatge i de fixació de les dades bàsiques de totes les produccions no ha estat fàcil, pel fet que moltes dades estaven disperses o eren insuficients. En aquest sentit, la recollida d'aquestes dades permetrà tenir una documentació bàsica de l'ATUV, en tant que patrimoni pedagògic que val la pena emmagatzemar i ordenar. També em permet posar en valor la presència i el paper d'aquelles persones de l'àmbit teatral, artístic, de la universitat, que hi són al costat i fan possible que cada any neixi un nou espectacle.

Pel que fa a les valoracions de l'alumnat, voldria fer alguns comentaris. Sobre els procediments he procurat seguir els requisits indispensables en una recerca, per petita o modesta que sigui, d'aquestes característiques.

També ha estat interessant l'ús de les xarxes socials (el facebook) com a canal per a retrobar-se, per a donar a conèixer el qüestionari i per a aconseguir un bon ritme en l'arribada de respostes necessàries per confegir el treball. La utilització d'aquests entorns crec que té moltes possibilitats de tot tipus. També sóc conscient que utilitzar aquests canals més propers a la informalitat i a un tipus de lligam afectiu pot haver influït en una valoració positiva i, àdhuc, entusiasta, del seu pas per les aules. Però també crec que li ha donat una vivacitat i una frescor interessants.

També entenc que la demanda de valoració la feia una persona que era "art i part" en la sol·licitud de respostes. En sóc conscient i, per tant, em miro els resultats amb un punt de condescendència, però també de legítima satisfacció per la feina feta.

Més enllà, però, de les vivències pròpies que hi ha en la trajectòria descrita al llarg d'aquestes pàgines, espero que el treball compleixi amb els requisits acadèmics necessaris i pugui oferir al potencial lector o lectora una visió adequada i suficient de l'Aula de Teatre de la Universitat de Vic. I que, a través del contingut del treball poguem avançar en el reconeixement del paper que té el teatre universitari en el nostre món.

7. BIBLIOGRAFIA

Aymerich, C., i Aymerich, M. (1967). *L'Expressió: mitjà de desenvolupament*. Barcelona: Nova Terra.

Aymerich, C., i Aymerich, M. (1970). *Expresión y arte en la escuela*. Barcelona: Teide.

Aymerich, C., i Aymerich, M. (1985). *Signes de la comunicació: gest, verb i grafia*. Barcelona: Teide.

10 anys de Teatre a la Universitat de Vic (2004) Edita: Servei de publicacions de la Universitat de Vic

Aznar Soler, M., Diago, N., i Mancebo, M.F. (coords) (1993). *60 anys de teatre universitari*. Universitat de València. Servei d'extensió universitària.

Aznar Soler, M.; Casares, T. (eds) (1994). *El teatre universitari a Barcelona: 10 anys de l'Aula de Teatre de la UAB* (1984-1994). Bellaterra: Universitat Autònoma de Barcelona, Servei de Publicacions.

Barret, G. (1991). *Pedagogía de la expresión dramática*. Quebec: Recherche en Expression.

Bolton, G. (1979). *Towards a Theory of Drama in Education*. London: Longman.

Calzada, Luis Sáenz de la. (1976). *La Barraca – Teatro Universitario*. Madrid: Biblioteca de la Revista de Occidente.

Cantos, A. (1998). La expresión dramática en el aula : una metodología creativa fundamentada en el legado histórico-cultural de la Antigüedad. Tesis doctoral, Universidad de Málaga.

Cervera, J. (1991). *Como practicar la dramatización con niños de 4 a 14 años*. Madrid: Cincel.

Cervera, J. (1996). *La dramatización en la escuela*. Madrid: Bruño.

Ciurans, E. (2003). Universitat, cultura i teatre a la dècada dels cinquanta: L'Agrupació de Teatre Experimental i el Teatre Viu. Tesis doctoral, Universitat de Barcelona.

Courney, B. (1980). *The dramatic curriculum*. London: Heineman.

Eines, J., i Mantovani, A. (1980). *Teoría del juego dramático*. Madrid: MEC, INCE.

Eines, J., i Mantovani, A. (1997). *Didáctica de la dramatización*. Barcelona: Gedisa.

Foguet, F. (2000). El teatro universitario en la Cataluña de la segunda republica (1935-1937). *Anales de la literatura española contemporanea*, ALEC, Vol.25, nº 3, 2000. pp. 821-888.

Foguet, F. (2002). *Teatre contemporani*. Barcelona: Universitat Oberta de Catalunya.

Foguet, F. (2000). Teatre a l'Escola del Treball. *Revista de Catalunya*. Barcelona: Fundació Revista de Catalunya, num. 153, juliol-agost 2000. pp.82-89.

Gallèn, E. (1994). Nota fragmentaria i provisòria sobre el teatre universitari dels anys trenta. dins: Aznar Soler, M.; Casares, T. (eds) *El teatre universitari a Barcelona: 10 anys de l'Aula de Teatre de la UAB* (1984-1994). Bellaterra. Universitat Autònoma de Barcelona, Servei de Publicacions.

Gaiger, P.J. (2008). El teatro universitario como educación de ocio. Tesis doctoral, Universidad de Deusto, Bilbao.

García Lorenzo, L. (1999). *Aproximación al Teatro Universitario Español (TEU)* (ed). Madrid: Consejo Superior de Investigaciones Científicas. Instituto de la Lengua Española. Anejos de Revista de Literatura.

García Soriano, J. (1945). *El teatro universitario y Humanístico en España*. Toledo: Talleres Tipográficos de Ramón Gomez

Germary, R. (2011). Du théâtre universitaire et de son public. *Culture, le magazine culturel en ligne de l'Université de Liège Université de Liège*. Recuperat el 31 de juny de 2011 a <http://culture.ulg.ac.be/>

Headcote, D. (1984). *Collected Writings on Education and Drama*. London: Hutchinson.

Higueras, J. (1996). Recuerdo del teatro Universitario La Barraca fundado por García Lorca. Recuperat 29 de març 2011 a <http://www.higuerasarte.com/jh-barraca-textos.htm>

- Hormigón, J.A. (1974). *Teatro, realismo y cultura de masas*. Madrid: Cuadernos para el dialogo.
- Laferrière, G. (1999). La pedagogia teatral, una eina per educar. *Educació Social*, núm. 13 pp. 53-62.
- Laferrière, G, i Motos, T. (2003). *Palabras para la acción: términos de teatro en la educación y en la intervención sociocultural*. Ciudad Real: Ñaque.
- López, A.J. (2008). El drama litúrgico. *Filomúsica* nº88 [Revista electrònica] recuperat el 17 de juny 2011 a <http://www.filomusica.com/filo88/drama.html>
- Mc.Guines, S., Puig, E., i Vernet, F. (1996). *Drama: Tècniques teatrals per a l'ensenyament*. Barcelona: La Magrana
- Mantovani, A. (1981). *El teatro: un juego más*. Madrid: Nuestra Cultura.
- March, J.M. (2011). Empowerment: Model i instrument de mesura basat en les variables primàries o efectives. Tesi doctoral, Universitat de Girona.
- Mascaró, P.J. (2000). *Teatre, l'art a l'ensenyament*. Govern de les Illes Balears/Ajunt. Palma de Mallorca.
- Memòria*. (1994) (1995) (1996) Vic: Estudis Universitaris de Vic.
- Memòria*. (1997) (1998) (1999) (2000) (2001) (2002) (2003) (2004) (2005) (2006) (2007) (2008) (2009) (2010). Vic: Servei de publicacions de la Universitat de Vic.
- Motos, T. (1992) Las técnicas dramáticas: Procedimiento didactico para la enseñanza de la lengua y la literatura en al educación secundaria. Tesis doctoral no publicada, Universidad de Valencia.
- Motos, T. (1996). "Dramatización y Técnicas dramáticas en la enseñanza y el aprendizaje." pp. 113-116 dins Garcia Hoz, V.: *Enseñanzas artísticas y Técnicas*. Madrid: Rialp, S.A.
- Motos, T., i Aranda, L.G. (2004). *Práctica de la expresión corporal*. Ciudad Real: Ñaque.
- Motos, T., i Navarro, A. (2003). El paper de la dramatització en el currículum. Dins *Didàctica de la*

llengua i la literatura, nº 29, gener, febrer, març, 2003. pp. 10-28. Barcelona: Graó

Motos, T., i Tejedó, F. (1987). *Prácticas de dramatización*. Barcelona: Humanitas.

Muñoz Martínez, O. (ed.) (1998). *Teatre universitari a Catalunya, 1980-1997: memòria d'activitats i estat de la qüestió*. Lleida: Universitat de Lleida.

Navarro, R. (2005). El valor pedagógico de la dramatización: su importancia en la formación inicial del profesorado. Tesis doctoral, Universidad de Sevilla.

Navarro, R. (2006). "El valor pedagógico de la dramatización: su importancia en la formación inicial del profesorado", dins *Creatividad y sociedad: revista de la Asociación para la Creatividad*, 2006, núm. nº 9, pàg. 11-18.

Oliva, C. (2000). El teatro universitario hoy. Primer Acto: Cuadernos de investigación Teatral, nº 282.

Page, C. (2004). *Historique du Jeu Dramatique*. Université d'Artois. Arras. França. Recuperat 5 d'octubre de 2011 a www.bbouillon.free.fr/univ/cours_ufr/.../hist-jd.pdf

Pavis, P. (2002). *Diccionario del teatro: dramaturgia, estética, semiología*. Barcelona: Paidós.

Pérez-Rasilla, E. (1999). La situación del teatro universitario en España desde 1939 a 1967. a García Lorenzo, L. (1999). *Aproximación al Teatro Universitario Español (TEU)* (ed). Madrid: Consejo Superior de Investigaciones Científicas. Instituto de la Lengua Española. Anejos de Revista de Literatura.

Poveda, L. (1975). *Expresión dinámica, un lenguaje total*. Madrid: Narcea.

Roda, I. (2010). *El Teatre en l'educació: reflexions i praxis*. Barcelona: Rosa Sensat.

Salvat, R. (1994). El teatre universitari a la Universitat de Barcelona. Dins *El teatre universitari a Barcelona: 10 anys de l'Aula de Teatre de la UAB (1984-1994)*. Aznar Soler, M.; Casares, T. (eds) (1994), pp. 41-46. Bellaterra: Universitat Autònoma de Barcelona, Servei de Publicacions.

Sánchez Gala, M.D. (2007). *La dramatización en Educación Primaria como eje del aprendizaje lúdico-creativo*. Tesis doctoral no publicada, Universitat de Màlaga.

Slade, P. (1978). *Expresión dramática infantil*. Madrid: Santillana.

Suelto de Saez, P.(1964). El teatro universitario español en los últimos 30 años. Thesaurus. Tom XIX. Núm.3.

Stanislavski, K. (2002). *La construccin del personaje*. Alianza Editorial.

Stanislavski, K. (2003). *La preparacion del actor*. Madrid: La avispa.

Stanislavski, K. (2003). *El trabajo del actor sobre si mismo en el proceso creador de la vivencia*. Barcelona: Alba editorial.

Stanislavski, K. (2009). *El trabajo del actor sobre si mismo en el proceso creador de la encarnacion*. Barcelona: Plaza.

Tejedo, F. (1997). La dramatización y el teatro en el currículum escolar. Dins Cerrillo, O i Garcia Padrina, J. *Teatro infantil y dramatización escolar*. pp. 37-62. Cuenca: Colección Estudios. Universidad de Castilla La Mancha.

Tejerina, I. (1994). *Dramatización y teatro infantil: dimensiones psicopedagógicas y expresivas*. Madrid: Siglo XXI.

Tejerina, I. (1999). El joc dramàtic a l'Educació Primària, dins *L'Arc: quadern informatiu de l'Institut de Ciències de l'Educació de la Universitat de les Illes Balears*, nº8, p.47

Tort, A. (2011). La potencialitat del teatre: reflexions des de la pedagogia, dins Auseller, J.; Foguet, F.; Santamaria, N. (eds.), *Si l'emperador va nu*. Actes del III Simposi sobre el teatre infantil i juvenil. Vic: EUMO ed.

Verdeil, J. (1995), *Théâtre et Pédagogie. A propos du théâtre scolaire*. Cahiers pédagogiques, CRAP. Paris, nº337.

Vilar, J. (1997). *El Teatre, servei públic*. Barcelona: Institut del Teatre. Diputació de Barcelona.

Way, B.(1972). *Development Through Drama*. New York: Humanities

Aules Teatre de Catalunya

Universitat Abat Oliba CEU:

<http://www.uao.es/es/vida-universitaria/actividades-culturales/teatro>

Universitat Autònoma de Barcelona -Aula de Teatre:

<http://etc.uab.cat/serveis-interior.php?servei=180&cat=2>

Universitat de Barcelona activitats de teatre:

<http://www.ub.edu/aclt/teatre.htm>

Universitat de Barcelona AIET:

<http://www.aiet.cat/>

Universitat de Girona:

<http://www.udg.edu/iCultura/Auladeteatre/tabid/4996/language/ca-ES/Default.aspx>

Universitat de Lleida:

<http://www.udl.cat/serveis/culturals/teatre.html>

Universitat de les Illes Balears- Teatre:

http://sac.uib.es/act_sac/arts/Teatre/

Universitat Internacional de Catalunya:

<http://www.uic.es/ca/uic-teatre>

Universitat Politècnica de Catalunya:

<http://www.univers.upc.edu/cultura/teatre>

Universitat Pompeu Fabra:

<http://www.upf.edu/cultura/aulaescena/aulateatre/>

Universitat Rovira i Virgili -Aula de Teatre:

http://www.urv.cat/a_mes_estudiar/aula_teatre/

Universitat de Vic- Aula de teatre:

<http://www.uvic.es/auladeteatre>

Xarxa Vives d'Universitats –Teatre:

<http://www.vives.org/ca/serveis/gestio-de-projectes/circuit-de-teatre-universitari/>

